The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi", — Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephone EM 8-0792. Editor in U.S.A. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA.

SATURDAY, JUNE 11, 1960.

LATVIJA AMERIKA

47./976. n-rs. SESTDIEN, 1960. G. 11. JŪNIJĀ 0. gads.

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdie- „Daugavas Vanagi". Redaktori: I. Vīksna, J. Vītols, A. Gailīte. Redakcija un kantoris: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Tel. EM 8-0792. ASV red. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N. Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par 1 mēn. $1.50; 3 mēn. $4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu $16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.60, tekstā $3.20-$-6.40 par vienu collas slejas telpu.

APSPIESTO TAUTU TRAĢIKA IEVIRZĪTA VIENALDZĪBAS GULTNĒ

14. JŪNIJA KOMŪNISTU BRIESMU DARBUS ATCEROTIES

Jau ar 1940. g. 17. jūnija traģisko notikumu — boļševiku militāro iebrukumu Latvijā — mūsu tautas piederīgie krita par upuri despotiskajai varai. Tas bija ievadījums turpmākām akcijām, sasniedzot kulmināciju 1941. g. 13./14. jūnija naktī.

Vēl līdz šai dienai nav apstājusies šī cilvēku iznīdēšanas akcija. Pārmaiņas ir tikai veidā un skaitā. Ir tādēļ melīgs un nekaunīgs komūnistu apgalvojums, ka padomju cietumos nav vairs apcietināto — visa tauta stāvot par padomju režīmu (!?). Tikpat ģeķīga ir Padomju Savienības taisnošanās pasaules priekšā, it kā tai vairs nebūtu vergu darba nometņu. No kurienes gan rodas tie kroplie, samocītie un līdz nāvei izvārdzinātie cilvēki, kas pēc īsāka vai garāka izsūtījumā — Krievijas ziemeļos — pavadītā laika pārrodas Latvijā? Ne jau tie atradušies kādā atpūtas vietā un brīvībā.

Šis mūsu traģēdijas posms vēl līdz šai dienai brīvajā pasaulē nav uztverts ar efektīvu nosodījumu. Laika tecējumā šī traģika it kā ieslīdējusi vienaldzības gultnē, jo tā neskar tos, kuriem vēl ir brīvība un pašnoteikšanās tiesības.

Nedaudzos pārnācējus no vergu darba nometnēm sagaida skarba un nežēlīga dzīve — te izraisās turpinājums viņu traģikai. Viņiem gandrīz neiespējami atrast darbu un apmešanos dzimtenē — padomju vara tos ieskaitījusi kaitnieku katēgorijā, kas nebauda nekādas tiesības. Šādai diskriminācijai pakļauti visi, kas pārrodas no izsūtījuma. Viņus joprojām novēro un uzmana, neretī arī pa otram lāgam raidot izsūtījumā.

Bet gar visu to brīvajai pasaulei nav nedz intereses, nedz patikas to izkliegt kādā plašākā forumā. Sargajot vienīgi savas intereses un rūpējoties vienīgi par savas brīvības un tiesību saglabāšanu, viss necilvēcīgais un bezdievīgākais, kas tik mūzīgos apmēros piemeklē padomju varai pakļautās tautas, brīvajai pasaulei paslīd secen kā kāds ikdienišķs notikums.

Latvijas un visu pārējo komūnisma apspiesto tautu traģēdiju nevar likvidēt ar līdzjūtīgām frazēm, kas līdz apnicībai skanējušas gan no Rietumu valstsvīru mutēm, gan viņu presē. Šo traģēdiju nevar nosegt ar Latvijas karoga izkāršanu gubernātoru izproklamētajās dienās. Un beidzot — šo traģēdiju nevar iznīcināt ar klusēšanu vai vienaldzību tur, kur pie sarunu galda jau vairāk kā 15 gadu sēd bezdievīgs slepkava ar kristieti. Diemžēl, tāda ir reālitāte kopš 2. pasaules kara. Tas nepārprotami norāda turpinājumu tautu traģēdijai, ko izraisījis komūnisms.

PROTESTA BRAUCIENS UZ OTAVU LATVIJAS 20 G. OKUPĀCIJAS ZĪMĒ

Pag. sestdien Hamiltonā notika Latviešu informācijas centra padomes sēde, kurā bez centra padomes priekšsēža J. Gobas piedalījās Kanadas DV informācijas daļas vad. R. Epners un LNJAK informācijas daļas vad. G. Brinkmanis. Tika saskaņoti viedokļi protesta brauciena noorganizēšanai uz Otavu.

Ierosinājumi tika iesniegti Baltijas tautu federācijas prezidijam saskaņošanai un pieņemšanai.

Brauciens notiks sestdien, 18. jūnijā ar izbraukšanas laiku pl. 4 no rīta. Sapulcēšanās 3.30 no rīta uz Kennedy Rd., dienvidos pie 401. auto ceļa. Braucēji no Dienvidontario pilsētām lūgti saskaņot laiku, lai varētu pievienoties braucienam. Maršruts: sākot ar 401. ceļu, tālāk pa 7., 115. un 15. ceļiem (caur Piterboro). Pusstundu apstāja paredzēta pie Madoc.

Plakātus mašīnām var pieprasīt iepriekš pie informācijas centra vad. J. Gobas, 28 Falcon St. Toronto, bet tie būs dabūjami arī uz vietas izbraukšanas laikā.

Iebraucot Otavā, brauciena vadību pārņems Otavas baltiešu organizāciju rīcības komiteja. Sapulcēšanās un apvienošanās ar braucējiem no Montreālas pie Exhibition Grounds, Otavā, pēc kam brauciens dosies uz krievu sūtniecību, kur tuvējā parkā noturēs masu mītiņu un nolasīs atklātu vēstuli N. Chruščevam.

Tiks pieņemtas arī attiecīgas rezolūcijas, pēc kam brauciens virzīsies tālāk gar Rideau Hall, Kanadas ministru prezidenta mītni un parlamenta ēkām, kur notiks sapulce, kurā runās abu lielāko Kanadas politisko partiju pārstāvji un Baltijas tautu federācijas prezidents J. Simanovičius. Tālāk brauciens šķērsos Otavas pilsētu, lai dotos pie Rido upes (Riverside Dr. un Heron Rd. krustojums), kur paredzēts ieturēt maltīti. Ja meteoroloģiskie apstākļi neatļautu, brauciena dalībnieki lūgti ieturēt maltīti restorānos. Brauciena dalībnieki saņems no organizāciju rīcības komitejas Otavā ērtāko un izdevīgāko pārnakšņošanas vietu sarakstus. Protesta braucienam enerģiski gatavojas arī Montreālas tautieši konsula V. Tomsona vadībā. Pagaidām lielāko aktivitāti brauciena organizēšanā pierādījuši lietuvieši, bet ir arī labas ziņas, ka tikpat rosīgi piedalīsies latviešu un igauņu trimdinieki.

Tautieši un tautietes — būsim apzinīgi un visi piedalīsimies šīnī protesta demonstrācijā pret mūsu un citām tautām uzspiesto Maskavas verdzību, kas ilgst jau 20 gadu!

BALTIJAS FEDERCIJAS RADIO RAIDĪJUMI

Svētdien, 12. jūnijā, Aizvesto piemiņas dienai veltīs 2 radio raidījumus: plkst. 1 p.p. būs raidījums no Niagara Falls, N. Y.; vilnis 1270 (WHLD); runās Baltijas tautu federācijas prezidents J. Simanovičius, no latviešiem runās viceprezidents A. Svenne. Atskaņos visu triju Baltijas tautu himnas, bet mūzikālajā daļā — tautas dziesmas;

plkst. 3 p. p. notiks raidījums no Toronto, vilnis 1010 (CFRB). Pāraidīs intervijas ar visu triju Baltijas zikālos Baltijas latviešiem piedalās Mārisa Vētras studijas audzēkņi.

°°

Aizvesto piemiņas dienas un Baltijas valstu 20 gadu okupācijas protesta akts notiks otrdien, **14. jūnijā, plkst. 8 vakarā Lietuviešu namā, 1021 College St.** (College - Rushholme). Aktā runās viesis, radio komentātors Dž. Kollingvūds Rids (J. Collingwood Read), kas pazīstams kā dedzīgs pretkomūnisma cīnītājs un mūsu taisnās lietas aizstāvis. Mūzikālo programmu sniegs visu trīs Baltijas tautu mākslinieki. No latviešiem piedalās Mārisa Vētras studijas audzēkņi: Ingeborga Birne-Veinberga, Mirjama Bērziņa, Antons Kļavlenieks un Juris Ciruļis. Dziedās lietuviešu vīru kvartets, un igauņu dziedātāja I. Valy (alts). Pie klavierēm igauņu pianiste Stella Kerson.

Būs arī 12 min. gara filma par komūnistu noziegumiem Baltijas valstīs.

K.

VĒL LĪDZ ŠAI DIENAI BALTIJAS VALSTĪS NOTIEK CILVĒKU IZSŪTĪŠANA UZ VERGU NOMETNĒM

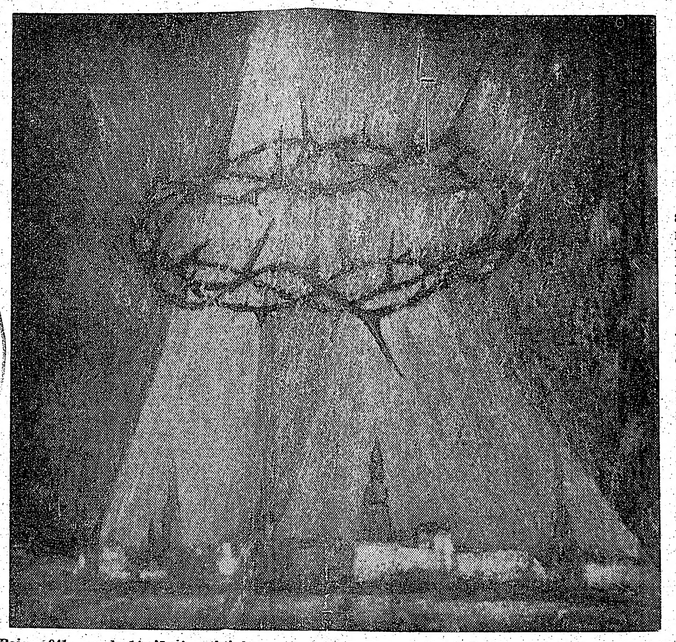

Baigo 1941. gada 14. jūnija naktī, kas satumsa pār Rīgu un visu Latvijas valsti, nav aizmirsis neviens, kas to pieredzēja. Simboliski to attēlo I. Lubānes glezna „Sāpju vainags". J. Kreiļa uzņ.

JAUNI NEMIERI DIENVIDAFRIKĀ

DURBANAS DIENVIDOS POLICIJAS SAUTEŅU UGUNI MIRST PIECPADSMIT CILVĒKU.

Johannesburgā. Nēģeru nemieri pret balto segregācijas politiku Dienvidafrikā vēl vienmēr turpinās. Lai gan kopš šī gada marta mēneša sacelšanās nēģeru aktivitāte vairs nav bijusi masveidīga, tā tomēr nav apmirusies, uzliesmojot gan vienā, gan otrā Dienvidafrikas stūrī.

Par pēdējiem nemieriem šīs nedēļas sākumā Durbanas dienvidos ziņo Dienvidafrikas tieslietu ministrs Erasmus, paskaidrojot, ka cīņās ar policiju nogalināti seši melnie. Novērotāji uz vietas tomēr paskaidro, ka nogalināti vismaz 15 nēģeri un daudz lielāks skaits ievainots. Cīņās pret melnajiem baltie raidījuši helikopterus, bruņotos auto un pat izlūklidmašīnas, lai atklātu nēģeru koncentrēšanās vietas.

KIČENERĀ

otrdien, 14. jūnijā, pl. 5.05 p. p., Aizvesto atceres dienai veltīts radio raidījums Kičeneras radiofonā C.K.C.R., vilnis 1490.

ARGENTĪNA ATPRASA EICHMANU

ARGENTĪNAS VALDĪBA PIEPRASA EICHMANA IZDOŠANU VIENAS NEDĒĻAS LAIKĀ — PRETĒJĀ GADĪJUMĀ LIETA NONĀKS APVIENOTAJĀS NĀCIJĀS.

Buenos Aresā. Lai gan Izraēla bija cerējusi, ka ar Adolfa Eichmana aizbraukšanu pagātnē pietiks, lai valsts, no kuras viņš tika nolaupīts, šo starpgadījumu aizmirstu, cerības nav piepildījušās. Izraēlai atklājot, ka Eichmans notverts Argentīnas teritorijā, pēdējā nekavējoties pieprasījusi vācieša izdošanu vienas nedēļas laikā, pretējā gadījumā piedraudot ar lietas nodošanu Apvienotajām Nācijām. Parādīdama Izraēlai, ka tā nejoko, Argentīnas valdība no Izraēlas atsaukusi savu sūtni. Sagaida, ka sūtni no Buenosairesas atsauks arī Izraēla. Tas gan vēl nenozīmē oficiālu diplomātiskos attiecsmju pārtraukšanu, bet tālu no tā tomēr nav.

Pieprasot Eichmana izdošanu, Argentīnas valdība uzsver, ka E. eizvešana notikusi pret viņa gribu, pret Argentīnas likumiem, un ka Izraēlas aģenti, kas to izdarījuši, nekavējoties sodāmi. Izraēla savukārt pēdējās dienās Eichmana versiju pilnīgi mainījusi. Jaunākais stāsts skan apmēram šā: Izraēlas brīvprātīgi aģenti atraduši meklēto vācieti, un pēdējais labprātīgi apsolījies braukt uz Izraēlu, lai tās valdībai sniegtu ziņas par vēl citiem pie dzīvības palikušiem Hitlera dižvīriem.

No vienas puses Izraēlas valdībai ir taisnība. Eichmans izvēlējās braukt uz Izraēlu „brīvprātīgi". Un, proti, Izraēlas aģenti viņam devuši brīvu izvēli — vai nu tikt likvidētam turpat uz vietas, vai arī braukt uz Izraēlu un stāties tiesas priekšā.

ČĪLES DABAS KATASTROFAS

Valdivijā. Pēdējās dienās dabas katastrofu izpostīto Čīli piemeklējušas 4 jaunas zemestrīces, gan nenodarot nekādus lielus zaudējumus, bet palielinot vispārējo pāniku nelaimju piemeklētos apgabalos.

Acumirkli visielākās briesmas draud Valdivijas pilsētai Čīles dienvidos. Zemes nobrukumi aizsprostojuši visas augstāk par pilsētu stāvošā Rinikue ezera ietekes. No Andu kalnu pakājēm un neparasti spēcīgām lietus gāzēm ezerā pieplūdis miljoniem tonnu lieka ūdens

ATDZĪVINĀS BOMARKA RAĶETI

Sav. Valstu Senāta apakškomiteja atjauno līdzekļus pretgaisa aizsardzībai domātas Bomarka B raķetes ražošanai.

Bomarka B raķete, uz kuru Kanadas aizsardzības ministrs ģen. Pērkss vēl vienmēr liek vislielākās cerības, ir atkal atdzīvināta. Lai gan līdzšinējie mēģinājumi ar raķeti beigušies gandrīz vienmēr neveiksmīgi, Sav. Valstu Senāta militārā apakškomiteja tomēr tic, ka, ieguldot zināmus līdzekļus, raķeti var uzlabot, un tā eventuāli aizstās cilvēka vadīto iznīcinātāju.

Senāta apakškomiteja nolēma atjaunot raķetes uzlabošanai domāto 294 milj. dolaru lielo summu, ko vēl tikai nesen svītroja, laikā, kad Bomarka B raķete tika norakstīta zaudējumos.

Senāta militārās apakškomitejas lēmums tomēr vēl nav izšķirīgais. Un, proti, Sav. Valstu Tautas pārstāvju nams, kas svītroja līdzekļus Bomarka ražošanas turpināšanai, joprojām ir pārliecināts, ka tuvākajā nākotnē gaisa aizsardzība jābalsta uz cilvēku vaditiem iznīcinātājiem — šai gadījumā uzsākot F - 106 iznīcinātāju ražošanu.

Un šeit sākas gaisa aizsardzības jautājuma lielā neskaidrība Sav. Valstīs. Kamēr Tautas pārstāvju nams nobalsoja par jaunu iznīcinātāju ražošanu, apcērpot Bomarka raķetei domātos līdzekļus, Senāta militārā apakškomiteja nobalsoja par Bomarku, nocērpot 215 milj. dolaru no Tautas pārstāvju nama proponērā iznīcinātāju būvplāna. Lai tiktu pie kaut kādas skaidrības, abus — Bomarku un iznīcinātājus — Sav. Valstīs nevarot atļauties budžetā uzņemt, — sasauks Senāta un Tautas pārstāvju nama komiteju konferenci, kurā izlems, kas īsti ir tie noteicošais Sav. Valstu gaisa aizsardzībā. Runājot par gaidāmo konferenci, Vašingtonas senātors Magnusons uzsvēra: lai kādu lēmumu arī pieņemtu, tas notiks saziņā ar Pentagonu un ka šai jautājumā politiki noteikti ievēros militāristu padomus.

Diemžēl, arī militāristu aprindās gaisa aizsardzības jautājumā nav nekādas vienprātības. Gaisa spēku štāba priekšnieks ģen. Vaits domā, ka pašreiz vēl vajadzētu koncentrēties uz jaunu iznīcinātāju ražošanu. Tai pašā laikā viņa vecākie virsnieki uzsver Bomarka B raķetes nopieciešamību.

Laikā, kad Sav. Valstu Tautas pārstāvju nams nobalsoja pret Bomarka raķetēm, tas tika darīts aiz iemesla, ka raķetes derīgas vienīgi padomju bumbvežu apkarošanai. Tai pašā laikā bija jārēķinās, ka pārsteiguma uzbrukuma gadījumā Padomju Savienība nelietotu vis relātīvi lēnos bumbvežus, bet gan savas starpkontinālās raķetes. Pret pēdējām, savukārt, Bomarka B raķete pagaidām vēl ir pilnīgi nevariga.

ATKAL VIESOŠANĀS

Angļu laikraksti ziņo, ka drīz ieradīšoties atkal viesi no Padomju Savienības. „Padomju pilsētu" — Rīgas un Viļņas — pilsētu galvas gribot iepazīties ar britu pilsētām, to saimniecīskiem plāniem, celtnēm, c.

Britu ārstu delegācija, sekojot Padomju medicīnisko darbinieku profesionālās organizācijas iclūgumam, esot devusies uz Maskavu, lai pavadītu 20 dienas Padomju Savienībā.

VIŅI STRĀDĀ UN AUG NĀKOTNES LATVIJAI

Augšā pa kr.: LNAK valdes pr. V. Upeslācis pasniedz velti — kokli TLB Sestdienas skolas ilggadīgajai skolas vad. A. Martinsonei. TLB valdes loceklis A. Gribusts piesprauž skolas nozīmi pirmājai skolas priekšniecei M. Matīsai. Pa labi — ziedus un balvu saņem skolotāja R. Skuja, kas skolai kalpojusi visilgākos gadus.

Apakšējā uzņēmumā 1. r. no kr. skolas absolventes: Inta Hanzena, Ilga Salnāja, Edīte Ezera, Liga Beķmane, Anda Libēre, Ilze Krastiņa, Ruta Ziriņa, Inta Roštoka, Gita Caune, Zenta Kuze. 2. r. no kr.: skolot. M. Miezīte, TLB priekšs. E. Skuja, skol. E. Zuntaka, māc. A. Briedis, pirmā skolas pr-ce M. Matīsa, TLB pr-dis A. Kļaviņš skolas dibināšanas laikā 1956. gadā, A. Martinsone, pašreizējā skolas priekšniece; L. Vītola, māc. A. Cops, G. Bāliņa, skolas inspektors J. Mežaks. 3. r. no kr.: TLB pārstāvis A. Gribusts, skolotājas R. Skuja, M. Udrovska, vecāku pad. loc. U. Maksiņš, skolotāji I. Ķeniņa, V. Slāviešs, V. Liniņa, J. Ķeniņš, O. Upeniece, D. Gribuste, S. Pogule, A. Heniša, A. Rostoka, O. Pētersone, H. Mikelsons; 4. r. no kr.: absolventi: Imants Ozoliņš, Kārlis Siliņš, Arturs Ozoliņš, Elmārs Neimanis, Jānis Andrejsons, Pēteris Ākers, Viesturs Skobe, Uldis Lote. J. Kreiļa uzņēmumi.

Piedalīsimies protesta sarīkojumos

SĀKARĀ AR BALTIJAS VALSTU 20 GADU OKUPĀCIJU.

12. JŪNIJĀ NJUJORKĀ:
- Dievkalpojumā Sv. Pētera ev.-lut. baznīcā, plkst. 3 p. p.
- Kopīgā protesta gājienā pēc dievkalpojuma uz Town Hall. Gājiena sākums plkst. 4,45 p. p.
- Protesta sapulcē un koncertā Town Hall, pl. 5,30 p. p.

14. JŪNIJA TORONTO: Baltiešu tautu federācijas rīkotajā 14. jūnija aktā, 1021 College St., Toronto, plkst. 8-os vakarā.

18. JŪNIJĀ PRETBOLŠEVISTISKĀS DEMONSTRĀCIJĀS AUTO BRAUCIENĀ UZ OTAVU.

LATVIJA

Draugi grib mūs asimilēt,
ienaidnieki grib mūs iznīcināt,
Bet mēs gribam palikt latvieši.
Archibīskaps T. GRĪNBERGS

DIVI CĪNĪTĀJU TIPI

P. DREIMANIS

Kā visur citur, tā arī Eiropā ćus uzbrukumus, tam tomēr jā-un Jaunajā pasaulē ir bijuši dažādi laikmeti. Eiropas pagātnē bieži piemin feodālo monarchiju, kad bruņiniekiem bija noteikšana visā dzīvē. Viņi īpaši augsti vērtēja savu cieņu un to aizstāvēja varas līdzekļiem. Bieži notika divkaujas. Reizēm apvainotais uz vietas pieprasīja gandarījumu un, nesaņēmis to, laida darbā savas rokas. Absolūtās monarchijas laikos arī vēl bija vērojamas līdzīgas ainas muižnieku aprindās un turīgāko pilsētnieku sabiedrībā, kas centās atdarināt bruņinieku un muižnieku paražas.

Tagad šīs paražas atzītas par rupjām. Izglītotākie pilsoņi izceļ garīgo spēku un arī aizstāvas ar tam atbilstošiem līdzekļiem. Tāpēc divkaujas un citi brutālākie paņēmieni ļoti reti tiek praktizēti. Izņēmumi vērojami karstasinīgākā sabiedrībā. Tur jūtu uzplūdumā vai māksligi radītā savilņojumā norisinās kultūrālā sabiedrībā neattaisnojamas ainas, kuŗu dalībnieki vai nu nevalda par sevi vai ir veikli aktieŗi, tēlodami ne visai normālus cilvēkus. Viņi parasti nerunā, bet līdz ar nedabiskā balsī, ar grimasēm un žestikulācijām izpauž jūtu kāpinājumus. Dusmu pārdzīvojumos netrūkst lamāšanās vis-rupjākiem vārdiem un, sasniedzot kulminācīju, tie gatavi lietot fiziski spēku. Protams, šādas uzvedības individi nav augsti kultūrālas personas.

Ja tie nokļūst Rietumu kultūrālā sabiedrībā, tad viņi īpaši izceļas un pat izraisa izbrīnu ar savu skaļumu, rupjībām un tagadējam laikmetam neatbilstošu uzvedību. Bet pašī viņi ir pārliecināti, ka ar tādu rīcību iespējams pakalpot sev un savai lietai. Austrumnieciskā sabiedrībā viņiem var būt panākumi bet Rietumu tautām gan tikai rodas pārliecība par tagadējam laikmetam un kultūrālai sabiedrībai nepiemērotu stāju, kas norāda uz attiecīgo aprindu vājo dzīves ļēgas izpratni un nederīgu cīņas līdzekļu izvēli. Kas piedzīvo šīs cīņas pozicijās.

25.000 MĀSU STĀSTĪJUMI PAR VESELĪBAS JAUTĀJUMIEM

Ontario veselības ministrs Mathew B. Daymond.

Ik gadus Ontario provincē piedzimst ap 150.000 bērnu. Lielais vairums no tiem paliek dzīvi, izaug un labi attīstās. Protams, ir arī daži gadījumi, kad zīdaiņi nomirst jau pāris dienās pēc dzimšanas.

Lai noskaidrotu cēloņus, kāpēc daļa zīdaiņu nomirst, Ontario Veselības departaments šogad izmeklēs un mēģinās noskaidrot attiecīgos faktus. Slimnīcās, kas ir kontaktā ar četrām medicīniskām skolām Ontario, tiek ievākti konkrēti dati par katru dzimušo. Šais četrās slimnīcās ik gadus piedzimst ap 25.000 zīdaiņu.

Ļoti daudz informācijas iegūst no bērnu mātēm, kas sniedz atbildes uz daudziem jautājumiem.

Katrā dzimšanas gadījumā ir ap 800 jautājumu, no kuŗiem katra māte parasti atbild apm. 20. Pārējo informāciju sagādā slimnīcas māsas. Jau ar pirmajām 10 minūtēm pēc dzimšanas un pēc tam sekojošās trīs dienās tiek siki novērots bērna veselības stāvoklis. Var rēķināties, ka šādas informācijas ceļā tiek siki pārbaudīti ap 100.000 dzimšanas gadījumu.

Garā vājo nod. un bērnu aizgādības daļa, saziņā ar Veselības departamentu, ir noorganizējusi īpašu komiteju šī darba veikšanai. Tas būs svētīgs veikums, kas katrā ziņā varēs daudz palīgu pie brīvdabas altāŗa pamatu izbūves darbiem. Pateicoties arī labvēlīgajiem laika apstākļiem, darbus izdevās sekmīgi nobeigt. „Sidrabenes" pārvalde un draudzes padome šonedēļ izlems, kādu materiālu izmantos altāŗa virspuses izbūvei. K.

20.000 BĒGĻU

Aprīļa mēnesī Rietumberlines un Rietumvācijas bēgļu nometnēs no Austrumācijas ieradās 15.000 bēgļu, bet maijā viņu skaits pieaudzis uz 20.275. Gluži kā iepriekšējā mēnesī, arī tagad loti lielu grupu bēgļu vidū dod zemnieki, laukstrādnieki un amatniecībā nodarbinātie.

AUGSTAS KVALITĀTES VILNAS AUDUMI (16 unces)
ANGLIJAS RAŽOJUMI.
★ PAR ĻOTI MĒRENĀM CENĀM. ×
DAVID'S ECONOMY CENTRE,
231 QUEEN ST., W., (pie University Ave.),
TORONTO.

MANS ZIEDOJUMS DZIMTENEI.

960. gads jau ienācējis daudz un dažādus notikumus starptautiskajā politikā. Daudzi no tiem boļševiku tiklā iepīšuši dažu rodu mūsu labā. Katra cinītāja pienākums ir radīto robu paplašināt, kas nozīmē preti ka spēku mazināšanu. Šo iespēju šai gadā izmanto arī DV organizācija. Mūsu uzdevums ir vākt līdzekļus lielākajai cīņai, kuŗā katra latvieša palīdzība ir nepieciešama. Tautieši, būsim aktīvi cīnītāji — atbalstīsim mūsu ziedojumu akciju „Mans ziedojums dzimtenei", jo šādi iegūtie līdzekļi nāk par labu ne tikai personīgai palīdzībai trūkumcietējiem, bet arī cīņai politiskajā laukā.

Ziedojumu vācēji, kuŗi būtu jau ziedojumu vākšanu izbeiguši, lūgti listes atgriest atpakaļ aprūpes komitejai. Pārējie, kas vēl turpina ziedojumu vākšanu, lūgti ievērot listē noteikto termiņu. Visas listes atgriežamas atpakaļ DV Toronto nodaļas valdei, 123 Huron Street, Toronto.

R. Ziriņš, DV Toronto nod. aprūpes daļas vadītājs.

SKOLA IR TAUTAS STIPRUMA PAMATS

Toronto latviešu b-bas Sestdienas skolas 9. izlaidums

TLB Sestdienas skolas 10. mācību gadu nobeiguma un 9. izlaiduma aktu ievadīja māc. A.Briedža svētruna ar dievpalīga vēlējumiem jaunajai audzei. Latviešu b-bas pr-ks E. Skuja svinību ieskaņu uzrunā, sveicinot absolventus, norādīja, ka skola un skolēns ir tautas stipruma pamati. Sekoja valsts himna.

Skolas pārzine A. Martinsone savās uzrunā teica: „Pirms 10 gadiem nebija iemitas takas svešajā zemē, bija tikai sapnis par skolu, par kuŗu uzdrošinājās runāt daži audzinātāji un labvēļi. Šis sapnis ir kļuvis reālitāte.

Sveicinot absolventus, pārzine teica: „Jūs esat kā mazas oglītes, kas kvēlo zem pelniem; vējš no Latvijas zemes ir pelnus nopūtis, un jūs kvēlojat. Kvēlojiet un sildiet arī mūs visus! Lai Dievs jums palīdz sasniegt brīvo, skaisto Latviju zemi!"

Labi sagatavotā uzvedumā absolventu runas koris deklamēja „Ogles kvēlo". Telcējs bija H. Miķelsons, kas arī deklamācijas sagatavojis. Pēc kopīgi nodziedātās „Tev mūžam dzīvot, Latvija", absolventi Jānis Andrejsons, asistējot Andai Liberei un Intai Rostokai, nodod karogu 6. klases audzēkņiem Egonam Pilskalnietim, Rutai Kusmanei un Vijai Zuntakai.

Skolas pārzine A. Martinsone, LNAK skolu daļas vad. J. Mežaks, TLB pārstāvis A. Gribusts un absolventu klases audzinātāja L. Vītola pasniedza absolventiem liecības un grāmatu veltes. Skolu absolvēja: Pēteris Akers, Jānis Andrejsons, Liga Beikmane, Gita Caune, Edīte Ezera, Inta Hanzena, Ilze Krastiņa, Zenta Ķusis, Anda Libere, Uldis Lote, Elmārs Neimanis, Artūrs Ozoliņš (pianists), Imants Ozoliņš, Inta Rostoka, Ilga Salnaja, Kārlis Siliņš, Viesturs Šķobe un Ruta Ziriņa.

Absolventes Ķusis Zenta un Libere Anda, kā sekmīgākās (100%), saņēma vēl īpašas grāmatu veltes, tāpat arī pārējo klašu sekmīgākie audzēkņi: 6. kl. — Egons Pilskalnietis (98,1⅓); 5. kl. — Anda Bāliņa, Gunta Gūtmane, Gundega Melle, Ilze Šmite (99%); 4. kl. — Lauma Kaļiņa, Ilze Pētersone (100%). 3. kl. — Māra Gļebova, Ingrida Kalniņa, Ruta Kalniņa, Rita Kampara, Silvija Plise, Dace Zemdega (100%); 2. kl. — Zane Šterna, Velta Kupera, Maija Kupera, Raimonds Rūtītis (100%); 1. kl. — Modris Jansons, Kristīne Sališa, Astra Damberga, Ilmārs Krieviņš, Rasma Stagava, Andrejs Stākuts (100%); sagatav. kl. — Sandra Indzere (100%). Pirmskolā pirmie sekmēs: Dace Budrēvica, Zane Ezera, Pēteris Pļavinskis.

Ar tautiskām saktiņām tika apbalvotas 3 latviskākās meitenes un 1 zēns (absolventu klase), Gita Caune, Zenta Ķuse, Anda Libere un Imants Ozoliņš, kā arī absolventi, kas nav nokavējuši nevienu mācību dienu vai nosebojuši mācību sākumu: Līga Beikmane, Zenta Ķuse, Anda Libere. Centīgā zvana skandinātāja un pareizā pulksteņa laika ievērotāja Edīte Ezera saņēma veltī — latvisku sedziņu.

Absolventu klases audzinātāja, skolotāja L. Vītola, atvadoties no audzēkņiem, novēl dzīvē iet vienmēr taisnu ceļu.

Anda Libere absolventu vārdā pateicās skolotājiem par veltītām pūlēm, un absolventi apveltīja skolotājus ar krāšņām zie lu veltēm, bet skolotāja L. Vītola saņēma vēl īpašu velti — tautisku šķivi, un H. Miķelsons — grāmatu. Absolventi šķiroties veltīja skolai dāvanu — U. Ģērmaņa vēstures grāmatu „Latviešu tautas piedzīvojumi".

Skolēni apveltīja ar ziediem bij. Latviešu b-bas pr-ku A. Kļaviņu, kuŗa ierosmē pirms 10 gadiem iedzīvināts Sestdienas skolas darbs. Ziedu veltes saņēma arī skolas pirmā pārzine M. Matīsa un skolotāja Rita Skuja, kas skolas darbam veltījusi visus 10 gadus, saņēma ziedus un grāmatu.

LNAK vārdā sveicienus nesa valdes pr-dis V. Upeslācis, cildinošos vārdos pieminot skolotāju nopelnus un skolas veikumus latviskā audzināšanā, kopīgi ar LNAK skolu daļas vad. J. Mežaku viņš pasniedza Sestdienas skolas pārzinei A. Mārtinsonei LNAK skolu daļas velti — latviešu meistara Vācijā darinātu latviešu kokli.

TLB pārstāvis A. Gribusts atzinīgos vārdos pateicās par skolas veikumiem un, nesot sveicienus no Latviešu b-bas, apbalvoja ar sudraba krūšu nozīmēm skolas labvēļus un skolotājus, kas skolas darbam veltījuši vairāk kā 5 gadus: bij. b-bas pr-ku A. Kļaviņu, bij. skolas pārzini Mildu Matīsu, mācītājus: A. Briedi, A. Čopu un A. Lūsi; skolotājas — Irmu Ķeniņu un Veru Slaviešu (darboj. skolā 9 gadus); Gaidu Bāliņu, Austru Martinsoni, Mīldu Mieziti, Lidiju Vītolu (8 g.), pianisti Olgu Upenieci (7 g.); skolotāju Ādolfu Svenni (5 g.).

Aplausi pārsalc zāli, kad A. Gribusts paziņo, ka augstākais apbalvojums krūšu nozīme zeltā, piešķirta skolotājai Ritai Skujai.

Sveicienus vēl nesa: Latviešu b-bas bij. pr-ks A. Kļaviņš, DV Kanadas valdes pr-dis V. Mukts, Kanadas latv. skautu jendas pr-ks vad. St. Leimanis, Sv. Jāņa draudzes māc. A. Lūsis; B. Senkēviča no Latviešu preses b-bas Kanadas kopas; Toronto latviešu tautas augstskolas Sestdienas ģimnazijas direktors, prof. Burkevics; T. Dubrovska sveicina no Kanadas latviešu katoļu apvienības; no Pirmās ev. - lut. draudzes — māc. A. Čops. Bija arī rakstveida sveicieni.

Skolas pārzine A. Martinsone veltīja siltus pateicības vārdus Pirmajai ev. - lut. draudzei par telpām, viņām organizācijām un labvēļiem, kas skolas darbu atbalstījuši. Pārzine izteica cerību, ka atbalsts skolai neapsīks arī turpmāk.

Skaisti izskanēja skolas himna „Augšā, brāļi, lai mums sokas". Ar karoga iznešanu beidzās vairāk kā 2 stundas ilgušais akts.

Absolventu klases vecāki bija sarīkojuši azaida galdu absolventiem, skolas padomei, Sestdienas ģimnazijas 1. klasei un Sestdienas skolas 6. klasei, kā arī goda viesiem.

Bija arī tautas dejas un rotaļas. Šo daļu ievadīja ar polonēzi. Bija patīkami vērot V. Slaviešas vadīto „Nu ardievu, Kurzemīte" Jaunajai audzei rotaļu prieki patika, un ar „Aijā žūžū, lāča bērni" izskanēja viņu prieks šai vakarā.

Pirms šķiršanās pārzine A. Martinsone skolas zvanu nodeva nākošā mācību gada stundu ievanītājam Ainaram Zvirgzdiņam. Patīkamu zāles dekorējumu bija veidojuši: E. Šķobe, J. Akers, I. Andrejsons, J. Deksnis u. c. Sestdienas skolas izlaiduma akts bija pulcinājis kuplu apmeklētāju skaitu. Sarīkojuma noorganizēšana bija prasījusi daudz pūļu audzinātājiem un vecākiem. K.

Latvijas Amerikā pārstāvis Hamiltonā,

JĀNIS GAILĪTIS,

12 GREEN MEADOW RD., Hamilton, Ont., tel. FU 3-7717.

JAUNIEŠU IESVĒTE NIAGARĀ

Niagarā māc. J. Praulīņš iesvētīja: Egīlu Banderu (no kr.), Georgu Kolesņikovu un Juri Līgeri. Aizmugurē draudzes mācītājs un draudzes pr-ks P. Treijers.

ANGĻI RAKSTA PAR LATVIEŠIEM

Lielais angļu laikraksts „Guardian" (agr. „Manchester Guardian") ir ievietojis nelielu rakstu par latviešiem Anglijā un viņu kultūrālo aktivitāti. Autors, acīm redzot, nav latvietis.

Pēc izcelošanas uz Kanadu un citām zemēm Britanijā esot palikuši tikai apmēram 8.000 latviešu — visvairāk Rietumu- un Vidusanglijas rūpniecības rajonos.

Latvieši esot līdz šim rīkojuši dziesmu svētkus, bet tagad gribot sarīkot arī teātŗa izrādi Bredfordā, ko laikraksts sauc par „most ambitious venture". grupa uzvedīšot lugu „Jo pliks, jo traks" (tulkots angļu valodā „The Unclothed and Bashful") Lugas virsraksts gan liekoties savāds, bet tās saturs esot pavisam parasts — ņemts no lauku dzīves agrākos laikos; luga esot gandrīz 80 gadus veca. Būšot arī Koventrijas, Korbijas un Notinghamas koŗu koncerts; jauns dzejnieks no Zviedrijas lasīšot dzejas, un būšot redzama gleznu izstāde gleznotāja atraitnes dzīvokli (vārdi nav minēti).

KANADĀ

TORONTO

● Tuvojas latviešu skautu prka vēlēšanas. Vēlēšanu komisijā darbojas: Vad. St. Leimanis, J. Treimanis un P. Plaudis. Kandidāti piesakāmi vēlēšanu komisijas priekšsēdim līdz 25. jūlijam, rakstot: Mr. St. Leimanis, 123 Humberside Ave., Toronto, Ont.

Turpat saņemamas arī vēlēšanu instrukcijas.

● YMCA's darbinieks Modris Lorbergs pagājušajā svētdienā, YMCA's biroja darbinieču konferencē Brantfordā referēja par bēgļu problēmām un komūnisma varas metodēm. Viņš deva arī interviju radiofonā.

● 78 gadu vecumā šīs zemes gaitas beigusi Marija Runce. Viņa mirusi 30. maijā, apglabāta 1. jūnijā Jorkas kapu latviešu nodalījumā. Sēru ceremoniju vadīja māc. A. Čops. Aizgājēja nāk no Valmieras apkārtnes; šeit pēc viņas sēro dēls ar ģimeni.

● Astride Bitenieka beigusi Kingstonas universitātes psiholoģijas fakultāti.

● Pavasara svētki „Sidrabenē" notiks svētdien, 12. jūnijā, plkst. 2 p.p.

● Pagājušajā svētdienā „Sidrabenē" bija saradušies kupls skaits palīgu pie brīvdabas altāŗa pamatu izbūves darbiem. Pateicoties arī labvēlīgajiem laika apstākļiem, darbus izdevās sekmīgi nobeigt. „Sidrabenes" pārvalde un draudzes padome šonedēļ izlems, kādu materiālu izmantos altāŗa virspuses izbūvei. K.

● Sestdien, 4. jūnijā, laundabīgas slimības nomāksts, Dieva mierā aizgājis Jānis Rūdolfs Auniņš. Aizgājējs dzimis 1894. gada 19. janvārī Bauskas apriņķi, Islicas pagastā. Latvijas brīvvalsts pēdējos gados kalpojis robežapsardzības dienestā. 1944. g. rudenī devies bēgļu gaitās uz Vāciju. 1949. gadā ieceļojis Kanadā.

K. strādāja dažādus darbus, bet pēdējos gadus sāka pagurt. Nelaiki uz pēdējo dusu izvadīja otrdien, 7. jūnijā, apglabāts Jorkas kapos, latviešu nodalījumā. Garīgo ceremoniju vadīja māc. A. Lūsis. Pēc aizgājēja skumst dzīvesbiedre, meita, mazmeitiņa un znots.

● Māc. A. Čops salaulājis Andreju Briedi un Annu Pūci. Jaunlaulātie ir 1. ev. - lut. draudzes koŗa un deju kopas „Dīdzanča" dalībnieki. Laulību ceremonijas laikā dziedāja koris, stāvēja „Dīdzanča" goda sardze.

● Māc. A. Briedis salaulājis Ojgertu Kurcīgu ar Ilonu Blumenčāli. Kristījis Kristīni Daci Ivanu, Valtera un Lidijas meitiņu.

● Sv. Jāņa ev. - lut. Aizvesto pieminas dienas dievkalpojums notiks otrdien, plkst. 8 vakarā, Trīsvienības baznīcā. Dziedās draudzes koris. Soliste Mirjama Bērziņa (mecosoprāns).

● Sv. Jāņa draudzes jauniešu iesvētes mācība tiks atsākta 4. jūlijā un turpināsies līdz 9. jūlijam draudzes namā, 200 Balmoral Ave. Iesvētes mācība sāksies plkst. 7 vakarā. Dzejnieka Leonīda Breikša māte Amalija Breikša uzrakstījusi speciālu iesvētes dziesmu savam mazdēlam Pēterim Breikšam, kas šogad ir draudzes iesvētāmo jauniešu vidū.

● Sv. Jāņa draudzes mācītājs A. Lūsis, laikā no 6. — 9. jūnijam piedalīsies Ontario draudžu mācītāju un pārstāvju konferencē Pembrukā.

● Māc. A. Lūsis Sv. Jāņa draudzē kristījis: Zintu Fridenbergu, Antona un Alidas meitiņu; Anitu Māru Alksni, Vernera un Karīnas meitiņu.

Salaulājis Davidu Paulu Vakforu ar Dagniju Vidiņu; Ritvaru Bregži ar Ilzi Birkhānu; Jāni Girgensonu ar Margotu Karu.

● Sv. Jāņa draudzes padomes sēde notika 27. maijā, draudzes namā. Sēdi vadīja draudzes padomes pr-ks Z. Rūtenbachs. Pārrunājot jautājumu par 8. maija pilnsapulces lēmumu par zemes iznomāšanu draudzes locekļiem privātu vasaras mājiņu celšanai Saulainē, sapulces vadītājs un balsu skaitītāji paskaidroja, ka sapulcē kvorums tomēr ir bijis, un izteikts vairākums klātesošo nobalsojuši par zemes iznomāšanu, tādēļ 8. maija pilnsapulces lēmums atzīstams par likumīgu un darbi šai virzienā turpināmi. Kā techniskus darbiniekus nomas noteikumu izstrādāšanai padome ievēlēja J. Ķeksi, J. Liepiņu un K. Ozoliņu.

Draudzes padome uzdeva valdei skatīt cauri sarakstu par draudzes locekļiem, kas savlaicīgi nenokārto draudzes nodevas. Šie draudzes locekļi vispirms ar rakstu un pēc tam personīgi tiks aicināti nokārtot savus maksājumus.

Nolēma iegādāties 100 Jaunās Derības iesvētāmo jauniešu dāvanām u. c. vajadzībām. Piešķira jauno latviešu teologu kursu sarīkošanai Grand Rapidos pabalstu $20, un latviešu Sestdienas skolas absolventu balvām $10.

LONDONĀ, ONT.

● Mazās latviešu saimes jaunieši Londonā gandrīz katru gadu beidz vietējo Rietumontario universitāti. Šogad to beidza 4 latvieši ar pirmo (bakalaura) gradu: Guntis Liepiņš (inženierzinātnēs), Ārija Miķelsone (visparējo kursu), Uldis Rutulis (radio - fiziku) un Jānis Strautnieks (komerczinātnes). Uldis Rutulis ieguva zelta medaļu un Ontario Pētniecības fonda apbalvojuma stipendiju ($1.000, papildinātu ar $800, pētniecības darbam vasarā) studiju turpināšanai maģistra grada iegūšanai. U. Rutulis ir trešais latvietis, kas pēdējo 10 gadu laikā ieguvis zelta medaļu šai universitātē.

„Iedrīkstēties ir skaisti" — šiem vārdiem jāraksturo skolotājas Mirdzas Rutules drosme ar L. L. Kopas sestdienas skolas vecākiem uu dažiem jaunākiem bērniem uzvest A. Brigaderes lugu Sprīdītis. Izrāde notika 3. jūnijā Publiskās bibliotekas auditorijā. Protams, arī citi viņai izpalidzēja — skolotāja L. Cauka kā suflīere, tēlotāju mātes ar tērpiem; A. Gūtmanis, G. Milicis un M. Rutulis izgatavoja dekorācijas un F. Arnds regulēja apgaismošanu. Izrāde noritēja raiti, un skatītāji, kuŗu bija tuvu pie simta, ar interesi sekoja izrādei un pateicās tēlotājiem ar aplausiem un ziediem M. Rutulei un L. Caukai ziedus pasniedza L. L. Kopa un bērnu vecāki. Tēlotāji savai skolotājai-režisorei pasniedza grāmatu. Sarīkojumu noslēdza skolas pārzinis ar pateicību izrādes sagatavotājiem, vaditājiem un citiem dalībniekiem, kā arī visiem Bērnu dārza un Sestdienas skolas skolotājiem un atbalstītājiem. Pārziņa aicinātī, sarīkojuma dalībnieki nodziedāja Latvijas valsts himnu. Ps.

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

V. BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS
SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.,
TORONTO PL 9-0266.

LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO) CREDIT UNION Limited
izdara visas parastās banku operācijas; pieņem noguldījumus un depozītus, izsniedz aizdevumus, izdara čeku operācijas.
Birojs atvērts divas reizes nedēļā no plkst. 8—.0 vakarā.
Pirmdienās Sv. Andreja baznīcas telpās, Carlton & Jarvis stūrī Tel. WA 4-1563 vai HU 3-9283.
Ceturtdienās 231 Roncesvalles Ave., Venus puķu veikalā. Tel. LE 4-4645.
Pasta adrese: P. O. BOX 37, TERMINAL „R", TORONTO, ONTARIO.

ĢENERĀLIM LAVENIEKAM 70 GADU

Ģenerālis Jānis Lavenieks 12. jūnijā atskatās uz 70 mūža gadiem. Viņš ar savu ģimeni dzīvo Ņubransvikā, N. J. Latviešu virsnieku apvienība kopā ar Elizabetes - Ņuarkas latviešu ev. - lut. draudzi rīko viņam godināšanu sestdien, 18. jūnijā, pl. 5 p.p., Nudžersijas lauku īpašumā Priedainē.

Lavenieks sācis karavīra gaitas jau Pirmā pasaules karā krievu armijā, kur komandēja pulku. Kara beigās viņš nokļūst vācu gūstā. Lai izkļūtu no gūsta, viņš pieteicas Virsolīča jaunformējamā vienībā, bet, pārņēmis no vāciešiem bruņoto vilcienu, ar to pārnāk pie latviešiem. Toreizējais kapteinis Lavenieks ar savu bruņoto vilcienu piedalās Latvijas atbrīvošanas cīņās un viņu apbalvo ar Lāčplēša kara ordeni. 1920. g. Lavenieku paaugstina par pulkvedi-leitnantu un iecelj par Bruņoto vilcienu diviziona komandieri, vēlāk par pulka komandieri. 1939. g. Lavenieks nobeidz Augstāko kara skolas kursu, tiek paaugstināts ģenerāļa dienesta pakāpē un iecelts par Lejaskurzemes garnizona priekšnieku. Kad krievi nodibināja bazes Latvijā, ģen. Lavenieku iecel par sakaru virsnieku ar krieviem, kas viņam uzliek sevišķi smagus pienākumus.

Vācu okupācijas laikā ģen. Lavenieks darbojas Karaviru palīdzībā un 1944. g. dodas uz Vāciju, kur bijis LCP priekšsēdis un LNP pr-ža v. 1950. g. viņš ar ģimeni iecelo ASV.

DAŽOS VĀRDOS KANADĀ

Itālijas valdība piešķīrusi stipendijas 6 kanadiešu studentiem, kas jau visā drīzumā atstās Kanadu, lai dotos uz Itāliju studēt.

Laikraksts „Windsor Star" domā, ka Kanadai vajag uzņemt vēl vairāk immigrantu, par spīti pastāvošai recesijai. Pašreizējo saimniecisko stāvokli darba ministrs Stars komentē šā: „Mūsu (Kanadas) ekonomija ir veselīga, bet ir problēmas, kuŗas šī valdība ar laiku cer novērst."

Ontario valdība paredzējusi dot lielāku iespēju laikrakstiem un žurnālam reklamēt alkoholiskos dzērienus. Tomēr skati, kuŗos būtu attēlota dzeršana vai putojošas alus glāzes, nevarēs parādīties kanadiešu periodikā.

„United Church" konferences laikā Toronto Dr. E. Longs apgalvojis, ka precību skaits Kanadā esot augsts, bet arvien mazāk cilvēku iestājoties atsevišķās draudzēs. Viņš lēš, ka pie „United Church of Canada" pieder ap 2.500.000 iedzīvotāju.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.
Neizlietotos manuskriptus neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs atpakaļ, ja būs pievienota pastmarka.
Ar autora vārdu vai iniciāļiem paraktītajos rakstos izteiktās domas var arī neatbilst redakcijas viedoklim.

ADENAUERS PRASA BEZNOTEIKUMU

BONNAS POLIT

Pēc Parizes galotņu konferences izjukšanas Rietumvācijā skaļāk kā jebkad agrāk dzirdama prasība pēc kopīgas ārpolitikas. Visas Bonnas parlamenta partijas šinī jautājumā ir vienis prātis, atšķirīgi toties ir veidi, kā šī kopīgā ārpolitika būtu veidojama.

Arī Bundesrepublikas sociāldemokrati beidzot atzīst, ka Rietumvācija stipra ārpolitiskā laukā var būt tikai tad, ja tai aizmugurē ir vienota fronte — „no kreisā līdz labajam spārnam." SPD pr-ža vietn. Herberts Vēners un Voldemārs fon Knērīngens pat gāja tik tālu, ka atklātībai paziņoja, ka šāda „vienota fronte" viegli būtu panākama, ja pašreizējā Rietumvācijas valdība respektīvi kanclers ieietu kompromisā un atzītu dažu sociāldemokratu domu par parelzu.

Bonnas valdības aprindās sociālistu priekšlikumam tomēr nebija ne mazākās piekrišanas. Kanclers Konrāds Adenauers it atklāti un pavisam skaidri pateica, ka „vienota fronte" ar sociāldemokratiem tikai tad var izveidoties, ja pēdējie valdības ārpolitiku atzīst par vienīgi pareizo un gatavi to atbalstīt ne tikai ar vārdiem un tukšiem solījumiem, bet gan ar konkrētiem darbiem. Rietumvācu valdības uzskats ir, ka piekāpšanās pret boļševikiem vairs nevar notikt, tas „jāsaprot arī sociāldemokratiem"; Bonnas ārpolitikas ielogos neder SPD „Vācijas plāns," kas ir kapitulācijas sākums sarkano priekšā; oficiālā Bonna prasa, lai sociālisti izbeidz neauglīgu valdības ārpolitiskā kursa kritiku, kas tikai vājina vācu tautas vienotu cīņu pret komūnistiem.

Šīs skaidrās tezes rietumvācu sociāldemokrati tomēr nespēj ne saprast, ne sagremot. Arī tagad, kad brīvā pasaulē vienotība ir vairāk nekā vajadzīga, kad katra koeksistēšana ar boļševikiem ir neprāts, vācu sociālistu „šplices" Bonnā strādā pret šim aksiomām. Jo kas gan nepareizs līdz šim ir bijis Adenauera nospraustajā ārpolitikas ceļā? Konsekventais pretkomūnists ir pasaulei pierādījis, ka viņa soļi bijuši pareizi. Ne tā tas ir sociāldemokratu mājās.

Tā būtu vācu tautas nelaime, ja 1961. gada vēlēšanās sociāldemokratiem izdotos vairāk iegūt nekā viņiem ir pašlaik. Lai gan pēc Parizes konferences izjukšanas arī Rietumvācijas sociāldemokrati skarbiem vārdiem nosodīja Chruščeva izrīcības, taču viņu politiskajā platformā ir paredzēts sadarboties ar Pad. Savienību. Bet šī „sadarbošanās" var vairāk nest ļauna nekā laba, kāpēc nav akceptējama. Brīvības labad ir jācer, ka arī pēc viena gada notikušajām vēlēšanām Eiropas sirdi vadīs tā pati stabilā ārpolitika, kas visus pagājušajos pēckara gadus palīdzējusi sargāt brīvās pasaules ideālus.

Starp daudziem runājumiem un ieteikumiem pats skaidrākais bijis tas, ko pateicis Rietumvācijas aizsardzības ministrs Francis Jozefs Strauss. Viņš uzstādījis desmit jautājumus, uz kuŗiem — lai tiešām būtu panākumi kopīgās frontes veidošanai — jāatbild sociāldemokratiem.

Sie jautājumi ir: 1) Vai opozicija ir spējīga saredzēt, ka Pad. Savienības, kopš viņa iebrukusi Viduseiropā, mērķis ir sev paklaut visu Vāciju, kas savukārt ir izejas baze Eiropas paklaušana komūnismam? 2) Vai opozicija arvien vēl pārliecināta, ka Bundesrepublikas pievienošanās NATO valstu savienībai ir šķēršlis Vācijas apvienošanai? 3) Vai opozicija arvien vēl ir uzskatos, ka Bundesrepublika, ja tā būtu atteikusies no sadarbības ar Rietumiem, Vācijas apvienošanas jautājumā būtu ieguvusi vairāk nekā pašlaik? 4) Vai opozicija arvien vēl domā, ka Vācijas apvienošana tikai tad panākama, ja Bundesrepublika izstājas no NATO, ja tā likvidē obligāto karaklausību un attelcas no savas armijas bruņošanas ar modernieni ieročiem? 5) Vai opozicija var saredzēt, ka Pad. Savienības plānā nav paredzēts A viesto komūnist jaukt? Tātad — gatava atzīt, ka par Vācijas apv bojoties ar boļše reiza? 6) Vai op atzīt, ka Rietum nās NATO savie vu armiju ir vie kiem priekšnos nes un Bundesr bai? 7) Vai opozi kopīgi ar Rietu veidot armiju u riem rokās dot t čus, kādi jau rī jam uzbrucējam ja ir ar mieru n no valdības TO savienību vai tā gatava val tārpolitiskajā la Vai opozicija ir ies no prasības, militārie spēki Eiropu; vai op skatīt, ka šāda mieram un droš mūnistu ekspans kai pavairotu? ir ar mieru sapr saules valstu ko šanās, bet ne vi ra Bundesrepubl

Trimdinieku

Nacionāli un latvietis nenolieg ciešamību mūsu bos svešumā.

spēks mūsu tag pat svarīgs un niķā maize. Ja pašu vides vēl domības un god tas niecīgas tau atsevišķas pers apsvērumu dēļ šīs vienības bru riotiskās pienāk sikšana šo cilvē arī pārkāpums likteni.

Tagadējās dz kopējais svešun dzinājis: bezvēr ar to, kas esam un strādādami pašreizējais stā sības dažādu nām un to nevē pību vājinātājā vai to grupas skatiem nedrī ka viņi ir tie dēļ būtu jānobi kas zināmu dal pat ir vairāk jau tagad iecer tam vajadzētu brīvajā dzimten tu posteņu tik ram atzīt par šiem, jo tie ari kai par savu l

Cilvēki sēnal mi kopš vēl dz stāvīgajā valsti ja daudz, tom elkoņiem irdam kļuva vaditāja dami ar savu v reklāmu. Vāl pulcēt ap sevi tekmēt savā la noturēties pie v ar to vēl tie n apmierināmās spraucās iekšā vai sabiedrību dami panākt s alga, vai tiem tiesības vai ne mā? Jā gan, arī te.

Mūsu home kāds tautietis. X ar ļoti tr jebkurā nozarē karsti debatēja juristi vai glez viņš jautāja ko dzierinus. Tomēr skati, naivo, lai petei tājumu viņš sēja debatētāj not laiku pārru jautājumā. Bet māja — redzi. nebija ne milig vai vērtības ap ma mērogā. Un X iespraucās vaina nav s Kristapā Salmā sos pašos, ka es veidoties un st ta. Tas vērojam Ir jau par v

VAJADZĪGI
māju
pārdevēji-jas.
Ieinteresētās personas
lūdz zvanīt HO 1-1114,
prasot pēc Mr. Mankin.

ĢENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

V. BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS
SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.,
TORONTO PL 9-0266.

LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION Limited
izdara visas parastās banku operācijas; pieņem noguldījumus un depozitus, izsniedz aizdevumus, izdara čeku operācijas.
Birojs atvērts divas reizes nedēļā no plkst. 8—0 vakarā.
Pirmdienās Sv. Andreja baznīcas telpās, Carlton & Jarvis stūrī Tel. WA 4-1563 vai HU 3-9283.
Ceturtdienās 231 Roncesvalles Ave., Venus puķu veikalā. Tel. LE 4-4645.
Pasta adrese: P. O. BOX 37, TERMINAL „R", TORONTO, ONTARIO.

ĢENERĀLIM LAVENIEKAM 70 GADU

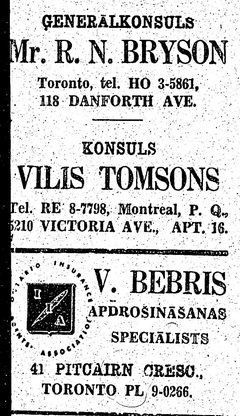

Ģenerālis Jānis Lavenieks 12. jūnijā atskatās uz 70 mūža gadiem. Viņš ar savu ģimeni dzīvo Nubransvikā, N. J. Latviešu virsnieku apvienība kopā ar Elizabetes - Nuarkas latviešu ev. - lut. draudzi rīko viņam godināšanu šestdien, 18. jūnijā, pl. 5 p.p., Nudžersijas lauku īpašumā Priedainē.

Lavenieks sācis karavīra gaitas jau Pirmā pasaules karā krievu armijā, kur komandēja pulku. Kara beigās viņš nokļūst vācu gūstā. Lai izkļūtu no gūsta, viņš pieteicas Virgolička jaunformējamā vienībā, bet, pārņēmis no vāciešiem bruņoto vilcienu, ar to tālāk pie latviešiem. Toreizējais kapteinis Lavenieks ar savu bruņoto vilcienu piedalās Latvijas atbrīvošanas cīņās un viņu apbalvo ar Lāčplēša kara ordeni. 1920. g. Lavenieku paaugstina par pulkvedi-leitnantu un iecel par Bruņoto vilcienu diviziona komandieri, vēlāk par pulka komandieri. 1939. g. Lavenieks nobeidz Augstāko kara skolas kursu, tiek paaugstināts ģenerāļa dienesta pakāpē un iecelts par Lejaskurzemes garnizona priekšnieku. Kad krievi nodibināja bazes Latvijā, ģen. Lavenieku iecel par sakaru virsnieku ar krieviem, kas viņam uzliek sevišķi smagus pienākumus.

Vācu okupācijas laikā ģen. Lavenieks darbojas Karaviru palīdzībā un 1944. g. dodas uz Vāciju, kur bijis LCP priekšsēdis un LNP pr-ža v. 1950. g. viņš ar ģimeni iecejo ASV.

DOS KANADĀ

dot lielāku iespēju laikrakstiem un žurnālam reklamēt alkoholiskos dzērienus. Tomēr skati, kuros būtu attēlota dzeršana vai putojošas alus glāzes, nevarēs parādīties kanadiešu periodikā.

„United Church" konferences laikā Toronto Dr. E. Longs apgalvojis, ka precību skaits Kanadā esot augsts, bet arvien mazāk cilvēku iestājoties atsevišķās draudzēs. Viņš lēš, ka pie „United Church of Canada" pieder ap 2.500.000 iedzīvotāju.

Manuskriptus saīsināt.
Neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs pasta marka.
Visiem paraktītajos rakstos izteiktās domas ir viņu viedoklim.

ADENAUERS PRASA SOCIĀLDEMOKRATU BEZNOTEIKUMU KAPITULĀCIJU

BONNAS POLITISKĀS PIEZĪMES

Pēc Parīzes galotņu konferences izjukšanas Rietumvācijā skaļāk kā jebkad agrāk dzirdama prasība pēc kopīgas ārpolitikas. Visas Bonnas parlamenta partijas šinī jautājumā ir vienis prātis, atšķirīgi toties ir veidi, kā šī kopīgā ārpolitika būtu veidojama.

Arī Bundesrepublikas sociāldemokrati beidzot atzīst, ka Rietumvācija stipra ārpolitiskā laukā var būt tikai tad, ja tai aizmugurē ir vienota fronte — „no kreisā līdz labajam spārnam." SPD pr-ža vietn. Herberts Vēners un Voldemārs fon Knērīngens pat gāja tik tālu, ka atklātībai paziņoja, ka šāda „vienota fronte" viegli būtu panākama, ja pašreizējā Rietumvācijas valdība respektīvi kanclers ieietu kompromisā un atzītu dažu sociāldemokratu domu par pareizu.

Bonnas valdības aprindās sociālistu priekšlikumam tomēr nebija ne mazākās piekrišanas. Kanclers Konrāds Adenauers it atklāti un pavisam skaidri pateica, ka „vienota fronte" ar sociāldemokratiem tikai tad var izveidoties, ja pēdējie valdības ārpolitiku atzīst par vienīgi pareizo **un gatavi to atbalstīt ne tikai ar vārdiem un tukšiem solījumiem, bet gan ar konkrētiem darbiem. Rietumvācu valdības uzskats ir, ka piekāpšanās pret boļševikiem vairs nevar notikt, tas „jāsaprot arī sociāldemokratiem"; Bonnas ārpolitikas ielogos neder SPD „Vācijas plāns," kas ir kapitulācijas sākums sarkano priekšā; oficiālā Bonna prasa, lai sociālisti izbeidz neauglīgu valdības ārpolitiskā kursa kritiku, kas tikai vājina vācu tautas vienotu ciņu pret komūnistiem.**

Šīs skaidrās tezes rietumvācu sociāldemokrati tomēr nespēj ne saprast, ne sagremot. Arī tagad, kad brīvā pasaulē vienotība ir vairāk nekā vajadzīga, kad katra koeksistēšana ar boļševikiem ir neprāts, vācu sociālistu „špices" Bonnā strādā pret šīm aksiomām. Jo kas gan nepareizs līdz šim ir bijis Adenauera nospraustajā ārpolitikas ceļā? Konsekventais pretkomūnists ir pasaulei pierādījis, ka viņa soļi bijuši pareizi. Ne tā tas ir sociāldemokratu mājās.

Tā būtu vācu tautas nelaime, ja 1961. gada vēlēšanās sociāldemokratiem izdotos vairāk iegūt nekā viņiem ir pašlaik. Lai gan pēc Parīzes konferences izjukšanas arī Rietumvācijas sociāldemokrati skarbiem vārdiem nosodīja Chruščeva izrīcības, taču viņu politiskajā platformā ir paredzēts sadarboties ar Pad. Savienību. Bet šī „sadarbošanās" var vairāk nest jauna nekā laba, kāpēc nav akceptējama. Brīvības labad ir jācer, ka arī pēc viena gada notikušajām vēlēšanām Eiropas sirdī vadīs tā pati stabilā ārpolitika, kas visus pagājušajos pēckara gadus palīdzējusi sargāt brīvās pasaules ideālus.

Starp daudziem runājumiem un ieteikumiem pats skaidrākais bijis tas, ko pateicis Rietumvācijas aizsardzības ministrs Francis Jozefs Strauss .Viņš uzstādījis desmit jautājumus, uz kuriem — lai tiešām būtu panākumi kopīgās frontes veidošanai — jāatbild sociāldemokratiem.

Šie jautājumi ir: 1) Vai opozicija ir spējīga saredzēt, ka Pad. Savienības, kopš viņa iebrukusi Viduseiropā, mērķis ir sev pakļaut visu Vāciju, kas savukārt ir izejas baze Eiropas pakļaušanai komūnismam? 2) Vai opozicija arvien vēl pārliecināta, ka Bundesrepublikas pievienošanās NATO valstu savienībai ir šķēršlis Vācijas apvienošanai? 3) Vai opozicija arvien vēl ir uzskatos, ka Bundesrepublika, ja tā būtu atteikusies no sadarbības ar Rietumiem, Vācijas apvienošanas jautājumā būtu ieguvusi, vairāk nekā pašlaik? 4) Vai opozicija arvien vēl domā, ka Vācijas apvienošana tikai tad panākama, ja Bundesrepublika izstājas no NATO, ja tā likvidē obligāto karaklausību un attelcas no savas armijas bruņošanas ar moderniem ieročiem? 5) Vai opozicija var saredzēt, ka Pad. Savienības plānā nav paredzēts Austrumvācijā ieviesto komūnistisko režīmu nojaukt? Tātad — vai opozicija ir gatava atzīt, ka viņas leģenda par Vācijas apvienošanu, sadarbojoties ar boļševikiem, ir nepareiza? 6) Vai opozicija ir gatava atzīt, ka Rietumvācijas iestāšanās NATO savienībā un Bundesrepublikas gatavība izveidot savu armiju ir viens no nozīmīgākiem priekšnosacījumiem Berlīnes un Bundesrepublikas brīvībai? 7) Vai opozicija ir ar mieru kopīgi ar Rietumvācijas valdību veidot armiju un vācu karavīriem rokās dot tādus pašus ieročus, kādi jau rīcībā ir varbūtējam uzbrucējam? 8) Vai opozicija ir ar mieru nākotnē atteikties no valdības pienākuma NATO savienību kritizēt, resp. vai tā gatava valdības soļus militārpolitiskajā laukā atbalstīt? 9) Vai opozicija ir ar mieru atteikties no prasības, lai amerikāņu militārie spēki atstāj Vāciju un Eiropu; vai opozicija var saskatīt, ka šāda rīcība nekalpotu mieram un drošībai, bet gan komūnistu ekspansīvās tieksmes tikai pavairotu? 10) Vai opozicija ir ar mieru saprast, ka tikai pasaules valstu kontrolēta atbruņošanās, bet ne vienpusīga militāra Bundesrepublikas novājināšana var vest pie spraustā mērķa — atsprieguma; ja vien Pad. Savienība to vispār vēlas un viņas koeksistences politika nav tikai iemidzināšanas taktika?

Nav šaubu, ka Rietumvācijas sociāldemokrati uz šiem jautājumiem dotu pozitīvu atbildi. Tāpēc nav arī sagaidāms, ka Rietumvācijā tuvākā nākotnē varētu rasties „kopīga fronte" komūnisma atvairei. Rozā sociālisti arī turpmāk cīnīsies ar tiem pašiem kompleksiem, ar kādiem viņi cīnījušies visus pagājušos pēckara gadus.

Mks.

BOSTONAS LATVIEŠU SKOLAS ABSOLVENTI

21. maijā latviešu skolu Bostonā beidza: no labās: A. Gruntmane, S. Desaine, U. Dūms, J. Ansbergs, klases audzinātāja G. Kaža, T. Krastiņš, V. Ansbergs, L. Dauge, Ķirkuma, B. Kreišmane.

MĀC. A. VOITKUS 25 GADU DARBA SVĒTKI

Artūrs Voitkus dzims 1911. gada 1. jūnijā Liepājā. Pirmās skolas gaitas sāka Rigā, bet 1925. gadā dodas uz Jelgavu, kur mācās Jelgavas klasiskajā ģimnazijā, ko beidz ar cum laude 1929. gada pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājas LU. teoloģijas fakultātē. Sākot ar 1932. gada rudeni strādā praktiskā darbā Vienības draudzē Jelgavā, māc. O. Krauļa vadībā. Kandidāta uzdevumos ietilpst darbs draudzes kancelejā, svētdienas skolā un jaunatnes pulciņa darba vadīšana, spredīkošana draudzes dievkalpojumos, kā arī dievkalpojumu vadīšana nespējnieku pavērsmēs, nervu slimnīcā Ģintermuižā u. c. Parallēli tam, Voitkus aktīvi darbojas jaunatnes apvienībā „Viestura Savienība", no 1933. līdz 1937. gadam būdams tās valdes pr-ža biedrs un faktiskais vaditājs.

Studijas beidz 1935. gada maijā ordinēts Jelgavas Vienības baznīcā 9. jūnijā. Archibiskapa uzdevumā viņu ordinē Jelgavas prāvests Jānis Reinhards, asistējot ordinējamā senioram Ojgertam Kraulim un tēva brālim, Baznīcas ģimnazijas direktoram Artūram Voitkum, sen. Viņu ordinē par Jelgavas Vienības draudzes mācītāju - adjunktu, kādā amatā V. strādā līdz ievēlēšanai par Zaļenieku - Glūdas draudzu mācītāju 1936. gada 1. decembrī. Jelgavā strādājot, V. ir arī Jelgavas izglītības b-bas ģimnazijas pieaugušiem, Jelgavas 2. pilsētas ģimnazijas un vienu zlemu arī Jelgavas skolotāju institūta reliģijas skolotājs.

Komūnistu okupācijas laikā V. mācās galdniecību, jo viņu izliek no mācītāja mājas Sādā ceļā V. cer nopelnīt iztiku un tomēr studināt.

Apcietināšanas draudiem sabiežojot, 1941. gada martā V. izmanto iespēju un izceļo uz Vāciju, kur līdz kara beigām strādā Tīringā papes fabrikas laborātorijā. Ierodoties latviešu bēgļiem noorganizē dievkalpojumus Latvijas baznīcas virsvaldes uzdevumā Greicā. Kad Tiringu pārņem sarkanarmija, V. pievienojas bēgļu straumei un pārceļas uz Ansbaču Bavārijā. Tur strādā gan nometnes administrātivos amatos, gan kā viens no nometnes mācītājiem. Strādājis arī par latviešu ģimnazijas skolotāju un bijis pasaules YMCA's apgabala pārstāvis Bavārijā. Piedalījies YMCA's pasaules konferencē Nīborgā, Dānijā.

1951. gada pavasarī iecelo Kanadā, kur sākumā Hamiltonā strādā fabrikā, tad ievēlēts par jauktās (angļu, vācu, latviešu) draudzes mācītāju adjunktu. Šai laikā V. daudz dabū nodarboties ar iecelotāju problēmām un tiešo palīdzības darbu iecelotājiem. Nodibinoties Hamiltonas Kristus latviešu draudzei 1954. gadā, ievēlēts par tās mācītāju. Lai veicinātu abu Hamiltonas draudžu apvienošanos, izmanto iespēju un aiziet maizes darbā uz Toronto, B/A eļļas sabiedrībā, kur strādā līdz ievēlēšanai par Montreālas Trīsvienības draudzes mācītāju 1958. gada 1. janvārī. Dzīvodams Hamiltonā un vēlāk Toronto, apkalpo arī Kičeneras latviešu grupu. Hamiltonā darbojies Daugavas Vanagu organizācijā, vairākus gadus bijis valdes priekšsēdis. Ievēlēts LNAK padomē, bijis tās valdes loceklis un Izglītības daļas vaditājs.

V. nodarbojies arī ar rakstniecību. Darbi publicēti Zemgales Balsī, Ritā, Svētdienas Ritā; Vācijā laikrakstā Jaunās Ziņas. Šeit — laikrakstos Latvija Amerikā. Laiks, arī žurnālā Ceļa Biedrs. Rakstījis romānus (Tās tas nepaliks, Ogles pelnos), drāmas — Jūdass, Liekie, Cilvēks vārtos. Daudz viņam stāstu, humoresku, fejetonu. Uzrakstītas arī dažas kulta dziesmas. Bez tam publicētas svētrunas, ievadraksti; rakstījis par trimdas problēmām. Publicētas grāmatas: Ziemsvētku laiks, Stāsti par mīlestību, Jūdass, Aproce.

1937. gadā V. precējies ar Margrietu Krūzemani. Laulībā 2 meitas — vecākā Maruta (precēta Salmiņa) studē psiholoģiju Toronto universitātē, jaunākā Ilze — ģimnaziste Montreālā. Ir korporācijas „Lettonia" filistrs.

Trimdinieku pārdomām

KRISTAPS SALMS

Nacionāli un godīgi domātājs latvietis nenoliegs vienības nepieciešamību mūsu domās un darbos svešumā. Šis cementētājs spēks mūsu tagadējā dzīvē ir tikpat svarīgs un noteicošs, kā dienišķā maize. Ja tomēr no mūsu pašu vides vēl brīžiem izaug iedomības un godkārības togu segtas niecīgas tautiešu grupas vai atsevišķas personas, kas patīgu apsvērumu dēļ dažkārt iedragā šīs vienības bruņas, tad tā ir patriotiskās pienākuma apziņas izsīkšana šo cilvēku sirdīs un reizē arī pērkāpums pret savu tautas likteni.

Tagadējās dzīves apstākļi un kopējais svešuma ceļš mūs izlīdzinājis: bezvērtīga ir lepošanās ar to, kas esam bijuši, dzīvodami un strādādami savā valstī. Tāpat pašreizējais stāvoklis nedod tiesības dažādu nogrupējumu cīņām un to nevēlamām mūsu kopību vājinātājām sekām. Laudis vai to grupas ar atšķirīgiem uzskatiem nedrīkstētu iedomāties, ka viņi ir tie aicinātie un tamdēļ būtu jānobīda pie malas tie, kas zināmu darbu jau veic. Tāpat ir vairāk kā nožēlojami — jau tagad iecerēt stāvokli, kādam tam vajadzētu būt, atgriežoties brīvajā dzimtenē. Šādus iedomātu postenņu tikotājus mēs nevaram atzīt par krietniem latviešiem, jo tie arī svešumā domā tikai par savu labumu.

Cilvēki senalas vieglumā zināmi kopš vēl dzīvojām savā patstāvīgajā valstī. Kaut tādu nebija daudz, tomēr bija. Ar abiem elkoņiem ārdamies, tie nereti iekļuva vaditāja pozicijās, operēdami ar savu valodīgumu un paškreklāmu. Vāl vairāk: tie prata pulcēt ap sevi cilvēkus, tos ietekmēt savā labā un gadiem ilgi noturēties pie vaditāju pults. Bet ar to vēl tie nesamierinājās: neapmierināmās ziņkāres slāpēs tie spraucās iekšā citu organizāciju vai sabiedrību darbā, visur jūkodami panākt savu ietekmi. Vienalga, vai tiem bija uz to kādas tiesības vai ne. Vai šī sērga nav atcelojusi mums līdzi arī svešumā? Jā gan, Kristaps Salms ir arī te.

Mūsu nometnē Vācijā bija kāds tautietis, sauksim viņu par X ar ļoti trūcīgām zināšanām jebkurā nozarē. Bet viņš gāja un karsti debatēja visās sapulcēs, vai nu tur runāja politiķi, agronomi, juristi vai gleznotāji. Un visur viņš jautāja — kādēļ tā un ne citādi? Ar šo vienu un to pašu naivo, lai neteiktu muļķīgo, jautājumu viņš nevajadzīgi sakarsēja debatētāju prātus, novilcinot laiku pārrunām attiecīgajā jautājumā. Bet visa nometne runāja — redzi, atkal tas X! Tur nebija ne miligrama pozitīvisma vai vērtības apskatāmā jautājuma mērogā. Un beidzot — arī šis X iespraucās kādā pozicijā! Bet vaina nav saskatāma vienīgi Kristapā Salmā. Tā gulst arī mūsos pašos, ka esam jāvuši tam izveidoties un strādāt pēc sava prāta. Tas vērojams arī tagad.

Ir jau par vispārēju parādību kļuvusi atteikšanās no sabiedriska darba. Bet kādam taču ir jāstrādā, kamēr vēl pastāv dažādās organizācijas. To tad nu uzmana un iegaumē tie, kuŗu vaditāju spējas ir krietni zem vidēja un kuŗu pirmā runāšana sabiedrības priekšā — uzstāšanās Ziemassvētku vecīša lomā. Šos Salmu Kristapus ātri savaņģo ārkārtīga godkāre, augstprātība un iedomība. Tie tikpat ātri kļūst „kompetenti" visos jautājumos, urbjas iekšā citu organizāciju dzīvē un darbībā, vienā vai otrā veidā lūko noskaņot to savā labā. Viņiem tiešām ir drosme, ja tikai tā nebūtu nekauniga un piedauzīga, bieži pat dziļi aizskaroša. Nekas viņiem nav pa prātam, ko paveicis cits, kaut tas padarīts simtreiz labāk, nekā Kristaps to varētu paveikt. Vēl vairāk: Kristapam ir „drosme" pat nozākāt upuri Latvijas brīvības labā, nemaz nerunājot par citiem viņa nekaunības izpausmiem. Pats viņš, protams, Latvijas brīvības cīņās nav piedalījies. Bet vai tad priekš Kristapa tam kāda nozīme? Cilvēki taču dažkārt lepojas ar savu nekaunību un ģeķībām. Salmu Kristaps tam viegli tiek pāri — viņš taču ir vaditājs, kam atļauts ne tikai slavēt, bet arī nopelt.

Kristaps Salms, bieži slēpdamies aiz nevainojama cilvēka piekļājības maskas, cenšas tautiešiem sevi ieteikt, bet tad, pēkšņi piekerts kādā nelāgā rakstura īpašībā, to izskaidro kā nelabvēļu un skaužu ričību, kas to cenšoties „denuncēt un noniecināt." Nav mūsu vidū daudz šo Kristapu, bet tomēr tādi ir. Tā ir mūsu kopību iedragātāja nelaime klausīties viņu pamācīgi runājam vai rikojam un kritizējam citus. Mēs pret savu kopību un morālisko labsajūtu nebūsim grēkojuši, izolējot Salma Kristapu no jebkuŗa pašu labā strādājama darba, jo mēs negribam redzēt nevērtīgāko no mums rikotāja posteņi. Šāds ir Kristaps Salms, kas, zuša ādā ievilcies, nereti patur noteicēju vārdu. Bet agrāk vai vēlāk — dzelzs dzīves likums liek sevi just: iznāk un parādās viņa patiesā daba.

Godīguma princips ir pārāk svarīgs pamats katra cilvēka rīcībai, lai tam paietu garām piemiegtām acīm. Salma Kristapam šī pamata vai nu nav vai arī tas smagi iedragāts. Tamdēļ mēs nebūt nepadarīsim mikstētkas savas vienības bruņas, ja izolēsim godīgumā iedragāto tautieti un tā liksim viņam atzīt un saprast, ka pie rikotāja pults, kaut arī tas būtu visnenozīmīgākā vai mazsvarīgā amatā, jānostājas tiem, kuŗu domas un rīcība saskan ar mūsu kopējo labumu, cenībām un ilgām. Ja mēs tagad tā nerikosimies, tad varam būt pārliecināti, ka, atgriežoties brīvajā dzimtenē, Salma Kristaps atkal „zinās iekārtoties." Tas būtu liels launums mūsu nākotnei — morāliski un fiziski atdzimstošai dzimtenei, kuŗai gan būs vajadzīgi krietni cēlāji, bet ne kūlenotāji un ārdītāji.

A. Sedasdēls.

VAJADZĪGI
māju
pārdevēji-jas.
Ieinteresētās personas lūdz zvanīt HO 1-1114, prasot pēc Mr. Mankin.

Savienotas VALSTĪS

ČIKĀGĀ

Čikāgas latviešu luterāņu draudžu kopīgais Aizvesto piemiņas dievkalpojums notiks svētdien, 12. jūnijā, plkst. 7.00 vakarā, Grace lut. baznīcā, 7300 W. Division ielā.

Dievkalpojumā piedalās visu triju draudžu mācītāji: Gustavs Straumanis, Pāvils Kirsons un Arnolds Rautēnšilds.

Piedalās arī Ciānas draudzes un Daugavas apvienotais koris.

19. jūnijā Svētā Mikeļa baznīcā notiks katoļu draudzes dievkalpojums, veltīts Aizvesto piemiņai un Latvijas okupācijai.

Trešdien, 15. jūnijā, plkst. 8,00 vakarā, Čikāgas Latviešu namā, 4146 N. Elston ielā, notiks organizāciju pārstāvju svinīga sēde, veltīta Aizvesto piemiņai, kuŗā aicināti piedalīties citi tautieši.

Sestdien, 18. jūnijā, plkst. 11,30 rītā, lietuvji, latvieši un igauņi pulcēsies pie Linkolna piemineklja Linkolna parkā Baltijas valstu 20 gadu okupācijas protesta sanāksmē. Visu triju tautu organizāciju pārstāvji ieradīsies ar saviem karogiem.

Paredzēta kāda amerikāņu politiska darbinieka runa, rezolūcijas pieņemšana un ziedu nolikšana pie piemineklja.

Tautieši lūgti ierasties kuplā skaitā, lai godinot verdzības ieņaidnieku, dižo Amerikas dēlu Linkolnu, atgādinātu pasaulei, ka Austrumos pastāv moderna vergu valsts, kas draud iznīcināt arī Linkolna darbu un valsti.

Sils

KALAMAZŪ

Daugavas Vanagu apvienība latviešu tautas sēru dienā, 14. jūnijā, aicina tautiešus ziedot latviešiem dzimtenē un Sibirijā, naudu nosūtot aprūpes lietu kārtotājam R. Ozoliņm, 3016 Santos Ave. līdz 15. jūnijam. Ikkatram ziedotājam tiks piesūtīts kopīgs ziedotāju saraksts vai kvits.

Jauniešu iesvētīšana Kalamazū ev. - lut. latviešu draudzē notiks 19. jūnijā, plkst. 10.00 rītā, Ciānas baznīcā, bet Sv. Jāņa ev. - lut. latviešu draudzē — 26. jūnijā.

Brīvmākslinieces pianistes Idas Vinklers devītā gadskārtējā audzēkņu pēcpusdiena notika 5. jūnijā Pirmās presbiteriāņu baznīcas zālē. Programmā bija 23 mūzikāli priekšnesumi, no kuŗiem 13 veica latvieši, to starpā arī jaunās pianistes Bitītes Vinkleres audzēkne.

5. jūnijā Latviešu namā uz savu pēdējo sēdi sanāca ALA's 9. kongresa rīcības komitejas locekļi, lai atskatītos uz veikto un izteiktu visiem šī darba atbalstītājiem pateicību. Visādā ziņā kā kongress, tā blakus sarīkojumi labi izdevušies un, kā budžeta nozare ziņoja, devis arī materiālu atlikumu $437,03. Sapulces dalībnieki nolēma nosūtīt ASV prezidentam D. Eizenhaueram telegrammu, izsakot sašutumu par izjukušo konferenci un pateicību par viņa nostāju.

Kalamazū ev. - lut. draudzes palīdzības fonds gadskārtējā fonda līdzekļu papildināšanas akcijā savācis $300,50.

ROČESTRĀ (N.Y.)

Draudzes svētdienas skola 5. jūnijā izbeidza mācības, kuŗās piedalījās 12 bērni vecumā no 4—10 gadiem, sadalīti 3 grupās. Par skolotājiem darbojās O. Kāpostiņa, N. Krēsliņa, A. Izaka, A. Vilka, māc. T. Ziraks un A. Niedols. Visi skolotāji strādāja bez atlīdzības. Katru mācības reizi iesāka ar dievkalpojumu. Bērni paši savāca kolekti $30,- apmērā skolas vajadzībām. Šogad skolas bērni arī pirmoreiz saņēma liecības. Mācību priekšmeti — ticības mācība, latviešu valoda un tēvzemes mācība. Vietējā latviešu kolonijā gan skaitās daudz vairāk bērnu, nekā to pašreiz svētdienas skolā. Daudzi vecāki savus mazos nesūta latviešu skolā, bieži to attaisnojot ar nepārliecinātājiem motiviem.

Draudzes dāmu komitejas rīkotie bērnu svētki notiks svētdien, 12. jūnijā, plkst. 10. Genesee Valley parkā. Būs sacensības, spēles, rotaļas, laimes aka u.t.t. Nokļūšana ar Plymouth - Strong Memorial autobusu. Lietainā laikā svētki nenotiks.

Alberts Sproģis, kuŗš strādā par technisko zīmētāju Pfaudler Permutit Co., beidzis Ročestras technoloģijas institūta 4-gadīgo kursu mašīnu konstrukcijā.

Bij. Krusta draudzes ērģelnieks skolotājs M. Bergmanis ar ģimeni pārceļies darbā uz Arizonas valsti, kur apmeties Scottsdale, pie Feniksa pilsētas. B. strādās kāda liela uzņēmuma pētījumu nozarē.

Krusta draudzes Jāņu vakars draudzes dāmu komitejas izkārtojumā notiks šestdien, 25. jūnijā V. un F. Siliņu farmā. Tuvāki norādījumi sekos.

ANGLIJĀ

lūdzam mūsu abonentus abonešanas maksas kārtot

D.V.F. GRĀMATNĪCĀ,
72 QUEENSBOROUGH TERRACE,
LONDON, W. 2.

Tel. BAYswater 1652.

Turpat pieņem arī sludinājumus, kā arī dabūjami BEZMAKSAS paraugeksemplāri.

BOSTONAS LATVIEŠU SKOLAS ABSOLVENTI

21. maijā latviešu skolu Bostonā beidza: no labās: A. Gruntmane, S. Desaine, U. Dūms, J. Ansbergs, klases audzinātāja G. Kaža, T. Krastiņš, V. Ansbergs, L. Dauge, Ķirkuma, B. Kreišmane.

AR IRONISKU SMAIDU...

Noskaņojums Britanijā pēc izjukušās galotņu konferences.

Gallupa aptaujas rezultāti rāda, ka vairums britu vainu par „galotņu" konferences izjukšanu uzvel krieviem un vairs netic, ka krievi tiešām domā to, ko viņi runā. Bet — ir mazinājusies arī uzticība Savienotām Valstīm. Privātās sarunās ar britiem pārsteidz kāds fakts: gandrīz 99 procenti britu (pie tam pretkomūnistiski noskaņoto) pārmet ASV, ka tās ar savu izlūku lidmašīnu devušas Chruščevam iemeslu konferences izjaukšanai. Pārliecināt viņus: ja nebūtu atrasts šis ieganst, tad būtu kāds cits, ir pilnīgi neiespējami — komūnistu taktika ir britiem pārāk sveša. Tātad Chruščevam ir tomēr izdevies iedzīt mazu ķīlīti Sav. Valstu un to sabiedroto starpā.

Tanī pašā laikā daži speciālkorespondenti turpina dēt savas dzeguzes oliņas dažu konservatīvo avīžu ligzdās. Tā kāda žurnāliste raksta no Maskavas par savām sarunām ar „mazajiem cilvēkiem uz ielas", kas visi esot Chruščeva pusē un asi uzbrūkot ASV par galotņu konferences izjukšanu. par to nebūtu ko brīnīties, zinot Padomju propogandas paņēmienus. Bet pārsteidz šīs žurnālistes apgalvojums par Chruščeva režīma kraso atšķirību no iepriekšējā: krievu tauta tagad vairs neesot inerta masa, bet aktīva, dinamiska, tā tiekot pamudināta izteikt savas domas par iekšējās un ārējās politikas jautājumiem. Kā pierādījumu šim apgalvojumam viņa min tik „vērtīgu" avotu kā citātu no avizes „Komsomoļskaja Pravda": . . . „Padomju pilsonis nekad necenšas izvairīties no dzīves problēmām. Viņš dedzīgi spriež par valdības iekšpolitiku un ārpolitiku . . . Viņš domā, ka viņš ne tikai drīkst, bet ka viņam vajag izteikt savus uzskatus par šiem jautājumiem . . . Padomju strādnieku domām ir liels svars: tās ietekmē valdības politiku." Tā kā mēs zinām, kā tiek organizētas „spontānas" masu sapulces un pieņemtas rezolūcijas Padomju Savienībā, tad mēs varam uzņemt līdzīgu citātu tikai ar ironisku smaidu. —

Savādu iespaidu atstāja arī britu feldmaršala Montgomerija izteicieni viņa viesošanās laikā komūnistiskajā Ķīnā, kuŗus britu prese sniedza redzamā vietā. Montgomerijs ne tikai slīti uzaicinājis. Cuenlaju apmeklēt viņu Anglijā, bet oficiālā bankетā izteicies, ka jaunā Ķīna, kuŗai esot izdevies padzīt visus „ķeizarus, zemes īpašniekus un ārzemju velnus", viņam patikot labāk nekā vecā. Rietumos valdot nepareizs priekšstats par jauno Ķīnu. Viņš domājot, ka ķīnieši gribot dzīvot mierā un draudzībā ar visām tautām, kas vēloties būt ar viņiem draudzīgās attiekšmēs. Montgomerijs nogājis pat tik tālu, ka savas runas beigās teicis: „Es nekad nedzeru vīnu, bet šoreiz es darīšu izņēmumu un dzeršu uz demokratiskās Ķīnas republikas labklājību." Zinot amerikāņu nostāju pret Ķīnu, liekas, ka Montgomerija izteicieni pašreizējā brīdī nav visai piemēroti rietumvalstu vienības pasvitrošanai.

Ir tomēr patikami dzirdēt, ka daži no Padomju Savienības apmeklētājiem ir atgriezušies no turienes ar skaidru, neapmiglotu skatu. Tā viens no britu studentu ekskursijas dalībniekiem intervijā žurnālistiem atklāti paskaidroja, ka viņš nav atgriezies no Krievijas komūnistiski noskaņots, bet gan otrādi. Viņš arī pasvītro, ka 3 nedēļu laikā nav iespējams iepazīties ar krievu tautu un tās dzīvi — un spriest par to tik „nemaldīgi", kā to parasti darot ceļotāji (to tomēr dara daudzi britu žurnālisti!), — vēl jo vairāk tādēļ, ka lielākā daļa Krievijā pavadītā laika bijusi jāvelti oficiāliem apmeklējumiem. Viņa secinājums par Maskavu ir, ka rietumniekus tur var interesēt vienīgi Kremļis kā vienreizējs viduslaiku vēstures piemineklis, citādi Maskava atstājusi visai pelēku iespaidu — piemēram, ēkas, bet it sevišķi veikali. Pat britu provinces pilsētās esot bagātāki skatlogi nekā Maskavā; vienīgais izņēmums bijis kāds bērnu rotaļlietu veikals.

Uz žurnālistu jautājumiem par „melno tirgu" students atbildēja, ka tas esot ļoti izplatīts Maskavā (pretēji daudzu žurnālistu apgalvojumiem par preču pārpilnību un iedzīvotāju pārticību!). Kādā siltā dienā minētais students novilcis savu adīto puloveru un pārmetis to pār plecu. Acumirklī viņam pienācis klāt kāds jauns cilvēks un piedāvājis par to 6-7 mārciņas britu naudā (kaut gan students samaksājis par to Anglijā tikai 2 mārciņas). Britu studentu apmešanās vieta drīz kļuvusi zināma maskaviešiem un daudzi griezušies pie viņiem ar lūgumu kaut ko pārdot.

—gs.

Bez privātsaimniecības ražojumiem tomēr nevar iztikt arī Padomju „paradīzē"

Par spīti visiem kolchozu cildinājumiem tomēr izrādoties, ka piena, gaļas un olu produkcijā Krievijas iedzīvotāji vēl esot stipri atkarīgi no privātiem ražotājiem (t. i. no tām 1-2 govīm un putniem, kuŗus kolchoznieki vēl drīkst turēt). Vairāk kā puse no gaļas un piena, un vairāk kā ¾ no olu patēriņa tiekot segtas no šī „privātsaimniecības" avota.

Padomju Krievijas sievietes negrib vairs iztikt bez Rietumu modēm

Viena no Londonas izcilām apavu firmām nesen ir nosūtījusi savus pārstāvjus uz Padomju Savienību. Tie ar pārsteigumu vērojuši krievu sieviešu vecmodīgos apavus, kas atgādinājuši Rietumu fasonus apmēram pirms 15 gadiem — un krieviešu lielo interesi par Rietumu „jaunajām modēm" — sevišķi par augstajiem, smailajiem papēžiem. Londonas firma jau saņēmusi ievērojamu pasūtinājumu no Padomju Savienības.

No citas puses — kāda liela dāmu apģērbu firma Londonā ir izteikusies, ka nedomājot vairs rīkot modes skates Padomju Savienībā. Krievi noskatoties tanīs ar lielu interesi, nokopējot modeļus — un tad laižot apgrozībā savos veikalos. Tā galu galā viņi pērkot ļoti maz no Rietumu firmām.

CEĻA VĀRDI

Zaudēt pacietību kāda cita izdarību dēļ, nozīmē sodīt pašam sevi par cita kļūdām. Leopolds Boemers

☆

Ir teicami būs bez grēkiem, bet nav teicami būt bez kārdinājumiem.
Valters Bagehots

☆

Labāk lauvai būt par vadoni aitu barām, nekā aitai — lauvu baram.
Daniels Defō

☆

Asa mēle ir vienīgais rīks, kas kļūst asāks ar lietošanu. Varingtons Irvings

ERNAS OŠIŅAS - BĒRZIŅAS AUDZĒKŅU BALETVAKARS

Skolas vadītāja Erna Ošiņa - Bērziņa savu audzēkņu vidū. No viņas pa kr. studijas pianiste E. Timermane. J. Kreija uzņ.

Erna Ošiņa - Bērziņa pagājušo sestdien pavilka svītru savas klasiskā baleta studijas gada darbam, rādot atklātībā audzēkņu sasniegumus Terpsichoras mākslā. Koncertā piedalījās ap 20 audzēkņu, sākot ar iesācējiem, kas tikko speŗ pirmos baleta soļus, beidzot ar audzēkņiem, kas sasnieguši jau visai respektējamu tehnisku gatavību. Pie tiem arī vislabāk sāskatāmi Ernas Bērziņas lietpratīgā darba un stingrās klasiskās skolas panākumi. Mākslinieces darbs visnotaļ sakņojas Latvijas Nacionālās operas baleta un baletskolas labākajās tradicijās, jo pati viņa bija šo institūtu ievērojama soliste un skolotāja, blakus Osvaldam Lēmanim un Harijam Plūcim.

Vakara sniegumi rādīja, kā sūrā un neatlaidīgā darbā pamazām izaug viegla un gaisīga balerīna ar brīvu un atraisītu ķermeni, kurš, izejot no mūzikas ritmiem, it kā rada savu kustību mūziku. To varēja saskatīt jau Silvijas Plīses un Intas Vilkas jauki veidotajā Goseka Gavotē, kā arī Ilgas Āboltiņas un Solveigas Krieviņas „Koketā dejā", kas vēl dejoja baletkurpītēs. Kā pirmās pirkstgalu kurpēs skatuvē uzlidoja jauniņās Laila Stūre un Ilga Āboltiņa „Ritmā diviem", apliecinot drošu, atsperīgu baletsoli. Četras pēdējās sniedza disciplinētu ansambli arī M. Tomsona „Pavasarī".

No vecākā kursa audzēknēm iespaidīgi reprezentējās Anda Grīķe, Rita Hamalainene un Velta Ozoliņa Sibeliusa „Valse triste", seviški pirmā ar savu dziļo, mūzikāli dejisko, ritmiski precīzo iejūtu un izteiksmi. To pašu viņa apliecināja arī Čaikovska „Italiešu polkā" un Makhuga „Groteskā". Ļoti mūzikāla, tehniski atraisīta un izteiksmiga bija Rita Hamalainene Grīga „Kaprizē" un „Pērlē" ar Fr. Kreislera mūziku. Viņa, tāpat kā Velta Ozoliņa, šķiet tehnikā pašas gatavākās. Pēdējā parādīja itin virtuozu fuetē Čaikovska variācijās un dejisku precizitāti „Atmiņās" ar Debisi mūziku. Labi koptu techniku apliecināja arī Guna Simanovska „Nubietē" un „Ēģiptietē". No solistēm ar labu vārdu vēl varētu atzīmēt Arisu Ausekli eleganti dejotā Venavska Mazurkā.

Tirā klasikā visai iespaidīgs bija „Silfīdu" uzvedums (Šopēna mūz.), kaut arī vietumis trauceēja ritma un kustību nevienprātība. Šai ziņā labākā saskaņa izpaudās abos raksturdeju ansambļos — Spāniešu trio un Ungāru fantazija. Pēdējā pielika visa vakara sniegumiem iespaidīgu punktu.

Rezumējot iespaidus, jāsaka, ka Erna Bērziņa ir veikusi lielu un mākslinieciski vērtīgu darbu klasiskā baleta popularizēšanā mūsu sabiedrībā. Ja viņas romantiskajam ideālismam piemistu arī savs veikalnieciskss ķēriens un uzņēmība, ar savu artistisko un paidagogisko pieredzi viņa varētu drošāk gūt plašāku un redzamāku darba lauku arī šai zemē.

Vakara labo izdošanos sekmēja Edītes Timermanes klavieŗu pavadījumi, Kārļa Bērziņa skatuves kārtojums un Valža Turka apgaismojums. Gliti bija arī Frīdas Šteines un Ritas Nommikas kostīmi.

J. Cirulis

RĪGAS DOMA BAZNĪCĀ APMEKLĒTJI SĒŽ AR MUGURU PRET ALTĀRI

(LZA). Okupanti Rigā tagad draudzei atņemto Māras (bij. Doma) baznīcu pārvērtuši par koncertzāli un mūzeju. Dziedātāji uzstājas ērģeļu nodalījumā virs ieejas baznīcā, tāpēc, lai klausītāji varētu sekot dziedātājiem un koncertētājiem, soli baznīcā apgriezti otrādi — ar skatu pret ieeju. Šīni sakarā baznīcas apmeklētāji spiesti sēdēt ar muguru pret altāri.

MAZPUTNIŅŠ

Nule iznācis bērnu žurnāla Mazputniņš 17. numurs. Saturā: H. Dorbes — Kam smaldi, maziņā (dzejolis); L. Kalēja — Tika dāvana (stāsts); M. Timmas — Plušķis cirkū (stāsts); I. Bleitones — (turpinājums) Zaķēni, nedarbnieki - Pauks un Šmauks; V. Viestura — neskaitāmas reizes briesmās, Šerholmsa aģentu Jāņa un Jura jaunās dēkas; K. Pariņa — To es vēl nezināju (valodas) Redakcijas krusttēva — Dižputniņi (apraksts par centīgiem, gudriem putniem); Rotaļnieces Martas — Dzīvnieku skriešanās; Illustrēta pasaka — Odi un zirgs; Illustrētie stāsti: — Lāčubērns, Rigas bērni Tukumā; Illustrētas tautas dziesmas; Diži vīri, dižas sievas (mīklu sērija); Gudro Putnu kluba ziņas, mini manu minamo, pašu lasītā ju darbi, joku vācelīte.

Illustrācijas zīmējuši: H. Celms, J. Deksnis, S. Steinere-Bērziņa, G. Krūmiņš I. Rumpēters, L. Loks.

Žurnālu iekārtojusi: I. Prorina. Atbildīgais redaktors: L. Streips.

Mazputniņš maksā $6.- gadā, $3,50 pusgadā. Pasūtināms — 879 Broadview Ave., Toronto 6, Ontario, Canada.

Lauksaimnieku sanāksme

Latviešu lauksaimnieku biedrības Kanadā biedru sanāksme notiks 11. jūnijā, plkst. 8 vakarā I. Bečmaņa saimniecībā Flešertaunā. Darba kārtībā ziņojumi, pārrunas par turpmāko darbību un dažādi jautājumi. Pēc sapulces kopīgs groziņu vakars.

DAIĻUMAM UN PATIESĪBAI VELTĪTS MŪŽS

Tēvzemes balvas laureāta prof. Dr. arch. h. c. E. Laubes 80 mūža gadu atceres svinības Portlandē, Oregonā, ASV.

Šī gada 29. maijā Oregonas (ASV) latvieši atzīmēja mūsu architektūras profesora E. Laubes 80 gadu atceri. Pateicībā un atzinībā tika pieminēts Rīgas celtnieks, kura skaistās celtnes veidoja latviskās Rīgas seju. Krāšņa ir Ķemeŗu viesnīcas ēka Rīgas Jūrmalā; fantazija radīja bagātīgu izteiksmi Lauksaimniecības akadēmijas izbūvē Viestura pieminas pili Jelgavā; klusums renesanses formās runāja Sv. Jāņa baznīcas draudzes nama celtnē Iekšrīgā.

Latvijas brīvības laikā pacēlās viena pēc otras prof. E. Laubes veidotās varenās, krāšņās celtnes Rigā, Rigas Jūrmalā, Jelgavā — kopskaitā ap 300. Radās viens pēc otra liela vēriena darbi, kuŗos izpaudās prof. E. Laubes neierobežotās spējas apvienot daiļumu un praktiskumu. Piemīnēsim tikai Romas viesnīcu, Latvijas Universitātes lielo aulu, Rigas Latviešu biedrības jaunceltni un vecās pārveidojumu, tāpat Rigas pilsētas iekštelpu pārbūvi un „Triju zvaigžņu torni." Nevar aizmirst arī 1924. gadā celto, formā vienkāršo piemineklī Nāves salas varoņiem.

Savā mūžā gūtās atziņas prof. E. Laube ar devīgu roku sniedza tālāk. Gandrīz visa mūsu brīvvalsts architektu paaudze ir viņa audzēkņi: prof E. Laube bija pirmais Latvijas universitātes prorektors, ilgu laiku arī rektora amatā. Ilgus gadus viņš bija savas fakultātes dekans. Devīzei „Zinātnei un tēvzemei" veltīti viņa dzīves labākie gadi. Daiļuma un patiesības izpratni profesors nodibināja savos audzēkņos Latviešu universitātes architektūras fakultātē. Ar īstu sirdskvēli, dziļā milestībā viņš aizdedza jaunajos architektos daiļuma domu, ilgas tiekties pēc visa gaišā, varenā; audzināja izturību, un galvenais — lielu rūpību darbā.

Šī gada 29. maijā prof. E. Laubes 80 gadu atceres svinības ievadīja ar svinīgu dievkalpojumu Sv. Džeimsa baznīcā. Tas sākās ar brīvmākslinieka V. Lapiņa spēlēto ērģeļu preludi. Prof. Dr. K. Kundziņš uzrunā cildinādams saules cilts vīrus, kuŗi Latvijas universitātes pamatakmeni ielika skaidru sirdi, gribu, ciešu apņemšanos kalpot „zinātnei un tēvzemei". Brīvmākslinieces Ida Trapāne dziedāja J. Kalniņa „Par katru stundu", bet Portlandes latviešu koris diriģenta, brīvmākslinieka A. Berķa vadībā sveica gavilnieku ar Em. Melngaiļa „19. Dāvida dziesmu". Mācītājs J. Cilnis svētrunā cildināja prof. E. Laubes nopelnus dzimtenes labā.

Svinību turpinājumā Portlandes YWCA's zālē profesoru sveica un nodeva sveicienus no Latvijas universitātes, Baznīcas virsvaldes, Sietlas latviešu draudzes — prof. K. Kundziņš (ziedi un velte), Latviešu Arcitektu b-bas — arch. prof. Raisters (aprorektors, ilgu laiku arī rektora latviešiem — B. Silsars (aplokšņe un adrese), H. Orle — sarkanas rozes, Oregonas Latviešu biedrības — J. Krigers un L. Rittmane (rozes), Longvjū (Vaš.) Latviešu draudzes — A. Dravenieks (aploksne un ziedi). No studenšu korporācijas Imerijas sveica I. Dālberga (ziedi), no korporācijas Dzintras — Dz. Karlberga (rozes), Vašingtonas valsts Latviešu biedrības — Krievs (ziedi), Selonijas (Vat. valsts kopas) locekļiem — P. Miķelsons (aploksne), Selonijas dāmu kopas (Sietlē, Vaš.) — aploksne. No Tālavijas sveicienus nodeva O. Krūmiņš, Selonijas konventa — B. Silzars (raksts un aploksne) u. d. c.

Pie gaumīgi klātajiem galdiem rakstveida sveicienus nolasīja A. Petrevics. Tos jubilāram sūtījuši: sūtnis K. Zariņš, archibīskaps T. Grīnbergs, māc. E. Rozītis, Korporāciju apvienība Ņujorkā, ALA un Kultūras birojs (K. Ieleja), Latviešu architektu biedrība Los-Andželosā,, Latviešu inženieŗu apvieniba (prof V. Burkevics), Selonijas kopas: Denverā (ASV), Viskonsinā (A SV), Adelaidē (Austrāljā), Bostonas latviešu akadēmiskā saime (Alīde Cirule), prof. Dr. E. Leimanis, arch prof. P. Kundziņš, prof. Edgars Dunsdorfs, arch. Hincenbergs (Ausrālijā), draugi un paziņas Rietumvācijā, Rietumberlīnē, Kanadā, Argentīnā, bij. audzēkņi Pinnebergā, Baltijas universitātē (B. Bukovskis), mēnešraksts „Ceļa biedrs" (J. Strautnieks) u. d. c.

Svinību nobeigumā prof E. Laube sirsnīgos vārdos pateicās visiem, kas viņu bija atmiņušies lielajā atceres dienā: „Šis brīdis man paliks atmiņā, kamēr vien dzīvošu." Prof. E. Laubes 80 gadu dzimšanas dienas atcere izskanēja ar kopīgi nodziedāto profesora mīļāko dziesmu „Kā Daugava vaida . . ."

Rīgas celtnieks, sirmais architektūras profesors, Tēvzemes balvas laureāts E. Laube svinēja savus 80 mūža gadus svešumā, tālā zemes stūrī, projām no iemīļotās Rīgas. Mūža novakarē ir labi atskatīties uz veikto — un tā nav bijis maz! Z. Ritmanis.

AIZVADĪTA OPERU NEDĒĻA TORONTO

TRAVIATAS IZRĀDĒ 8000 KLAUSITĀJU

Kopš 1916. gada, kad Galli - Kurči pirmoreiz Čikāgā dziedāja Violetas lomu, Verdi 3 cēlienu opera „La Traviata" ir kļuvusi par vienu no vispopulārākajām operām šinī kontinentā. Par spīti dažēji sentimentālai pieskaņai, melodiski Traviata pārspēj daudzas citas Verdi operas. Metropolitena opera šo meistardarbu uzved 4 cēlienos, kaut faktiski opera rakstīta tikai 3 cēlienos. Bet saturiskajam sadalījumam šoreiz bija maza nozīme. Solisti, spēcīgais koris, orķestris un Rolfa Džerarda kostīmi bija tie, kas pagājušās sestdienas izrādē sagādāja patīkamus mirkļus apm. 8000 klausītājiem. Praktiski Traviatas izrāde bija pilnīgi izpārdota.

Pirmoreiz Toronto dziedāja Anna Moffo (Violeta), kas grībētos teikt, ir otra labāka Violeta pēc Marias Kallas. Viņa itin viegli pārvarēja techniskās problēmas 1. cēliena kolaratūrārijā „Sempre Libera", un sniedza visli ekspresīvu dziedājumu lielajā beigu ārijā „Addio del Passato". Māksliniece ir arī izcila aktrise, kā to liecināja operas pēdējais cēliens un īsais vēstules skats 2. cēliena sākumā. Mazāk atbilstošs savai milētāja lomai bija tenors Judžino Fernandi.

Roberts Merills kā Žermons recitatīvos bija vokāli iespaidīgs.

Vēl bija izdeviba dzirdēt Terēzu Stratas kā kalponi Anninu, kurai arī šoreiz bija jāsamierinās ar dažiem mūzikāli maznozīmīgiem teikumiem.

Koris dziedāja vienreizigi, atskaitot nepreciozo ienākšanu 3. cēlienā ar „Si Madridi". Dirigents Nino Verchi bija atbildīgs par orķestra sniegumu, kas sevišķi imponēja 3. cēliena priekšspēlē. Tiešām, lieliskāku ievadījumu vairs nevarēja vēlēties traģiskajam beigu cēlienam. Nobeigumā, atzinība vēl pienākas režisoram Ralfam Herbertam par efektīvo kopskatu inscenēšanu un dekorātoram Oliveram Šmitam par meistarīgi veidoto terases skatu.

Ar šo mākslinieciski pilnvērtīgo izrādi Metropolitena opera atvadījās no Toronto, lai jau vistuvākajā nākotnē uzsāktu priekšdarbus savai nākošajai sezonai Ņujorkā, kas iesāksies novembra sākumā.

ARĪ SAULAINĒ PACELSIES VASARNIEKU MĀJIŅAS

● Sv. Jāņa draudzes „Zemes ierīcības komiteja", kā draudzes locekļi sākusi dēvēt speciālo komisiju noteikumu izstrādāšanai zemes iznomai Saulainē, 1. jūnijā, kopā ar Saulaines pārvaldi sāpārrunāja noteikumu pamatprincipus, uz kādiem būtu iznomājama zeme vasaras mājiņu celšanai Saulainē. Minēti šādi ierosinājumi:

Zemes gabaliņi piešķirami ilgstošā nomā uz 60 gadiem tikai apzinīgiem Sv. Jāņa draudzes locekļiem, kas draudzē bijuši ne mazāk kā 5 gadi un kārtīgi pildījuši visus draudzes locekļu pienākumus. Apšaubes gabalu cena, pēc komisijas ieskatiem, varētu būt $200.- pie kam apbūves gabali pāriet nomnieku privātā īpašumā, ja draudze Saulaini pārdod vai atdāvina. Ēkas, pēc vietējiem būvnoteikumiem, jāuzceļ 3 gadu laikā. Ceļa, ūdens piegādes un elektrības ierīkošanas izdevumus sedz paši vasaras mājiņu cēlēji. Noteikumus nodos draudzes padomes un jurista atsauksmei. Zemes gabaliņu nomāt gribētāji var pieteikties pie Saulaines pārvaldes priekšnieka E. Buka, tālr. RO 9-8923.

● Telpas Saulainē vasaras atvaļinājuma pavadīšanai jāpiesprasa līdz 15. jūnijam, rakstot pārvaldes priekšniekam E. Bukam. Viņam pieteicami arī bērni vasaras nometnei. Telpu piešrasītāji un nometnotāju pieteicēji saņems rakstveida atbildes ar tuvākiem norādījumiem. Saulainē var nometnot visi latviešu bērni.

● Kopēja veselības pārbaude bērniem - nometnotājiem notiks draudzes namā, 200 Balmoral Ave., 29. jūnijā no pl. 6 — 8 vakarā. Pārbaudi izdarīs nometnes ārsts Dr. J. Karols. Izdevumi — $1,- jāsedz bērnu vecākiem. Minētā dienā un laikā draudzes namā būs iespējams nokārtot arī nometnošanas maksas. Bērnu apdrošināšanas izdevumus sedz Saulaines pārvalde no nometnotāju maksām.

● Vasaras sezonai iestājoties, Saulainē katru nedēļas nogali strādā amatnieki un talcinieki, galvenokārt paši Saulaines pārvaldes locekļi (būtu vēlams, lai arī citi draudzes locekļi ieslēgtos talcinieku rindā, jo darba Saulainē vienmēr ir bijis pietiekoši). Pagājušā nedēļas nogalē Saulainē strādāja šādi talcinieki: E. Buka, A. Dobelis, E. Tiltiņš, Z. Kursis. Uztaisīta jauna laipa uz bērnu-nometnotāju ambulanci; salabota un nostiprināta šķūņa uzbrauktuve; nocirsti sausie koki un noplauta zāle ap mājiņām kalnā. Amatnieki (J. Āboliņš ar paligiem) beidz lielās mājas pamatu labošanas darbus.

● Līgo vakars Saulainē, 25. jūnijā solās izvērsties par izcilu notikumu. Dainas un draudzes koŗi pašreiz rosīgi iestudē dziesmas plašam uzvedumam, ko sacerējusi etnografe Biruta Senkēviča sadarbībā ar režisoru F. Lintiņu. Uzvedumā piedalās arī sieviešu dubultkvartets Līga un solisti — V. Volkova, A. Kalniņš un A. Vītols. Cerams, ka visi draudzes locekļi ar saviem pazīšam līgos Saulainē, jo no Jāņu sarīkojuma ienākumiem lielā mērā atkarājas visas Saulaines budžeta reālizēšanās. Upe ir gādājusi par to, lai līgotāju ugunskuriem šogad būtu malkas pa pilnam. Uzveduma mēģinājums notiks Saulainē, 19. jūnijā (bez skatītājiem).

„ZILĀ ZIRNEKĻA" 9. GLEZNU IZLOZE

Latviešu mākslas cienītāju biedrības „Zilais Zirneklis" 9. gleznu izstāde notika 5. jūnijā mākslas galerijā French Art Center, Ņujorkā. Deviņās izlozēs, ko Zilais Zirneklis līdz šim rikojis, pavisam izlozētas 118 gleznas. Pēdējā izlozē bija 13 gleznas, no tām trīs iedalītas obligātajā izlozē, t. i. izlozētas tiem biedriem, kuŗi piedalījušies vairākās izlozēs, bet līdz šim nav laimējuši.

Izlozē gleznas ieguva: K. Veidiņa, N. J. — A. Annusa „Zvejniece pie mastu tikla"; V. Demants, Columbus, Ohio — V. Avena „Puķes"; V. Leja, Marcy, N. Y. — J. Galja — Rudens pie jūras"; A. Garokalna, N. J. — A. Krūkliņa „Ainava"; A. Pūrmale, N. Y. — M. Krūmiņa „Agrs pavasaris"; P. Vanags, N. Y. — P. Puzinas „Ziema"; O. Sissass, Calif. — E. Liepiņa „Puķes"; L. Stradiņš N. Y — K. Černoka „Rudzu pļauja"; A. Martinsons, Toronto — S. Vidberga „Zivis"; J. Selga, N. J. — O. Valdmaņa „Ainava"; A. Markevics, N. Y. — A. Annusa „Jāņu nakts"; M. Kreicers, Čikāga — V. Avena „Osta" un A. Zālīte, Conn. — O. Valdmaņa „Ainava".

FILMU PASAULĒ

Filma „The Battle of the Sexes" ir jaunākā britu komēdija, ko patlaban izrāda „Towne" teātris Toronto. Galveno lomu tēlo izdaudzinātais angļu aktieris Piters Sellers. Visa filmas darbība risinās ap kādu vecmodīgu firmu, kuŗai beidzot pienācis laiks iesolot 20. gadu simtenī. Kāda veikalnieciski darījumu konsultante, kas ieraduies no ASV ar visjaunākiem plāniem, dara visu iespējamo, lai mechanizētu un modernizētu šo firmu, kuŗas vadītājs arī atbalsta šādu ideju. Tomēr visas lietas nerit tik gludi uz priekšu kā varētu domāt, jo viens no firmas ilggadīgajiem darbiniekiem nepārtraukti sabotē izskatīgās konsultantes darbu. Pēdējā, redzēdama, ka visas pūles ir veltas, izšķiras doties atpakaļ uz ASV.

Novērtējums: viduvēja komēdija ar viduvējiem spēlētājiem.

Anne Austina ir jauna un topoša filmzvaigzne ar Holivūdas klasiskajiem izmēriem 38-24-36, kuŗu drīzumā varēsim skatīt filmā „Make Mine Mink". Anne līdz šim dejojusi kādā Londonas naktsklubā, kur arī filmu producenti uzgājuši jauno talantu. „Tā nebija viņas figūra, kas mūs saistīja," apgalvo Pinewood studijas biletens, „bet gan neparasti skaistās acis." A. K.

MŪSU LAIKRAKSTA GALVENAIS PĀRSTĀVIS ČIKĀGĀ

OTTO KROLLS,

800 S. Halsted St., Hull House, Chicago 7, Illinois, USA.
Tel. MOnroe 6-5399.

BARTOLOMEJA NAKTS

Nodaļa no Zentas Mauriņas grāmatas „Aizbīdni lūst," kas iznāks tuvākā laikā „Astras" apgādā

Pēc varas sagrābšanas ir iespējami daudzi valdīšanas veidi, taču boļševiks pazīst tikai vienu: iznīcināšanu.

Vakareiropas brīvajām tautām boļševisms, kam savas simpatijas lētticīgi apliecinājuši Žanš Pols Sartrs, Pikaso, Silone un pat Pirla S. Baka, ir daudzveidīga pasaules uzskatu izpausme, bet mums tas nozīmēja nāvi.

Eksāminējoties mākslas vēsturē, man vajadzēja nosaukt visus mūzejus, kuŗos atrodas Rembranta gleznas. Un šodien, eksāminējoties kultūras vēsturē, vajadzētu pazīt visas vergu nometnes, jo tās vairāk liecina par tagadnes pasaules izskatu nekā Rembranta darbu krājumi. Padomju Savienība lielās, ka visiem sarkaniem pilsoņiem kultūra par velti pieejama, bet ar vārdu „kultūra" domāti cietumi un vergu nometnes.

Iekarojot kādu svešu zemi, romieši uzbūvēja peldvietas, boļševiki — cietumus. Dante pazina septiņus elles apļus, šodien tie saucas: Ļubjanka, Butirki, Vladimira, Verchnij, Uralska, Aleksandrovska, Novočerkaska. Briesmīgs, nepārskatāms psiholoģisks fakts: cilvēks ir būte, kam iedzimta saldkaisle sev līdzīgus radījumus vajāt un spīdzināt. Cietumi nav sanatorijas, visos laikos notikušas netaisnības un spīdzināšanas, sadists pieder deģenerēto tipu galerijai. Bet boļševismā fiziskā un dvēseliskā spīdzināšana izstrādāta par mefistofelisku, zinātniski, loģisku, valstiski atzītu valdīšanas metodi, un nav nekā, ko spīdzināšanas ceļā nevarētu izspiest.

Par kādu grotesku ikdienību šis fakts kļuvis, par to liecina tāds anekdots: vecās skolas sirms profesors ir dzīļi apbēdināts, ka pārbaudāmais students, jautāts, kas sarakstījis Jevgeņiju Oneginu, stūrgalvīgi klusē. Jaunāks kolēģa, labi pazīdams boļševistiskās metodes, viņam ieteic: nododiet tumsoni čekai, tur viņš atzīsies. Vārdi: „atzīties", „atklāt", „apliecināt", vēl šodien man liekas aizsīkt apmēlēm. Anekdoti kļuva drūmāki, īpaši patlesie. Kāds amerikāņu žurnālists jautā Stalinam: „Mr. Stalin, vai jūs esat diktātors?" Kremļa varenais smiedamies atbild: „Njet, njet, u nas koleģialnost." (Nē, nē, pie mums valda kolēģiālitāte). Un šoreiz iznēmuma veidā viņš runāja patiesību: kolēģiālitātes vārdā viņi viens otram nocērt galvu.

Vienmēr augstāk kāpās jaunuma plūdi un applūdināja Latviju, Lietuvu un Igauniju. Kā atsevišķa cilvēka, tā tautas dzīve mainās labestības un dižuma fazes ar jaunuma un nekrietnības. Cilvēks vienmēr atrodas ceļā, uz Dievu vai velnu. Noliegt jaunumu cilvēkā nozīmētu nakti saukt par dienu, bet noliegt lapsestību cilvēkā nozīmētu pievērt acis vienmēr par jaunu uzlēcošās saules priekšā. Svētā Francēska cilts dāvā milestību tur, kur naids valda, un tā ir tikpat nemīrstīga, kā Ivana Briesmīgā cilts, kas izsēj naidu un iznīcību tur, kur digst dzīvība. Staļinu dēvē par visu lietu izgudrotāju un izmēģinātāju, un viņš arī ir nesalīdzināms izgudrotājs un izmēģinātājs spīdzināšanas un vergu izmantošanas laukā. Šie liekuļa ēimi istā gaismā skatījuši tikai šaustie, sistie un purvos nogrimušie mocekļi, bet viņi ir mēmi.

Vēsture līdz pat mūsu dienām tiek mācīta kā negarīgs vēstījums par to, kā lielās tautas nomākušas mazas tautas, kā stiprie izmantojuši vājos. Varas darbi tiek notēloti kā apbrīnas cienīgi veikumi, kuŗi jāmācās no galvas. Vēl nevienam nav bijis pietiekami drosmes un gara spēka, lai pasaules vēsturi notēlotu kā atbaidīgas cietsirdības savirknējumu. Bet būtu pienācis laiks, lai pret launuma epidēmiju celtu aizsargvalni. Vispirms jāuzstāda diagnoze, tad jāatrod terapija. Ne labprāt mēs ieskatām, cik lielā mērā naids un slepkavības, kā iespaidīgs valdīšanas un varas līdzeklis, ticis un tiek izmantots visos laikos un visās tautās. Lai cik uzmanīgi esmu studējusi vēsturi, neesmu atradusi nevienu tautu, kas nepazītu vardarbību un nebūtu aizrāvusies naida skurbumā. Launuma bacilis latenti slēpjas visos cilvēkos, tā parādīšanās dienas gaismā ir atkarīga no tā, vai launums tiek kultivēts un vairots, vai arī apkarots ar pašdisciplīnu, ar cildeniem, pāri laikam un telpai spraustiem mērķiem. Launuma nezāle būtu izravēta, ja mēs iegaumētu vienkāršo, augstākai atbildībai pakārtoto atziņu: kas noziedzas pret cilvēku, tas apgāna Dievu. Grēku pret Dievu Viņš var piedot, grēks pret cilvēku jānolīdzina cilvēka priekšā.

1282. gada Lieldienu pirmdienā, kad vakara zvani iezvanīja vesperu, sadumpojās itālieši pret franču virskundzību un nogalināja Sicīlijā nedaudzās stundās četri tūkstoši francūzu. Netika saudzēti ne bērni, ne jaunavas. 1572. gadā naktī no 23. uz 24. augustu, izpildot Katarinas Mediči pavēli, divdesmit tūkstošu hugenotu tika noslicināti asinīs. Tie tika apslepkavoti tik liekulīgi pretīgā kārtā, uz ko tikai nezvērs-cilvēks ir spējīgs. Vēl drausmīgāka par Parizes Bartolomēja nakti bija latviešu Bartolomēja nakts. 1941. gadā, naktī no 13. uz 14. jūniju, nedaudzās stundās piecpadsmit tūkstošu cilvēku tika aizdzīti lēnā nāvē, civilnāvē, deportēti uz Sibiriju. Trīs tūkstoš bērnu skaitā bja divi simti deviņdesmit zīdaņi, nepilna gada vecumā. Ko nozīmē pret to bērnu slepkavība Betlehēmē! Gatavojoties karam, tiranns kopš sākta gala bija gādājis par vergiem, kas bez mītas tiek dzīti darbā. Jau babiloniešu ķēniņš Nebukadnecars, nežēlības līdzība, pielietāja šo metodi, bet Staļins viņu pārspēja. Babilonieši despots dzina no Jeruzālemes uz Babiloniju veselus un stiprus; bērnus, sirmgalvjus un slimos atstāja mierā, tos viņš nevarēja izmantos vergu darbos.

Staļina algādži rāva no gultām pat smagi slimos. Kāda vēža slimniece atradās jau nāves rokās, bet sātana kalpi neatkāpās. Nāves vēļ nepietika, nepiecīešamas bija mokas un pazemojumi. Mirējas vārds bija sarakstā, viņas identitāte bija neapšaubāma, saskaņā ar pavēli tā tika deportēta. Šīs nakts vecākā mocekle bija deviņdesmit gadu, jaunākā tikai divas nedēļas šai pasaulē dzīvojusi. Tai pašā laikā Emils Ludvigs, amerikāņu uzaicināts, rakstīja Staļina biografiju, kuŗā teikts, ka Staļins esot vienīgais diktātors, kam viņš uzticētu savus bērnus.

Viena gada laikā Staļins savāca sev Latvijā trīsdesmit septiņi tūkstoši vergu. To vidū bija trīs tūkstoši skolēnu, kuŗu vienīgais noziegums bija, ka tie zem svārku atloka nēsāja nacionālā karoga zīmotni vai dziedāja patriotskas dziesmas.

Jau janvārī bija izstrādātas masu deportācijas instrukcijas. Bija ievērota visstingrākā slepenība un liekuliba, kādēļ visi apcietinājumi notika naktīs. Pat deportācijas šefs Ivans Serovs tikai ap diviem naktī dabūja telefonogrammu no Maskavas, kur virzāmi atsevišķi deportējamo transporti. Un nelaimīgie uzzināja tikai stacijā, ka vīrieši tiek šķirti no sievām un bērniem. Katra cilvēciska jūta bija izdzeldzējama vergos, tādēļ ģimenes locekļi tika viens no otra atrauti. Svešinieku baru ir vieglāk savaldīt un pakļaut absolūtai paklausībai, nekā kopībā sakausētas gintīs. To zināja jau Marduks.

Baltijas Bartolomēja naktī, vienīgī Latvijā divdesmit piecās piestātnēs stāvēja sagatavoti seši simti divdesmit divi preču vagoni, kuŗos normālos laikos tika transportēti lopi un mantas. Katrā vagonā tika sadzīti četrdesmit cilvēku. Vienā kaktā grīdā bija caurums, ar metalla plati aizsegts, nieciģs, aizrestots lodziņš, ūdens tvertnes nebija nekur. Viss norisinājās plānveidīgi, ar necilvēcisku precizitāti, pēc velna pulksteņa, visās vietās un malās tiešī tai pašā stundā.

Ka deportācijas iederas boļševiku valdības rutīnā, par to liecina fakts, ka Staļins savas pirmās laulības dēlu, kas nepakļāvās viņa gribai, lika izsūtīt uz Sibiriju. Arī krievu cari varmācīgi pārvaldīja savu milzīgo zemi, bet neviens no viņiem nepazina tīrīšanas akcijas tādos apmēros: kopš 1917. gada revolūcijas tikuši likvidēti piecpadsmit miljoni cilvēku. Iznīcināto skaits pārsniedz Ņujorkas vai Kanadas iedzīvotāju kopskaitu. Te ir svarīgi iegaumēt, ka „kontrrevolūcionāri" bija vērtīgākie cilvēki, nācijas substance. Krasnojarska, Karaganda, Kolima . . . Kā senos laikos ņēma karti rokā, lai pārliecinātos, kur atrodas Mentona. Ospedaletti vai Biarica, tā tagad jāmeklē pēc šīm velna pilsētām, kas radušās sakarā ar divdesmitā gadsimta sasniegumiem un vecākās karjēs nemaz nav atzīmētas.

14. jūnijā rītā, kad pilsēta pildījās ar sievu un bērnu vaimanām un viņu izmisumu, Noviks un Šustins divdesmit apbrunotu čekistu pavadībās devās uz piestātni, kas privātpersonām bija stingri nosprostota, lai paliksmotos par pirmajiem nāves transportiem. Vai katrs gūsteknis bija paņēmis maizes gabalu, bet par ūdeni neviens nebija domājis, un saucieni pēc ūdens malka pārskanēja korāli par stipro pili, ko ticīgie dziedāja. Palicēju pulki bija neredzami.

Ivans Serovs, deportācijas šefs, šai dienā neiedrikstējās rādīties uz ielas. Ko daba viņam ārēji bija liegusi — vīrišķību — to viņš mēģināja aizstāt ar bestiālu cietsirdību. Maza auguma, kliens, tuvredzīgs, klibs, neviens viņu lāgā nebija redzējis vaigu vaigā, tāpat kā velnu, bet visi viņu pazina. Tas bija laiks, kas prasīja pilnīgi jaunu augsti attīstītu speciālitāti, un Ivans Klibais pārspēja Ivanu Briesmīgo, kas daudzējādā ziņā bija viņa paraugs. Neviena apcietināšanas pavēle netika nokavēta. Neviens labāk par Serovu nav pratis iesausmināt divdesmit divas nācijas, pakļautas Padomju Savienības terrora sistēmai, visur viņš pielietāja savu stingri izstrādātā šausmu metodi. Rīgā dzirdēja sakām: kas redzējis Ivanu Klibo, tam vairs negribas dzīvot.

(Turpinājums sekos)

TIKŠANĀS AR GLEZNOTĀ MĀRTIŅU ŠTROVALDU

VĒSTULE LATVIJAI AMERIKĀ NO STOKHOL

Ir pavasaŗa ziedu laiks Stokholmā. Dārzos un māju apstādījumos zied ievas, augļu koki un pukes. Pilsētas ziemeļu daļā, jau tālāk nost no pilsētas trokšņa, šādā vidē mājo gleznotājs Mārtiņš Štrovalds. Galvenā telpa pilna gleznām, un Latvijas ģērbonis kopā ar mūsu nacionālā karoga krāsām liecina, ka esmu ieradies nacionālā un latviskā mājā.

Sastopoties ar gleznotāju, sarunā vispirms grozās ap mākslas jautājumiem, un šoreiz vēl jo vairāk tādēļ, ka nesen noslēgusies viņa gleznu skate Stokholmā. Nostāties sabiedrības priekšā ar saviem darbiem — ir grūta problēma latviešu gleznotājiem Stokholmā, kādēļ ikviens šāds mēģinājums no mūsu rezdzes viedokļa jāatzīst par lielu notikumu. Štrovaldam tas šoreiz bija izdevies pieticīgos apstākļos ar Latviešu nacionālā fonda atbalstu, izmantojot šai vajadzībai Fonda darba telpas pilsētas centrā. Savā darbu skatē Štrovalds reprezentējās ar 34 darbiem.

Mākslinieks sarunā vairākkārt ar nožēlu piemin lielās grūtības, ar kādām latviešu māksliniekam jāsastopas, lai savus darbus parādītu atklātībai un līdz ar to arī popularizētu latviešu mākslinieku veikumus. Igaunji šajā ziņā ir labākā stāvoklī, jo viņu jauniegūtajā namā pilsētas centrā ierīkots arī mākslas salons, kur igauņu mākslinieki var izstādīties un rast kontaktu ar mākslas cienītājiem.

Zviedru gleznieciebas standartu Štrovalds apzīmē par augstu, bet vai nu konkurences vai citu apstākļu dēļ ārzemniekam, diemžēl, gandrīz pilnīgi nelespējami iekļūt viņu mākslas pasaulē resp. noteicošās zviedru mākslinieku aprindās.

Zviedru mākslas saloniem, kuŗus var izirēt zināmam laikam, ir tik augstas īres maksas, ka tās latviešu mākslinieklem nav pa spēkam. Latviešu gleznotā jam tādēļ atliekot rupcelš — riskēt un izi tajos apstākļos pašā Kad sarunā ieminos, kādas iespējas visi gleznotājiem Zviedri kopīgā organizācijā bu pārvarēšanai un spēju meklēšanai, S mā, ka tur nekas nākt, ja atceras, par kumiem vēl nesen Zviedrijā strīdējās izstādes Jaunatnes Jenčepingā.

Štrovalds, tāpat k ja mūsu gleznotāju gleznošanai var velti maizes darba brīvo l ir ievērojams kavēk

Notikušajā skat pārdevis 10 darbus, apmeklētājiem jau dēļ vien jāpazīmē Viņa darbos domin kas iezīmējas mūsu tradiciju garā, un arī šodien vēl pal Kad apvaicājos, k novērtē Zviedrijas resi par mūsu glez vērtējums ir pozitīvs mērā daudz intere mākslas darbiem un, ja nebūtu lielās grūtības un sagaidi kritikas no zviedru viški par baltiešiem mākslinieku

LTĪTS MŪŽS

Laubes 80 mūža gadu
ā, ASV.

nane (rozes), Longvjū (Vaš.) Latviešu draudzes — A. Dravenieks (aploksne un ziedi). No studenšu korporācijas Imerijas sveica I. Dālberga (ziedi), no korporācijas Dzintras — Dz. Karlberga (rozes), Vašingtonas valsts Latviešu biedrības — Krievs (ziedi), Selonijas (Vat. valsts kopas) locekļiem — P. Miķelsons (aploksne), Selonijas dāmu kopas (Sietlē, Vaš.) — aploksne. No Tālavijas sveicienus nodeva O. Krūmiņš, Selonijas konventa — B. Silzars (raksts un aploksne) u. d. c.

Pie gaumīgi klātajiem galdiem rakstveida sveicienus nolasīja A. Petrevics. Tos jubilāram sūtījuši: sūtnis K. Zariņš, archibīskaps T. Grīnbergs, māc. E. Rozītis, Korporāciju apvienība Ņujorkā, ALA un Kultūras birojs (K. Ieleja), Latviešu architektu biedrība Los-Andželosā, Latviešu inženieru apvienība (prof V. Burkevics), Selonijas kopas: Denverā (ASV), Viskonsinā (ASV), Adelaidē (Austrālijā), Bostonas latviešu akadēmiskā saime (Alīde Cīrule), prof. Dr. E. Ļeimanis, arch prof. P. Kundziņš, prof. Edgars Dunsdorfs, arch. Hincenbergs (Ausrālijā), draugi un paziņas Rietumvācijā, Rietumberlīnē, Kanadā, Argentīnā, bij. audzēkņi Pinnebergā, Baltijas universitātē (B. Bukovskis), mēnešraksts „Ceļa biedrs" (J. Strautnieks) u. d. c.

Svinību nobeigumā prof E. Laube sirsnīgos vārdos pateicās visiem, kas viņu bija atmiņājušies lielajā atceres dienā: „Šis brīdis man paliks atmiņā, kamēr vien dzīvošu." Prof. E. Laubes 80 gadu dzimšanas dienas atcere izskanēja ar kopīgi nodziedāto profesora mīļāko dziesmu „Kā Daugava vaida . . ."

Rīgas celtnieks, sirmais architektūras profesors, Tēvzemes balvas laureāts E. Laube svinēja savus 80 mūža gadus svešumā, tālā zemes stūrī, projām no iemīļotās Rīgas. Mūža novakarē ir labi atskatīties uz veikto — un tā nav bijis maz! **Z. Ritmanis.**

„ZILĀ ZIRNEKĻA" 9. GLEZNU IZLOZE

Latviešu mākslas cienītāju biedrības „Zilais Zirneklis" 9. gleznu izstāde notika 5. jūnijā mākslas galerijā French Art Center, Ņujorkā. Deviņās izlozēs, ko Zilais Zirneklis līdz šim rīkojis, pavisam izlozētas 118 gleznas. Pēdējā izlozē bija 13 gleznas, no tām trīs iedalītas obligātajā izlozē, t. i. izlozētas tiem biedriem, kuri piedalījušies vairākās izlozēs, bet līdz šim nav laimējuši.

Izlozē gleznas ieguva: K. Veldiņa, N. J. — A. Annusa „Zvejniece pie mastu tīkla"; V. Demants, Columbus, Ohio — V. Avena „Puķes"; V. Leja, Marcy, N. Y. — J. Galja — Rudens pie jūras"; A. Garokalna, N. J. — A. Krūkliņa „Ainava"; A. Pūrmale, N. Y. — M. Krūmiņa „Agrs pavasaris"; P. Vanags, N. Y. — P. Puzinas „Ziema"; O. Sissass, Calif. — E. Liepiņa „Puķes"; L. Stradiņš N. Y — K. Černoka „Rudzu pļauja"; A. Martinsons, Toronto — S. Vidberga „Zivis"; J. Selga, N. J. — O. Valdmaņa „Ainava"; A. Markevics, N. Y. — A. Annusa „Jāņu nakts"; M. Kreicers, Čikāga — V. Avena „Osta" un A. Zālīte, Conn. — O. Valdmaņa „Ainava".

FILMU PASAULĒ

Filma „The Battle of the Sexes" ir jaunākā britu komēdija, ko pašlaban izrāda „Towne" teātris Toronto. Galveno lomu tēlo izdaudzinātais angļu aktieris Piters Sellers. Visa filmas darbība risinās ap kādu vecmodīgu firmu, kurai beidzot pienācis laiks iesolot 20. gadu simteni. Kāda veikalnieciska darījumu konsultante, kas ieradusies no ASV ar visjaunākiem plāniem, dara visu iespējamo, lai mechanizētu un modernizētu šo firmu, kuras vadītājs arī atbalsta šādu ideju. Tomēr visas lietas nerit tik gludi uz priekšu kā varētu domāt, jo viens no firmas ilggadīgajiem darbiniekiem nepārtraukti sabotē izskatīgās konsultantes darbu. Pēdējā, redzēdama, ka visas pūles ir veltas, izšķiras doties atpakaļ uz ASV.

Novērtējums: viduvēja komēdija ar viduvējiem spēkiem.

Anne Austina ir jauna un topoša filmzvaigzne ar Holivūdas klasiskajiem izmēriem 38-24-36, kuru drīzumā varēsim skatīt filmā „Make Mine Mink". Anne līdz šim dejojusi kādā Londonas naktsklubā, kur arī filmu producenti uzgājuši jauno talantu. „Tā nebija viņas figūra, kas mūs saistīja," apgalvo Pinewood studijas biletens, „bet gan neparasti skaistās acis." **A. K.**

TIKŠANĀS AR GLEZNOTĀJU MĀRTIŅU ŠTROVALDU

VĒSTULE LATVIJAI AMERIKĀ NO STOKHOLMAS

Ir pavasaŗa ziedu laiks Stokholmā. Dārzos un māju apstādījumos zied ievas, augļu koki un puķes. Pilsētas ziemeļu daļā, jau tālāk nost no pilsētas trokšņa, šādā vidē mājo gleznotājs Mārtiņš Štrovalds. Galvenā telpa pilna gleznām, un Latvijas ģērbonis kopā ar mūsu nacionālā karoga krāsām liecina, ka esmu ieradies nacionālā un latviskā mājā.

Sastopoties ar gleznotāju, saruna vispirms grozās ap mākslas jautājumiem, un šoreiz vēl jo vairāk tādēļ, ka nesen noslēgusies viņa gleznu skate Stokholmā. Nostāties sabiedrības priekšā ar saviem darbiem — ir grūta problēma latviešu gleznotājiem Stokholmā, kādēļ ikviens šāds mēģinājums no mūsu rezdzes viedokļa jāatzīst par lielu notikumu. Štrovaldam tas šoreiz bija izdevies pieticīgos apstākļos ar Latviešu nacionālā fonda atbalstu, izmantojot šai vajadzībai Fonda darba telpas pilsētas centrā. Savā darbu skatē Štrovalds reprezentējās ar 34 darbiem.

Mākslinieks sarunā vairākkārt ar nožēlu piemin lielās grūtības, ar kādām latviešu mākslinīekam jāsastopas, lai savus darbus parādītu atklātībai un līdz ar to arī popularizētu latviešu mākslinieku veikumus. Igauņi šajā ziņā ir labākā stāvoklī, jo viņu jauniegūtajā namā pilsētas centrā ierīkots arī mākslas salons, kur igauņu mākslinieki var izstādīties un rast kontaktu ar mākslas cienītājiem.

Zviedru gleznieccības standartu Štrovalds apzīmē par augstu, bet vai nu konkurences vai citu apstākļu dēļ ārzemniekam, diemžēl, gandrīz pilnīgi neiespējami iekļūt viņu mākslas pasaulē resp. noteicošās zviedru mākslinieku aprindās.

Zviedru mākslas saloniem, kuŗus var izīrēt zināmam laikam, ir tik augstas īres maksas, ka tās latviešu mākslinīekiem nav pa spēkam. Latviešu gleznotājam tādēļ atliekot vienīgi savrupceļš — riskēt un izstādīties dotajos apstākļos pašam par sevi. Kad sarunā ieminos, vai nebūtu kādas iespējas visiem latviešu gleznotājiem Zviedrijā saslēgties kopīgā organizācijā šādu grūtību pārvarēšanai un labāku iespēju meklēšanai, Štrovalds domā, ka tur nekas nevarot sanākt, ja atceras, par kādiem sīkumiem vēl nesen gleznotāji Zviedrijā strīdējās pēc kopīgās izstādes Jaunatnes dienu laikā Jenčepingā.

Štrovalds, tāpat kā lielākā daļa mūsu gleznotāju Zviedrijā, gleznošanai var veltīt vienīgi no maizes darba brīvo laiku, un tas ir ievērojams kavēklis.

Notikušajā skatē Štrovalds pārdevis 10 darbus, un tā ar 200 apmeklētājiem jau šo apstākļu dēļ vien jāapzīmē par sekmīgu. Viņa darbos dominē krāsainība, kas iezīmējas mūsu 1930-to gadu tradiciju gaŗā, un tai Štrovalds arī šodien vēl palicis uzticīgs. Kad apvaicājos, kā Štrovalds novērtē Zviedrijas latviešu interesi par mūsu gleznieccību, viņa vērtējums ir pozitīvs. Latvieši sajūtot mērā daudz interesējoties par mākslas darbiem un to iegūšanu, un, ja nebūtu lielās izstādīšanās grūtības un sagaidāmās sliktās kritikas no zviedru puses, it sevišķi par baltiešiem, tad mūsu mākslinieku ceļš varētu būt vieglāks. Tā tas būs ar mūsu mākslinieku jauno audzi, kas savu izglītību iegūs zviedru mākslas institūtos.

Daudzas latviešu mājas šodien rotā Štrovalda gleznas, un ārsta Edv. Blumberga *modernajā* dzīvoklī vien starp daudziem citiem redzami 5 viņa darbi. Tas apstiprina gleznotāja labo atsaucību par latviešu interesi mūsu mākslinieku atbalstīšanā. Un tas liecina arī, ka Štrovalds patīk.

„Par spīti visām pieminētām grūtībām, es turpināšu gleznot un kalpot latviskai mākslai," pilns apņēmības atvadās no manis mākslinieks.

PRESES DARBINIEKU SANĀKSME DZIESMU SVĒTKU LAIKĀ

Indianopolis (rč). Šejienes novada Dziesmu svētku laikā, šestdien, 2. jūlijā pl. 9 vak., Knights of Columbus zālē, 1305 N. Delaware ielā notiks preses darbinieku Draudzības sanāksme. To Latviešu preses biedrības protektorātā organizē Čikāgas un Milvoku preses darbinieku kopa. Rīkotāji sanāksmē lūdz ierasties ikvienu preses darbinieku, kas šai laikā atrastos Indiānapolē. Atsevišķus aicinājumus neplesūtīs.

Latviešu preses b-bas biļetens „Brīvais vārds" iznāks tuvāko nedēļu laikā. Interesenti to varēs saņemt, nosūtot abonēšanas maksu — 1 dol. par diviem numuriem K. Ķezberam, 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Illinois, U.S.A. **R. Čaks.**

© „Uz pianistes doc. Silvijas Ozoliņas - Bertoldes vārda, kad viņa 1952. gadā Argentīnā bija jau mirusi, pienāca paziņojums, ka viņa uzaicināta par profesori Laplatas universitātes mūzikas fakultātē," māslinieces piemiņas sarīkojumu atklājot teica prof. Dr. Leonīds Slaucītājs. Šajā piemiņas koncertā Argentīnā dziedāja Marta Stēre no Urugvajas.

© „Spring Thaw' 60" mūzikālā rēvija Toronto šogad bija vislabākā, salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem. Vēl atlikusi tikai viena nedēļa līdz izrāžu beigām. Kā vienīgais no latviešiem šajā uzvedumā piedalījās Igors Gajevskis ar pieņemtu vārdu Igor Gavon.

© Kanadiešu vijolniekam Raimondam Teiloram piešķirta $1.000,- liela stipendija mūzikālās izglītības turpināšanai Portoriko.

© Vines mūzikas festivāls šogad bija pirmais ievērojamākais mākslas notikums visā Eiropā. Slavenais dirīģ. Bruno Valters dirigēja Vines filharmonijas orķestri, kas atskaņoja Šuberta Nepabeigto simfoniju un Gustava Mālera Sol-mažora simfoniju.

© Toronto Karaliskās konservātorijas Operas skola savu pirmo vasaras brīvkoncertu sniegs 21. jūlijā konservātorijas koncertzālē.

ALEKSANDRA GRĪNA MEITAS TRAĢĒDIJA

(LZA). Rakstnieku un armijas oficioza „Latvijas kareivis" ilggadīgo galvenā redaktora palīgu kapt. Aleksandru Grīnu boļševiki 1941. gada jūnijā ar ģimeni deportēja uz Sibīriju. Saņemtās ziņas liecina, ka A. Grīns izsūtījumā miris. Viņa meita Ilze pēc soda izciešanas atgriezusies Rīgā un pēc ilgas nikuļošanas dabūjusi darbu par tramvaja vadītāju. Kādā sadursmē ar komūnistu funkcionāra automobili viņa no darba atlaista un atkal nokļuvusi bezdarbā, jo nekur nav darbā pieņemta, bet par nodarītiem auto bojājumiem un citiem izdevumiem viņai uzlikts 6.000 rbļ. liels naudas sods. Pēc pēdējā laikā brīvajā pasaulē izkļuvušo trimdinieku ziņām, Ilze izmisuma brīdī izdarījusi pašnāvību — nošaujoties.

V. Krāslavietis

KAPITULĀCIJAS DIENĀ

Skaņas tālumā:

„Vīri, kas velnu trejgalvi sita
— un uzvarēja! —
bija no lējuma cita . . ."

Manis vairs nav.

Varena vesera trieks,
esmu nogrimis zemē —
zemē svešā un dzestrā, —
kā miets.

Nu manis vairs nav.

Blēdīgo ēnu ja redzat
kādreiz apkārt vēl klīstam,
neuzrunājiet to:
tā nav vairs šķista!

Netīciet tai!

No krusta tā bīstas, —
ne tai vairs sejas,
ne dvēseles īstas,
jo manis vairs nav.

Ir tikai pelēka ēna,
kuŗa ne mīlē, ne nīst.

Nu vajdzēs mūžus gaidīt,
kamēr dvēsele dzīs . . .

VĒSTURISKAIS TŪKSTOTIS

KĀ TOP VERAS KEIŠAS VISPASAULES BALETA DIAGRAMMA

Baleta vēstures diagrammas ciltskoka autore Vera Keiša Ņujorkā „Dance News" redakcijā ar savu darbu iepazīstina amerikāņu baleta autoritāti, kritiķi un redaktoru Anatolu Čužoju.

Jau agrāk īsumā ziņots, ka baletsoliste Vera Keiša līdztekus savam darbam baleta paidagoģijā, klusībā jau ilgāku laiku strādā pie plaša vēsturiska baleta darba — „The World History Tree Of The Dance", vispasaules baleta attīstības diagrammas. Lai iepazītos tuvāk ar pašu ideju un paveikto darbu, apciemoju autori viņas baleta skolā Austrumjorkā, 889 O'Connor Drive, kas atrodas izdaudzinātās Zelta jūdzes rajonā, kur pirms 10 gadiem dzīvoja vienīgi zaķi un rakūni. Pļavu vietā tagad pacēlas stalti nami, bet Zelta jūdzes dienvidu galā jau sesto gadu darbojas Veras Keišas klasiskā baleta skola. Veikala telpas pārvērstas gaumīgā studijā, bet pagrabs pārveidots patikamās uzgaidāmās telpās, kur netrūkst pat televizijas, un sienas rotā gleznotāja Jāņa Tīdemana gleznas un paša mājas tēva Eduarda Keiša dejotāju šarži. Milzu galds apkrauts manuskriptu kalniem, vēstulēm, skicēm u. t. Uz grīdas visapkārt grāmatas. Veras Keiša nupat kā beigusi kādu savu kostīma zīmējuma skici, bet Eduards pa starpām rīkojas ar āmuru un zāģi, gatavodams 12 pēdu augstu rokoko stila logu gaidāmajam skolas baletvakara uzvedumam.

Autore atritina kādu palielu rulli, un manā priekšā atdarās baleta vēsture kopš 15. g. s. līdz pat mūsu dienām. Tas ir milzu ciltskoks, kas sazarojies kā lepns ozols. Kamēr Vera Keiša savu darbu rūpīgi rediģējusi, viņas vīrs jau vairākus gadus cīnās ap ciltskoka zīmējumu, kuŗā arī netrūkst pazīstamo dejotāju, autoru un krītiķu šaržu, kopskaitā ap 70. Kā pats mākslinieks piezīmē, šarži atdzīvina koku.

— Kā jūs nācāt uz domām baleta vēsturi iedzīvināt diagrammā?

„Diagrammas ideja radās spontāni, kad komponists Alfrēds Strombergs, lasīdams kādu baleta vēstures grāmatu, izrakstīja tīri diagrammiskas piezīmes. Ideja bija rokā. Vēlāk radās doma plašo baleta vēstures materiālu vienkāršot un atveidot pēc indoeiropiešu valodu ciltskoka parauga."

„Bija jāizlasa un jāizstudē veseli grāmatu kalni," pastāsta Vera Keiša, bet tūdaļ ierunājas arī Eduards. „Redziet, koks, kas koks (ar visām lapām), bet neskaitāmās grafiskās problēmas, kuŗām bija jāatrod preciza sazarojuma kārtība un izcelsme, pagaidām man sagādājušas sirmus matus."

— Kā jūs precīzējāt deju skolotājus, jo zināms, ka vienam otram to ir vairāki?

V. Keiša no lielās vēstuļu gubas izvelk kādu vēstuli. „Tā ir vienīgo baleta izdevumu vācu pazīstamā franču dejotāja Dorenvala. Viņai ir 11 skolotāju. Vajadzēja rast enciklopēdisku pieeju un tādu reducējumu, lai neciestu tirā paidagoģiskā versija. Vajadzēja skolotājus iedalīt divi grupās, Vienu, kas pārstāv formālo baleta tehniku, un otru — t. s. perfekcijas klasi. Tā kā šādu kvalificējumu pastāvošās deju enciklopēdijas nesniedz, neko citu nevarējām darīt, kā sarakstīties ar simtiem dejotāju, choreografu un skolu vaditāju, kas izvērtās par mocību. So saraksti veic mans vīrs. Sekmīgā kaŗu sarakstei nodibināju diagrammas komiteju, kuŗa pārstāvu priekšsēdi, bet goda prezidentes plenākumus, atbalstot diagrammas darbu, uzņēmās mūsu baleta izaudzinātāja Aleksandra Fjodorova - Fokina Ņujorkā, bet sekretāra uzdevumus pilda vīrs. Komitejā darbojas arī vairāki kanadieši. Diagramma domāta galvenokārt profesionāliem baleta darbiniekiem un vēstures studiju vajadzībām."

— Vai ciltskokā uzņemts arī latviešu baleta zars?

„Tas plānots un pieņemts tāpat kā poļu, ungāru, dienvidslāvu, austrāliešu un pēdīgi arī kanadiešu atsevišķi atzarojumi."

— Interesanti, kādas personas uzņemtas latviešu baleta zarā?

„Vispirms, Aleksandra Fjodorova-Fokina, kuŗai kā manai pirmajai skolotājai veltīta diagramma. Tad seko O. Lēmanis, H. Plūcis, E. Pfeifere, H. Tangijeva-Birzniece, A. Lembergs un pēdīgi V. Vilciņa un G. Ritenbergs."

Noskaidrojas, ka latviešu baleta māksla līdz šim tikpat kā nekur nav daudzināta. Nekādu plašāku publicējumu, atskaitot vienīgo baleta izdevumu vācu okupācijas laikā. Arī enciklopēdijās velti meklēt latviešu dejotāju vārdus. Ar diagrammas publikāciju latviešu baleta māksla atradīsies savā vietā un nenoliedzami runās kopējā attīstībā savu valodu. Diagrammā uzņemts ap 1000 personu, kuŗas viegli atrodamas pēc īpaša indeksa un diagrammas šifra sadalījuma. Kā autore Vera Keiša apgalvo, lai šodien varētu orientēties plašajā deju grāmatu tirgū, būtu jāizlasa ap 300 grāmatu. Arī vēsturiska saura grāmatu šodien ir vairāk nekā tām būtu jābūt. Dabiski, ka studijas prasa milzu laika patēriņu. Ar diagrammas konspektivo palidzību tiks ietaupīts daudz laika, deju attīstības vēsturi varēs nolasīt nepilnā stundā, bet vajadzīgo faktu atrast vienā acumirklī.

— Kā atsaucas uz jūsu uzsākto darbu ievērojamākās baleta autoritātes?

„Pirms diviem gadiem Ņujorkā ar diagrammu iepazīstināju vienu no lielākajiem ASV baleta vadošiem pārstāvjiem — Anatolu Čužoju, kas vada savu „Dance News" laikrakstu un rediģējis pirmo deju enciklopēdiju angļu valodā. Viņš darbu vērtēotru — t. s. perfekcijas klasi. Tā ja pozitīvi un kā pirmajam tāda veida publicējumam baleta pasaulē deva savu atbalstu."

Bet esot arī skeptiķi, kas domājot, ka daudzās problēmas diagrammā neesot iespējams atrisināt. Pie līdzīgas idejas savā laikā strādājusi pazīstamā amerikāņu baleta vēsturniece Lilijana Mūre, bet nav varējusi to nobeigt dažādu šķēršļu dēļ.

Par baleta ciltskoku neslēpti interesi izrādījis Maskavas Lielā baleta galvenais chorografs Lavrovskis. Viņš uzņēmies sastādīt izziņu par krievu baleta māksliniekiem. Sevišķi ieinteresēts ciltskoka ASV moderno deju zara izveidošanā ir Teds Savns, ko ieskata par Amerikas modernās dejas tēvu, un kas vada visā pasaulē pazīstamo Jēkaba Pilova Deju festivālu. Viņš patlaban veic moderno deju zara korrektūras.

— Kad paredzēta jūsu diagrammas galīgā nobeigšana, un vai ir zināms, kas to izdos?

„Pašreiz veicam pēdējās rakstveida korrektūras, un tad jau arī būs kārta zīmējuma oriģinālam. Viss darbs prasa vismaz dekādi, bet atlikušo ceram paveikt gada laikā. Sākumā iecerējām, ka darbu izdosim paši, bet pēdējā laikā no ASV nāk ierosinājumi to izdot tur ar kāda amerikāņu fonda atbalstu. Ja būs izdevīgi noteikumi, priekšlikumu pieņemsim."

(Nobeigums 8. lpp.)

DRUDŽU REPUBLIKA

T. ZELTIŅA

ROMĀNS

Fr. Milta vinete.

(50. turpinājums)

„Jūs spiežaties virsū manām rozēm, vai jums nav acu?" atsaucās gaiša cirtota galviņa, kas mēģināja ar ziediem aizsniegt Lubānu.

„Lūdzu, piedodiet, es neesmu vainīgs, tas ir daudz lielāks spēks par manas personīgās būdas jaudu, kas mūs te visus ir saspiedis kopā. Tās ir šo teātŗa entuziastu izraisītais skatītāju entuziasms, tā sacīt, divu entuziasma viļņu triekšanās vienam pret otru."

„Nemuldi, Ģedi, saki labāk, kā skatītāji uzņēma izrādi," lietiški jautāja Pelerīns, pastiepis roku pēc gaisā paceltās pudeles kakla.

„Jūs taču to dzirdējāt paši — pēc aplausu vētŗas."

„Nu — tā laikam būs bijusi tāda — kops Latvijas nepārdzīvota plaukšķināšanas prieka izpausme, vairāk nekas. Pēc ilgāka laika cilvēki ar aizraušanos atkal ir izmantojuši izdevību sasildīt delnas," atturēdamies no jūsmiga aizkustinājuma, iebilda Lubāns un noņēma no vaigiem pinkaino bārdu.

„Tā nebija gan, nemaz tā nebija, mums tiešām izrāde patika," protestēja kāds apsveicēju burzmā iespiests skatītājs. „Jūs spēlējāt tik labi — tik labi — gandriz kā īsti aktieŗi."

Un Augusts smaidīdams vēroja, cik spožas, uzslavu padzirdot, iespīdējās jauno aktrišu acis. Ar pirmās izrādes ugunīm un aplausu šalkoņu tās bija jau saindētas, lai atkal un atkal izjustu maģisko skatuves aicinājumu. Mēģinājumos izlietās asaras un režisores tik grūti panesamā bāršanās viņām šai brīdī bija pilnīgi izgaisusi no atmiņas, liekot patiesi sajusties kā visu apbrīnotām aktrisēm. Bet pāragri glaimi ir bīstami, uzdiedzēdami reizēm kāda darba darītājā pašapziņu nesalīdzināmi košāku par īsteno spēju un varēšanas apjomu. Tad reizēm ir neglābjami jāklūp — pašam pār sevi. To labi zināja Ofēlija Lubāna un vēsi lietiška piebremzēja slavinātājus.

Tak Žanis Miedziņš režisores kritiskajām, dažkārt pat viegli ironiskajām piezīmēm, vērtējot amatieŗu veikumu, nepiešķira ne mazākās vērības. Līdz savas Lēnītes sānam uzņēmīgi aizlauzies, viņš bezgalīgā sajūsmā čukstēja tai ausī: „Tu šovakar uz skatuves biji pavisam neizteicami brīnišķiga. Labāka un skaistāka par visiem citiem. Tu esi dzimusi aktrise, īsta un liela aktrise. Tev pieklātos spēlēt ar mācītiem un kārtīgiem aktieŗiem, ne kopā ar visiem šitādiem, kādi ir te."

„Tu tiešām tā domā?" glaimota, jautāja Lēnīte.

„Kad es tev saku. Es skatījos uz tevi kā apstulbis, ne mirkliti nenolaizdams acis," jūsmoja Žanis.

Lēnīte gražīgi uzmeta lūpu: „Nu pats tu redzi, ka man ir talants ,bet negribēji ne lūdzams atļaut nākt uz teātri."

„Es biju muļķis, briesmīgs muļķis, es tev to vaļsirdīgi atzīstos."

Pa ausu galam jaunlaulāto čivināšanā klausoties, Pelerīns savādi novaikstījās un pastiepa roku atkal pēc pudeles. Ciruļdziesma arī joprojām kaut ko vēl stāstīja, bet to viņš nedzirdēja, uzmanīgi mēģinādams saklausīt, vai Lēnītes balsī atkal kaut uz brīdi nebūs samanāma derdzīgā noskaņa, kādā tur augšā viņa bija sacijusi: „Krunkainais spekulants . . ."

Tad skaļa un noteikta vispārējā balsu murdoņā izcēlās Ojāra Lubāna balss: „Es domāju, tagad mēs visi — spēlētāji kopā ar skatītājiem atgriezīsimies atkal uz skatuves, kur ātras un čaklas rokas esot jau uzklājušas galdu. Lai arī cik pieticīgs būdams, tas tomēr būs stipri vien bagātāks par mūsu pirmajiem panākumiem, ko tomēr gribētos atzīmēt kā pirmo pakāpienu tālāko sasniegumu kāpnēs. Tādēļ — lūdzu!"

Sakustējās šaurajā aizskatuves telpā sablīvētā cilvēku drūzma un ievilka dziļāku elpu vēsākajā skatuves gaisā. Te varēja arī daudz ērtāk pāgrozīties, kaut gan pie gaŗā, pār visu skatuvi izstieptā galda tik tikko visiem iznāca vietas, tāpat kā katram ne vairāk par pāris sviestmaizēm un tasi kafijas. Bet tas bija sīkums, jo pašus pie galda sēdētājus šovakar darīja bagātus nule kā padarītā darba paciļātība: vairāki simti skatītāju no manēžas šovakar bija aizgājuši mājās Blaumaņa valodas un tēlu sasildīti, pārvesti pa kādu teiksmainu tiltu atpakaļ atstātajā zemē. Tas daudziem jo daudziem bija darījis labu, un tādēļ viņi atstāja nepieminētas šai pirmajā diletantu izrādē pamanītās kļūmes, slavēdami un atzidami to, kas viņus šovakar bija iepriecinājis. Un tā bija godam nopelnīta alga.

Apmēram tādu domu savā teātŗa apsveikuma runā izteica Bullīša kundzes izpūrušā galva. Citus runātājus Augusts lāgā nedzirdēja, sēdēdams pie galda ar seju pret tumšo skatītāju telpu, kur gaŗās rindās spīdēja baltie, no nekrāsotiem dējiem sasistie soli. Tagad tie bija tukši, bet vēl nesen tur bija sēdējis cilvēks pie cilvēka, un vairāki simti acu vērojuši visu, kas augšā uz skatuves notika. Tam tiešām vajadzēja būt savādam pārdzīvojumam — katru brīdi apzināties sevi tik daudzu acu krustugunīs. Un tad, kad visa šī skatītāju masa ir sakustināta, sajūtama dzīvojam līdzi izrādei ar katru elpas vilcienu, aktieris tiešām var justies kā lielas kaujas uzvarētājs. Un katrā izrādē vienmēr par jaunu viņš iziet skatuvē pieveikt šo simtacaino un simtausaino masu, iziet apmēram tāpat kā toreadors pret smagnēju un stūrgalvigu vērsi, jo katrā izrādē vairums skatītāju ir tādi skeptiski vērsi, kas pieveicami tikai ar īstā vietā trāpītu dūrienu, citādi tie vēlāk netaupīs ne aktieri, ne autoru, zobodamies par viņu zaudēto kauju. Laikam nevienā citā mākslā — neesot tik tiešā un pastāvīgā kontaktā ar publiku — nav arī tik spilgta azartiskā elementa, kāds iedomājams teātŗa mākslā. Tādēļ tāpat kā kāršu spēlmani no kāršu galda var atpestīt vienīgi nāve, aktieri no skatuves ugunu radītās apmātības īsti var atbrīvot tikai kaps. Bet cik būs to, kas kļūs no šīvakara izrādes dalībniekiem par aktieŗiem? Vai viņiem pietiks talanta, pacietības un pirmā indes piliena skurbums?

Piepeši — pret apkārtni nedzirdīgs savā privātajā flozofijā aizprātojies — Augusts pamanīja, ka Ojārs šo indes piliti mēģina iepilināt arī viņa šīvakara dziŗu kausā.

Galda galā piecēlies un atbildēdams apsveicēju uzrunām (būdams jau runājis labu laiku), Lubāns sacija: „Ar savu darbu mēs gribam audzināt ne tikai aktieŗus, kas paliktu no skatuves aizgājušo vietā, jo latviešu teātŗa dzīvošana ar viņu noiešanu no skatuves nedrīkst apstāties, bet arī jaunus autorus. Tāpat kā mēs jau esam riskējuši stāties skatītāju priekšā ar skatuves entuziastiem, mēs to arī darīsim ar jaunām oriģinālugām. Es domāju, jūs sapratīsit, ka tādā gadījumā teātŗim risks būs divkārši liels. Iesācēji aktieŗi un iesācējs autors. Kāda labāka kombinācija vēl būtu vajadzīga, lai izrāde spīdoši izgāztos. Tomēr, man liekas, šo mūsu uzdrīkstēšanos attaisnotu kaut vai pāris jaunu drāmatisku rakstnieku, kas kādreiz varētu rāsties latviešu skatuvei tāda eksperimenta rezultātā. Un ja nu esam nolēmuši meklēties teātŗim pēc jauniem autoriem, tad sāksim ar tiem, kas tuvāk pie rokas, piemēram, Augustu Auriņu."

„Es . . . es . . . man nav pat prātā nācis kādreiz . . ." apjucis stostijās Augusts.

„Tad tagad tu sāksi domāt. Kam ir pa spēkam uzrakstīt drāmatisku balādi, tam arīdzan vajadzētu iespēt puslīdz pieklājīgi tikt galā ar lugu."

Balādists sirdīgi vēl gribēja ķepuroties preti, bet Ojārs jau bija pacēlis glāzi un uzsauca: „Tātad — uz jaunām lugām!"

„Uz jaunām lugām un jauniem teātŗiem," atsaucās Ciruļdziesma un slējās kājās kā dzelteni melnrūtains tīģeris. „Teātris, kā katras tautas kultūrālās dzīves visspēcīgākais izpausmes faktors, nacionālhumānisma pasaules uzskatā ieņem izcilu vietu. Ne tikai veicinādams biedrošanos un cilvēka tuvināšanos cilvēkam, teātris . . ."

Lubāna kundze greizi paskatījās runātājā, jo nojauta, ka viņš tik drīz nebeigs, par spīti tam, ka vīnā tik retais klausījās, vai visiem jau skaļi čalojot savā starpā, un uzsauca Lēnītei: „Ieva, aizejiet un atnesiet desiņas. Mantrausis aiz skatuves tās būs jau uzvārījis." Režisore kaut kā bija pasākusi saukāt aktieŗus lomu vārdos.

„Vai tiešām es?" cēla un cieniga sēdēdama blakus Spēlmanim, Lēnīte aizvainota parāva uz augšu uzacis.

„Jā jūs," vēl stingrākā balsī atkārtoja Lubāna kundze.

„Bez manis te ir vēl citi, kas dabūjuši pabūt uz skatuves mazāk . . ." spītīgi atcirta Lēnīte un nedomāja celties.

Režisore smīnēja: „Skaisti. Kā redzu, tad mums jau uzdīgusi īsta primadonna, gluži kā sēnē pēc pirmā lietus . . . Spēlmaņa kungs, vai jūs mums nevarētu pagādāt karieti?"

„Karieti? Kāpēc karieti?" brīnijās Svaigo un sālīto preču tirgotāju partijas līderis.

„Es šaubos, vai daža slavena aktrise vairs citādi būs piedabūjama ierasties mēģinājumos."

Lēnīte pietvika tumši sarkana kā magone, piecēlās un aizgāja ar vārdos nēizteiktu dusmu spidumu acīs. Ko īsti šī cietsirdīgā sieviete gan domāja? Dancināt viņu vēl tagad kā pusaudzi skuķi, kad visiem jau sevi pierādījusi kā labāko aktrisi ansamblī? Nu, šodien kā svētkos vēl paklausīs, bet turpmāk lai nedomā mēģinājumos šķendēties kā agrāk, tad cirtīs pretī. Kas šī gan viņai par mācītāju? Ja būtu kaut Štengele vai cita tai līdzīga slaveniba, tad vēl. (Turpinājums sekos).

G. BATCHELLER
REAL ESTATE BROKER
33 Fairview Blvd., Toronto. HO 3-6612

V. PALMA PĀRSTĀVIS
61 Hogarth Ave., Toronto. HO 1-3670

NEMAKSĀJIET VELTI IRI. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDITĒSANOS UN MAZĀS IEMAKSAS. IEPĒRCIET PAŠI SAVUS IPAŠUMUS!

BRADVIEW - DANFORTH: atsevišķa 8 istabu māja, 2 vannas istabas, 2 virtuves, ūdens ejlas apkure, privāts iebraucamais ceļš un garāža. Kopīgā cena $17.500,-, iemaksa $3.000,-, atlikums uz vienu 10-gadīgu obligāciju.

DANFORTH - DONLAND: atsevišķa 6 istabu dubultķieģeļu māja, 2 virtuves, ejlas apkure, garāža. Kopīgā cena $15.300,-, iemaksa $2.000,-. Atlikums uz vienu 10-gadīgu atklātu obligāciju.

EGLINGTON - DUFFERIN: 10 istabu jauna, moderna, atsevišķa, 3 dzīvokļu māja. Kopīgā cena $24.900,-, iemaksa $5.000,-. Atlikums uz vienu atklātu 10-gadīgu obligāciju.

UZTICAMIEM MAJU PIRCĒJIEM PALĪDZAM IZTRŪKSTOSO VAI VISU NAUDU IEMAKSAI SAGĀDĀT BEZ GALVINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ VISIZDEVĪGĀKIEM NOTEIKUMIEM.

ZVANIET MUMS NESAISTOŠAI INFORMĀCIJAI. MĀJAS LIELĀ IZVĒLE VISĀ PILSĒTĀ

B & A PHARMACY
478 PARLIAMENT ST., TORONTO, WA 1-0432, WA 1-2425

Mūsu uzticamie latviešu klienti mums ir labākā reklāma.

PIEDĀVĀJAM LAIPNĀKO UN ĀTRĀKO APKALPOSANU

MEDIKAMENTI uz LATVIJU no MŪSU VEIKALA. ĀTRA PIEGĀDE

jūsu tuviniekiem un draugiem Eiropā un zemēs aiz dzelzs aizkara. VISI SŪTIJUMI APDROŠINĀTI.

Jūs varat uzticēties: 13.000 saiņu Latviju sasnieguši 10-12 dienās.

INFORMĀCIJAI ZVANIET WA 1-0432 vai WA 1-2425 vai pienāciet personīgi. Apkalpojam klientus visur—kā Kanadā, tā ASV. Iesūtiet mums pieteikumu un mēs nosūtīsim zāles uz kuru katru vietu Latvijā tanī pašā dienā, kad saņemsim jūsu pasūtinājumu. Rēķinu piesūtīsim pēc pasūtīju. izpildīšanas.

C. G. TODD LTD
REAL ESTATE

Aizdevumu sagāde. Lielākais nekustamu īpašumu pirkšanas un pārdošanas birojs Hamiltonā.

418 MAIN ST., E., HAMILTON.

OJĀRS IEVIŅŠ. Tel. JA 8-6336. VALDIS TUKLERS.

TAUTIEŠI,
turpmāk naudu ir iespējams nosūtīt uz LATVIJU ar mūsu Sainīšu nodaļas starpniecību.

NAUDU pārsūtām ar gaisa pastu, un to saņem visātrākā laikā.

IZMAKSĀ par vienu dolaru 10 rubļu — pēc tūristu kursa.

DV SAINĪŠU NODAĻA,
123 Huron St., Toronto 2-B, Ontario, Canada.

NAUDA
ir briniška dāvana. Tā saka tūkstošiem cilvēku USSR, kas saņem naudas dāvanu—naudu ir tik viegli nosūtīt—Jums vienīgi jāuzdod mums naudas saņēmēja pilns vārds un adrese USSR, Jūsu vārds un adrese un jāatsūta mums čeks vai naudas orderis. 2 nedēļu laikā banka USSR izmaksās naudu saņēmējam par SPECIĀLU KURSU, 10 rubļu par katru dolaru. — Saņēmējs saņem pilnu summu, bez atvilkumiem. — Naudai nav ne muita, ne nodoklis, vienalga, cik summa liela — Jūs varat sūtīt jebkuru summu, arī vienai personai. — Divas nedēļas pēc naudas izmaksas Jūs saņemsit no mums speciālu saņēmēja parakstītu kvīti. — Visi pārvedumi ir pilnīgi garantēti un apdrošināti. — Pakalpojumu maksa ir:

līdz	$ 50.00 $ 5.00
līdz	$100.00 $10.00
līdz	$150.00 $15.00
līdz	$200.00 $20.00

Lielākas summas 10%.

Lūdzu ievērot, ka mūsu firma ir banku un apdrošināšanas departamenta licencēta un nodrošināta, un ka vienīgi mēs dodam pilnu garantiju.

Sūtiet naudu saviem radiem un draugiem USSR tagad un aplaimojiet tos,

Gramercy, Dept. LA
118 East 28th Street, 9. stāvā, New York 16, N.Y., U.S.A.
Ņujorkas telefons: MU 9-0598
Atvērts: no pirmdienas līdz piektdienai 9—5.30. Sestdien, 10—1. Svētdienās slēgts.

Kur pēkšņi izgaisa tavas skumjas?
Kas tevi iepriecināja?
Es ziedu uzlūkoju . . .

SVEICIET AR ZIEDIEM!

LOTUS PUĶU VEIKALS
802 Bathurst ielā pie Bloor
tel. LE 3-3884, Toronto.
Kanadas latviešu daiļamatnieku savienības salons

LOTUS

AUSTRA ŠMITS
DĀMU RFIZIERSALONS
737 Bloor St., W., pie Grace, Toronto. LE 5-6792

A. EGLĪTIS—
RADIO un TELEVĪZIJAS veikals - darbnīca
IERIKO TV ANTENAS. Atvērts līdz plkst. 9 vakarā 6 dienas.
● IZIRĒ TV par $8,- MĒNESĪ. ●
1611 Roncesvalles Ave., Toronto. Tel. LE 7-1401

Milda's FLOWERS
1597 BLOOR ST., WEST,
TĀLR. LE 6-2424, TORONTO 9, ONT.
● Ziedi visām vajadzībām. ● Latviskās rotas.
● Audumi, ● Ādas izstrādājumi. ● Keramika.
Piegāde pilsētas robežās. ● Telegrafiski pasūtinājumi

VALUDE
Zeltkalis A. ĶIVLENIEKS
Gatavo un labo visu, kam sakars ar rotām.
19 Pretoria Ave., Toronto 6, Ont., HO 3-1008.

MANN & MARTEL Ltd.
REALTORS LTD.
A KAMPE 1499 Yonge St., WA 5-2131. mājās OX 1-8179,
piedāvā mājas visos pilsētas rajonos par dažādām cenām un iemaksām.
AIZDEVUMU SAGĀDE PAR 3 PROC. GADĀ.

ZIGFRIDS ART POTTERY
ZIGFRĪDS JURŠEVSKIS
KERAMIKAS DARBNĪCA - SALONS
1425A BLOOR ST., W., TORONTO. TEL. LE 6-8183
viena tramvaja pietura rietumos no Lansdowne.
Piedāvā LATVISKU, MODERNU KERAMIKU un citus LIETIŠĶĀS MĀKSLAS IZSTRĀDĀJUMUS.
● Turpat dabūjami BILŽU LOGĀTI. ●

S&G TIRE SERVICE
Dunlop — Firestone — Goodrich Dealer
459 Roncesvalles Ave., Toronto
Tel. LE 4-6602
● VISĀDA VEIDA ZIEMAS RIEPAS.
● Pārdod Firestone, Dunlop un Goodrich augstākās kvalitātes riepas.
● Mēs vulkanizējam un atjaunojam jūsu vecās. Zemas cenas. Riteņu balansēšana. Garantēts darbs.
Runājam zviedriski un krieviski. Atvērts no pirmdienas līdz piektdienai līdz plkst. 8 vakarā, sestdienās līdz plkst. 6 vakarā.

LATVIJAS AMERIKĀ
MODERNĀ SPIESTUVE TORONTO
PIEŅEM VISĀDA VEIDA IESPIEDUMDARBU PASŪTINĀJUMUS:
● LAULĪBU IELŪGUMU KARTES,
● KOMERCIĀLU DARĪJUMU KARTES,
● DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBĀM,
● KONCERTU PROGRAMMAS,
● SARĪKOJUMU BIĻETES,
● DZIESMU LAPIŅAS,
● GRĀMATAS u. c.
PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM:
LA BIROJĀ, 123 HURON IELĀ, TORONTO, ONT., CANADA. TEL.: EM 8-0792,
Pasūtinājumus lūdzam nodot laikus.

RAKSTĀMMAŠĪNAS
ar un bez latviešu taustiņu iekārtas uz izdevīgiem nosacījumiem un lēta piedāvā
ALEKSANDRS ĶANBERGS
596 Sherbourne St., Toronto
Izņemot rakstāmmašīnas ar latviešu taustiņu iekārtu.

SPADINA DENTAL CENTRE
646 Spadina Ave., Hardbord St.
Dr. S. Chernin
ZOBĀRSTS
Tel. WA 3-1245, Toronto. Sestdienās un vakaros pēc norunas.

Apkuru un ūdensvadu speciālists
Adolfs LAGŪNS
Tel. LE 1-6583, Toronto.

ARTURS ZUTIS, B. A.
ADVOKĀTS & NOTĀRS,
133 Richmond St., W., Toronto 1, Ontario.
EM 6-8996 (darbā)
RO 7-5919 (mājā)

Jūsu DRĒBNIEKS A. SILAVS
128 CLAIRTON CR. pie Scarlet Rd.
Tel. RO 2-1370.

F. Rosav
FUNERAL DIRECTOR
APBEDĪŠANAS BIROJS,
467 Sherbourne St., Toronto.
Tel. WA 4-1408.
☆
Rūpīga un smalkjūtīga apbedīšanas ceremoniju izkārtošana.

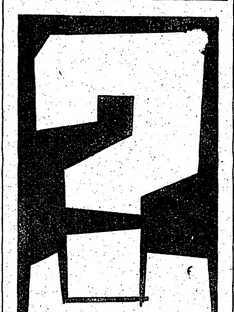

Ontario Hospital Insurance
JA JŪS EJAT UZ SLIMNICU
Neaizmirstiet paņemt līdzi slimnīcas apdrošinājuma apliecību, vai vismaz uzrādīt apliecības numuru. Tāpēc numuru norakstiet tūdaļ un nēsājiet to vienmēr sev klāt.
IZLASIET ONTARIO HOSPITAL INSURANCE PASKAIDROJUMU GRĀMATIŅU!
Ja jums tādas nebūtu, pieprasiet to savam darba devējam vai rakstiet tieši
ONTARIO HOSPITAL SERVICES COMMISSION
TORONTO 7, ONTARIO

Abonentu ievērībai Zviedrijā
Latvijas Amerikā abonēšanas maksu lūdzam kārtot ar DV STOKHOLMAS NODAĻU, BOX 220, STOCKHOLM.
LA apgāds

JA SŪTĀT DĀVANU SAIŅUS PIEDERĪGAJIEM uz LATVIJU, TAD UZTICIET TOS DV GRĀMATNĪCAI, 123 Huron St., Toronto 2 - B, Ontario — Canada.
Pieprasiet cenu sarakstu, sekojiet sludinājumiem.

LATVIJAS AMERIKĀ
pārstāvis
ST. KATARINĒS
H. Greble, 85 Maple St., St. Catharines, Ont.,
kārto abonementu, sniedz un pienem informāciju.

LATVIEŠU PUĶU SALONS
CALLA
727 Danforth Ave., pie Pape
tel. HO 6-9911, Toronto.
☆ Bagātīgā izvēlē ziedošas podu puķes.
☆ Griezti ziedi. ☆ Ziedu sakārtojumi
☆ Tautiskie izstrādājumi
Pasūtiniet savlaicīgi.

MURRY'S DRUG STORE **E. GALDIŅA** 3108 Dundas St., W. Toronto, RO 7-8468.
Zāļu pagatavošana. Bezmaksas piegāde mājās. Kosmētika.
Filmas. Sūtām medikamentus uz Latviju.

Ing. M. MĀRDI
AUTOVADĪŠANAS SKOLA
490 COLLEGE ST., TEL. WA 4-8219, TORONTO.
Pilns apmācības kurss braukšanai un rakstveida pārbaudījumam.

SŪTIET ĀDAS
STANDARTSAIŅUS jūsu piederīgiem.
SPECIĀLPIEDĀVĀJUMS
2 pāriem garo zābaku ar visiem piederumiem — virsāda oderāda, zoļāda u. c. piederumi $20.00
Pasūtinājumus pa pastu izpildām nekavējoties pēc naudas pārveduma saņemšanas.
ENCHIN LEATHER
466 BATHURST STREET, TORONTO.
ATVĒRTS IK DIENAS LĪDZ PLKST. 5.30

KLAVIERU BŪVETAJS
A. KLAVIŅŠ
skaņo, labo modernizē klavieres, dod lietpratēja padomus klavieru pircējiem.
90 London St., Toronto.
Tel. LE 3-8609.
Pastāvīgi krāj. lietotas klavieres.

VECĀ ĀBERA PAKALPOJUMI
NOSŪTU UZ DZIMTENI NAUDU UN SAINĪŠUS.
Par katru $1.00 tur Rb. 10.00
$2.50 sūtīšanas izdevumiem jāpiemaksā vienīgi tad, ja nosūtāmā summa mazāka par $50.00. Sākot ar $50.00, jāpiemaksā nav ne cents. Nosūtīt var katru summu. Izmaksās bez kapeikas novilkuma. Pasta garantija!,
Naudas saņēmējam jāuzdod pilns priekšvārds, skaidra latviešu burtiem rakstīta adrese. Ja grib kvīti — jāpievieno neapmarkota sev atpakaļ adresēta aploksne.
Sainīšos nosūtu tikai visvērtīgākās drānas un apavus.
Nosūtīt varu jebkuru preci, kādu tur vispār atļauts sūtīt. Arī medikamentus pie citām precēm vai atsevišķi. Sūtu to un tādu, ko katrs sūtītājs izvēlas pēc manis piesūtītajiem paraudziņiem, preces attēliem un viņa paša vai mana apraksta un nosacījumiem.
Taču atsakos uzminēt Jūsu vajadzību, gaumi un maksāt spējas!
Jums pašiem skaidri un nepārprotami jāpasaka ne vien ko, bet arī kādu un kādam nolūkam gribat sūtīt, cik un par kādu apmēram cenu. Varat pielikt savus paraudziņus, bildes, lai mani informētu. Katrā ziņā jāpieliek sev atpakaļadresēta aploksne! To saņēmis, bez kavēšanās Jums parādīšu preci un pasacīšu cenu. Ne ko maisā pērku, ne ko maisā pārdodu. Pakalpošu akurāti. Visi sūtījumi ĭcensēti, apdrošināti, garantēti!
Bankas garantēti čeki vai Money orderi izrakstāmi uz mana vārda un piesūtāmi uz manu adresi.

Alfreds Ābers
716 SO., SHERIDAN AVE.,
Tacoma 5, Wash., U.S.A.

Sestdien, 1960. gada 11. jūnijā, 47. n-rs.

I. JANKOVSKIS
REAL ESTATE BROKER
93½ Roncesvalles Ave., Toronto, Ont.
LE 6-01
Mums ir jonos par maksām. piedāvāju Star, The

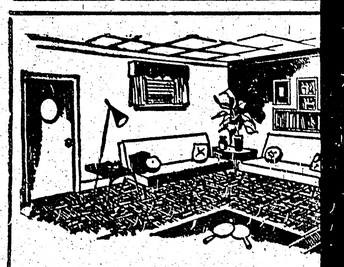

‚LITTLE RIGA'
343 Roncesvalles Ave., Toronto. T
MŪSU SPECIALITĀTE
● VIESĪBU GALDI, AUKSTĀS BUFETE
● AUKSTO UZKOZAMO PLATES kokte
● DAŽĀDU SALĀTU IZVĒLE uz p
(WALDORF, OLIVJE, ŠRIMPU — S
Pasūtnājumus jūlija mēneša iesvētes vicsib pieteikt līdz 15. jūnijam.
VIJA K R

Jūs ietaupīsit nau
Alfred STIK R
uzticamiem paka nekustamu īpa
HU 1-0431.
189 BALLIOL ST.

Mēs sūtām
MEDIKAMENTUS AR G
uz Latviju, Igauniju, Lietuvu un citām
Piegāde 3 nedēļu laikā.
Mūsu cenas ir zemākās. Nododiet mums
ROTBART'S DRUG STORE 676 Q

LĪDUM
MEATS & DELICATES
363 RONCESVALLES AVE., T
(pie RONCESVALLES un HOWAR
TEL.: LE LE 2-8762

MĀKSLAS
CREST
567 Mt. Pleas kus Crest teā
Piedāvā:
● Visskaistākos ziedus — g tojumus un
Pasūtinājumus p
HU 7
Pāri ziediem lielā izvē
LATVIJU GLEZNOTĀJU O
nesaistošai apskatei un iegā

Vajadzīgs
AUTO MĒCHAN
LICENCĒTS, ar LABU PRAKSI pie DAZ
● Labs atalgojums.
1347 Queen St., E., tel.: HO 1-8

ARNOLDS
BĒRZI
● Nekustamu īpašumu biro kali, farmas, apbūves gab
● Apdrošināšanas aģentūra mēbeles, zādzības, nelaim
● Notāriāta biroj kojumi, notār jumi, obligāci u. t. t.
REALTOR
316 HARBORD ST., TORONTO.

I. JANKOVSKIS
REAL ESTATE BROKER

93½ Roncesvalles Ave., Toronto, Ont.

LE 6-0143 LE 5-4455

Mums ir mājas visos pilsētas rajonos par dažādām cenām un iemaksām. Sekojiet mūsu speciālpiedāvājumiem Toronto Daily Star, The Telegram un Globe & Mail.

VIENS NO PIEDĀVĀJUMIEM:

Ienākums $136,- nedēļā, iemaksa $5000,-, pilna cena $24.000,-. Viena obligācija par atlikumu uz 10 gadiem. Īpašums atrodas pilsētas centrā, strauji augošā lielbūvju rajonā. Saņemot augstu īri, jūs varat mierīgi nogaidīt neizbēgamo cenu celšanos. Daudzi latvieši ir jau izvēlējušies šādu savu līdzekļu ieguldīšanas veidu un tos dubultojuši. Piem., Ontario ielā Pārbaudiet arī jūs pastāvošās iespējas. Zvaniet mūsu birojam, un mēs jums sniegsim pilnīgu informāciju.

GADĪJUMA PIRKUMS

$9.000,00 pilna cena atsevišķai 6 istabu mājai ar dubultgarāžu (bloku), lieli dārzs gaumīgi izkopts. Īpašums ļoti labā stāvoklī. Tuvākai informācijai lūdz zvanīt J. VEISAM, LE 6-0143, mājās WA 5-5798.

ATSEVIŠĶA MĀJA, PRIVĀTS CEĻŠ

$1.800,00 iemaksa, $14.500,00 pilna cena atsevišķai ķieģeļu mājai ar dubultgarāžu, privāts iebraucamais ceļš, desmit saulainas istabas, liels dārzs, tuvu pie parka, ielu dzelzceļa un skolas. Labs ienākumu objekts. Zvanīt J. VEISAM vai P. GALVĀNAM —LE 6-0143, vai WA 5-5798.

PIEZĪMĒJAM, KA VARAM PIEDĀVĀT LĪDZĪGUS ĪPAŠUMUS ARI AR MAZĀKĀM IEMAKSĀM.

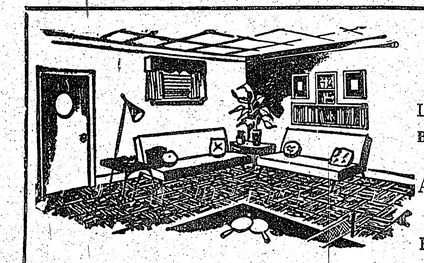

GRĪDU — GRIESTU — SIENU
TILES
LINOLEJI — TEPIĶI — KRĀSAS
Bezmaksas piegāde un aprēķini
Informācija latviešu valodā
ASPHALT SERVICES LTD.,
702 WESTON RD.
RO 9-4734 TORONTO RO 9-4154

Pilsētas centrā
IZĪRĒJAMA
8 ISTABU MĀJA.
Zvanīt EM 8-0792, Toronto.

Kingston Rd. - Main raj.
IZĪRĒJAMS
ar 15. jūniju
nemēbelēts dzīvoklis — 3 vai 4 istabas un virtuve, klusā rajonā.
Zvanīt OX 8-3582, Toronto.

Bīča rajonā
IZĪRĒJAMAS
3 istabas un virtuve, kopā vai atsevišķi. Nav iebildumu pret bērniem. Ar mieru bērnus uzraudzīt. Zvanīt —
OX 9-8184, Toronto.

Mt. Pleasant-Millwood r.
IZĪRĒJAMAS
1—2 istabas ar virtuvi.
Parkošanas iespējas.
Tel.: HU 5-5822, Toronto.

Sunnyside
IZĪRĒJAMA
glīta, mēbelēta istaba ar virtuves lietošanu. Toronto rietumos.
Zvanīt katrā laikā
LE 1-5193 Toronto.

Eglinton - Yonge raj.
IZĪRĒJAMA
1 istaba un virtuvīte.
Atsevišķa ieeja. Parkošanas iespējas.
Zvanīt HU 3-4258, Toronto.

,LITTLE RIGA' DELIKATEŠU VEIKALS,
343 Roncesvalles Ave., Toronto. Tel. LE 4-8974.
MŪSU SPECIALITĀTE
- VIESĪBU GALDI, AUKSTĀS BUFETES.
- AUKSTO UZKOŽAMO PLATES kokteiļu partijām.
- DAŽĀDU SALĀTU IZVĒLE uz pasūtinājumu — (WALDORF, OLIVJĒ, ŠRIMPU — SPARĢEĻU u. c.)

Pasūtnājumus jūlija mēneša iesvētes viesību galdiem lūdzu pieteikt līdz 15. jūnijam.
VIJA KRAUJIŅA.

TIKAI PAR 1 DOLARU
darba algas technikuma audzēkņis izlabo radioaparātus. Lietpratīgs darbs. Zvanīt vakaros, HI 4-8536.

ARVIDU, JĒKABA dēlu,
HARJU,
dzimis 1922. g. 9. aprīlī,
meklē māte
Jūle Harju Latvijā.
Ja kāds par viņu ko zinātu, lūdz rakstīt LA kantorim Nr. 337.

Paulu Diodoru Aristu
BĒRZIŅU
stud. phil., dz. 1921. g. 28. maijā, bijis 19. divīzijas 44. pulka 3. vada komandieris. 1944. g. 17. oktobrī ievainots kājā. Meklē māte, 2122 Westbourne Ave., Ottawa, Ont.

Weston Rd. 401 Hgw.
IZĪRĒJAMS
glīts, saulains 4 istabu dzīvoklis ar 2 valējām verandām bezbērnu ģimenei. Turpat izīrējamas 2 mēbelētas istabas vieniniekiem / iecēm. Zvanīt pēc plkst. 6 vakarā.
CH 4-1419, Toronto.

Jūs ietaupisit naudu un laiku ar

Alfred STIKUTS Real Estate
uzticamiem pakalpojumiem Jūsu nekustamu īpašumu iegādē.
HU 1-0431. HU 1-7103.
189 BALLIOL ST., TORONTO 7.

Mēs sūtām
MEDIKAMENTUS AR GAISA PASTU
uz Latviju, Igauniju, Lietuvu un citām Eiropas zemēm.
Piegāde 3 nedēļu laikā.
Mūsu cenas ir zemākās. Nododiet mums pasūtinājumus.
ROTBART'S DRUG STORE
676 Queen St., W., Toronto.
EM 3-2800.

LĪDUMS
MEATS & DELICATESSEN
363 RONCESVALLES AVE., TORONTO.
(pie RONCESVALLES un HOWARD PARK).
TEL.: LE LE 2-8762.

MĀKSLAS SALONS
CREST FLORISTS
567 Mt. Pleasant Rd. — blakus Crest teātrim, Toronto.
Piedāvā:
- Visskaistākos un vissvaigākos ziedus — grieztus, ziedu sakārtojumus un tropiskus stādus.

Pasūtinājumus pieņem pa tālruni
HU 7-0491.
Pāri ziediem lielā izvēlē
LATVJU GLEZNOTĀJU ORIĢINĀLDARBI
nesaistošai apskatei un iegādei pēc vēlēšanās.

Vajadzīgs
AUTO MĒCHANIĶIS
LICENCETS, ar LABU PRAKSI pie DAŽĀDĀM MAŠĪNĀM.
- Labs atalgojums.

Pieteikties:
1347 Queen St., E., tel.: HO 1-8873, Toronto.

ARNOLDS
BĒRZIŅŠ
REALTOR
- Nekustamu īpašumu birojs: mājas, veikali, farmas, apbūves gabali.
- Apdrošināšanas aģentūra: auto, mājas, mēbeles, zādzības, nelaimes u. t. t.
- Notariāta birojs: līgumi, tulkojumi, notariāli apstiprinājumi, obligācijas, aizdevumi u. t. t.

316 HARBORD ST., TORONTO. TEL.: LE 4-8447.

Pēc ilgas un grūtas slimības mūžībā aizgājis mans mīļais tēvs, mūsu brālis un sievastēvs, daiļkrāsotāju amata meistars
JĀNIS IESALNIEKS,
dzimis 1882. gada 8. novembrī, miris 1960. gada 3. jūnijā. Apbedīts 6. jūnijā Liepājas centrālkapos.
Mīļais papiņ, saldu dusu
Novēlam Tev dzimtenē.
Savās sirdīs svešumā
Turēsim Tevi piemiņā.
Pēc viņa skumst
MEITA ar ZNOTU KANADĀ, MĀSA ar SVAINI un PIEDERĪGIEM ASV.

VIRGINIJA GARANČS,
dzim. CAKULS,
dzimusi 1886. gada 18. oktobrī, aizgāja Dieva mierā 1960. g. 26. maijā New - York, Bronx.
Skumst BRĀLIS un ĢIMENE TORONTO.

Mūsu mīļais
JĀNIS RUDOLFS AUNIŅŠ
dzimis 1894. gada 19. janvārī Islicas pag. „Auniņos", miris 1960. gada 4. jūnijā Toronto, Kanadā. Apbedīts York kapos latviešu nodalījumā.
Mīļais tētīt, saldu dusu
Novēlam Tev svešumā.
Savās sirdīs klusi, klusi
Turēsim Tevi piemiņā.
Pēc viņa sēro
SIEVA, MEITA, MAZMEITA un ZNOTS.

MARIJA RUNCIS
dzimusi 1882. g. 16. februārī, mirusi 1960. g. 30. maijā.
TORONTO 1. EV. - LUT. LATVIEŠU DRAUDZES PALĪDZĪBAS FONDS.

BAZNĪCAS ZIŅAS

DIEVKALPOJUMI ASV

NUJORKĀ

Latviešu ev. - lut. draudze, 564 Second St., Brooklyn 15, N. Y. Dievkalpojumi Betlemes baznīcā.

Svētdien, 12. jūnijā, Betlemes baznīcā dievkalpojuma nebūs. Būs kopīgs dievkalpojums visai draudzei ar igauņu un lietuviešu luterāņiem Manhetenā, Sv. Pētera ev.-lut. baznīcā, Lexington Ave. & East 54 Street. Runās triju tautu seši mācītāji; dziedās igauņu soprāne Irma Kalvet un latviešu bass Boriss Piekalnītis, pie ērģelēm Bruno Skulte. Korāļus uu liturģiskās atbildes katra nācija dziedās savā valodā; būs iespiestas lapiņas ar pilnu dievkalpojuma saturu. Karogi un goda sardze. Pēc tam gājiens un masu sapulce Town Hallē.

14. jūnijā, otrdienas vakarā Betlemes baznīcā Daugavas Vanagu apvienības rīkots garīgs koncerts aizvesto piemiņai. Solisti Herta Lūse, Velta Meihubere, Alberts Vēciņš, Andrejs Jansons (oboja), lūgts D.V. viru koris; diriģents un ērģelnieks Bruno Skulte.

DETROITĀ

Mācītājs Valters Liventāls, 12682 Montevista, Detroit 38, Mich.

ČIKĀGĀ

Čikāgas latviešu ev. - lut. Ciešnas draudzē, 5015 W., Ferdinand St.

Svētdien, 12. jūnijā, pl. 10 baznīcā svētdienas skolas nobeiguma svētbrīdis. Māc. A. Rautenšilds. Pēc tam apakšējā zālē skolas akts ar skolēnu priekšnesumiem skolotājas V. Strautnieces vadībā.

Kopīgs čikāgas latviešu draudžu Aizvesto dienas dievkalpojums 12. jūnijā, pl. 7 vakarā, Grace luterāņu baznīcā, 7300 W. Division St.

MILVOKI

Milvoku latviešu ev.-lut. Kristus draudzes dievkalpojumi draudzes baznīcā, 1900 W. Washington ielā katru svētdienu, pl. 1.30 dienā. Draudzes svētdienas skola pl. 1.00 dienā. Jaunatnes stunda pl. 3.00 dienā. Māc. J. Meisters.

DIEVKALPOJUMI KANADĀ

Prāv. A. Mitulis — 427 Van Norman St., Port Arthur, Ont., tel. 40302.

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331, Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

Svētdien, 12. jūnijā, plkst. 11 rītā Aizvesto piemiņas dievkalpojums. Dziedās draudzes koris.

Svētdien, 19. jūnijā, pl. 3 p.p., dievkalpojums.

Sestdien, 25. jūnijā, Jāņu vakara teiksma Sidrabenē.

Māc. A. Ērsts, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510

12. jūnijā, plkst. 2 p.p. Sv. Jāņa baznīcā Trijādības svētku dievkalpojums.

14. jūnijā, pl. 8 vakarā Trīsvienības baznīcā Aizvesto piemiņas dievkalpojums. Dziedās soliste Mirjama Bērziņa.

19. jūnijā, plkst. 2 p. p. Trīsvienības baznīcā dievkalpojums.

3. jūlijā, plkst. 2 p.p. Trīsvienības baznīcā dievkalpojums.

10. jūlijā plkst. 2 p.p. Jauniešu iesvēte Deer Park United Church (St. Clair un Avenue Road).

Māc. A. Brīedis, 191 Ferris Rd., Toronto tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev.-lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

19. jūnijā, plkst. 2.30 p. p. dievkalpojums Sv. Barnaba baznīcā.

Bramptonas ev.-lut. draudzē: 12. jūnijā, plkst. 1.30 p. p. dievkalpojums Aizvesto piemiņai Grace United baznīcā.

HAMILTONĀ

Māc. E. Pavasars, 209 E. 38th St., Hamilton, Ont. Tel. Fulton 3-1182.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, Sv. Trīsvienības baznīcā, 18 Victoria Ave., S., tel. CE 2-2385.

Aizvesto piemiņas dienā, otr. dien, 14. jūnijā, plkst. 7-os vakarā dievkalpojums. Piedalās skauti un gaidas.

Kristīts: Arturs Kārlis Sušs-kovs, Artura un Dzidras dēliņš.

HAMILTONAS LATVIEŠU BAPTISTU MISIONĀRU

dievkalpojumi notiek Stanley Ave., baptistu baznīcā. Sniedz visus garīgus paskaidrojumus.

Bībeles studēšana un lūgšanas stundas katru nedēļu. JA 9-1097.

ST. KATARĪNĒS

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Cahtarines, Ont Tel. MU 5-5098.

Londonas latviešu ev.-lut. draudzē Aizvesto piemiņas dievkalpojums 12. jūnijā, pl. 1.30 p.p. Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St. Dziedās soliste Astra Kalniņa no ASV. Dziesmu lapiņas.

Sv. Katarīnēs latviešu ev. - lut. draudzes Aizvesto piemiņas dievkalpojums, 19. jūnijā, pl. 3,30 p.p., Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

EDMONTONĀ

Māc. Elmārs Caune (10990 125 St. Tālr.: HU 8-1693, Edmonton, Alta).

SADBERĪ

Māc. Ed. Kerģis, 153 Pancroft Dr., Sudbury, Ont. Tel. OS 3-3284.

Sadberijā svētdien, 12. jūnijā, plkst. 13, Sv. Jāņa baznīcā (232 Pine St.), dievkalpojums ar Aizvesto piemiņu.

Timminsā svētdien, 19. jūnijā, plkst. 15 lut. baznīcā (Spruce St.), dievkalpojums.

Norsbejā svētdien, 26. jūnijā, plkst. 17 lut. baznīcā dievkalpojums.

VINIPEGA

Latviešu Sv. Krusta draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Lūkasa baznīcā, Hartford un McGregor ielu stūrī.

OTAVĀ

Māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road, Ottawa - Ontario. Tel - RE 3-3906

MONTREĀLĀ

Māc. V. Sēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal, P. Q. Tel. HU 1-8394. Dievkalpojumi Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

11. jūnijā Montreālā sestdienas vakarā, plkst. 7 Presbiteriāņu baznīcā (Hutchison un Viateur ielu stūrī) Aizvesto piemiņas dievkalpojums. Trompetes solo J. Tilga.

19. jūnijā, plkst. 11 no rīta draudzes lauku īpašumā, Tērvetē, dievkalpojums.

Māc. Arturs Voitkus,

Dievkalpojumi notiek Jāņa ev. - lut. baznīcā, 4345 Marcil Ave. (pie Monkland Ave.). Draudzes nams, kanceleja un māc. dzīvoklis — 3438 Rosedale Ave., tālr. HU 9-3224.

Svētdien, 12. jūnijā, plkst. 1.30 p.p., dievkalpojums. Sakarā ar draudzes mācītāja 25 gadu ordinācijas atceri sprediķos Hamiltonas Kristus draudzes mācītājs E. Pavasars.

Trešdien. 15. jūnijā, plkst. 8,00 vakarā, Bībeles stunda.

Svētdien, 19. jūnijā, plkst. 1,30 p.p. Latviešu tautas sēru dienas dievkalpojums.

Svētdien, 26. jūnijā, plkst. 1,30 p.p. dievkalpojums.

Trešdien, 29. jūnijā, plkst. 8,00 vakarā, Bībeles stunda.

Kristīta 29. maijā Christīne Ilsa Koppel, Evalda un Helenas meitiņa.

Jaunatnes pulciņa sanāksme notiks svētdien, 19. jūnijā, pēc dievkalpojuma.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 3 p.p. un trešdienās pl. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO LATVIEŠU MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās, plkst. 8 vakarā — 14 Park Rd., Bloor pazemes pieturas tuvumā. Svētdienu rītos, pl. 10.45—11.00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu; viņu gaņums 1350 — Ošavas raidītājs. Tel. AM 1-4218

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada
Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ
līdz ..... uz ..... mēnešiem ar šādu adresi:
Mr., Mrs., Miss .....
Adrese: .....
Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $ .....
..... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai
(Nevajadzīgo svītrot)
Parakstu .....
Abonēšanas maksa: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn., $8.50 par 6 mēn., $16.00 par gadu.
Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanagi, 123 Huron St. Toronto, Ont., Canada, vai ar galveno pārstāvi ASV — A. Lāči, 101 Brightwater Court, Brooklyn 35, N.Y., U.S.A.

Sestdien, 1960. gada 11. jūnijā, 47. n-rs.

IEPERCIET PAŠI SAVUS ĪPAŠUMUS!
INGTON - DUFFERIN: 10 istabu jauerna, atsevišķa, 3 dzīvokļu māja. Kopīgā .900,-, iemaksa $5.000,-. Atlikums uz vienu 0-gadīgu obligāciju.
BEZ GALVINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ MĀJAS LIELĀ IZVĒLE VISĀ PILSETĀ

NAUDA
ir brīniška dāvana. Tā saka tūkstošiem cilvēku USSR, kas saņem naudas dāvanu—naudu ir tik viegli nosūtīt—Jums vienīgi jāuzdod mums naudas saņēmēja pilns vārds un adrese USSR, Jūsu vārds un adrese un jāatsūta mums čeks vai naudas orderis. 2 nedēļu laikā banka USSR izmaksās naudu saņēmējam par SPECIĀLU KURSU, 10 rubļu par katru dolaru. — Saņēmējs saņem pilnu summu, bez atvilkumiem. — Naudai nav ne muita, ne nodoklis, vienalga, cik summa liela. — Jūs varat sūtīt jebkuru summu, arī vienai personai. — Divas nedēļas pēc naudas izmaksas Jūs saņemsit no mums speciālu saņēmēja parakstītu kvīti. — Visi pārvedumi ir pilnīgi garantēti un apdrošināti. — Pakalpojumu maksa ir:

līdz	$ 50.00	$ 5.00
līdz	$100.00	$10.00
līdz	$150.00	$15.00
līdz	$200.00	$20.00

Lielākas summas 10%.

Lūdzu ievērot, ka mūsu firma ir banku un apdrošināšanas departamenta licencēta un nodrošināta, un ka vienīgi mēs dodam pilnu garantiju.

Sūtiet naudu saviem radiem un draugiem USSR tagad un aplaimojiet tos,

Gramercy, Dept. LA
118 East 28th Street, 9. stāvā, New York 16, N.Y., U.S.A.
Nujorkas telefons: MU 9-0598
Atvērts: no pirmdienas līdz piektdienai 9—5.30. Sestdien, 10—1. Svētdienās slēgts.

Abonentu ievērībai
Zviedrijā
Latvijas Amerikā abonēšanas maksu lūdzam kārtot ar
DV STOCKHOLMAS NODAĻU, BOX 220, STOCKHOLM.
LA apgāds

JA SŪTĀT DĀVANU SAIŅUS PIEDERĪGAJIEM uz LATVIJU, TAD UZTICIET TOS DV GRĀMATNĪCAI, 123 Huron St., Toronto 2 - B, Ontario — Canada.
Pieprasiet cenu sarakstu, sekojiet sludinājumiem.

LATVIJAS AMERIKĀ
pārstāvis
ST. KATARĪNĒS
H. Greble, 85 Maple St., St. Catharines, Ont., kārto abonementu, sniedz un pienem informāciju.

BERA PAKALPOJUMI
Z DZIMTENI NAUDU UN SAINĪŠUS.
ru $1.00 tur Rb. 10.00
as izdevumiem jāpiemaksā vienīgi tad, ja a mazāka par $50.00. Sākot ar $50.00, jāpieents. Nosūtīt var katru summu. Izmaksās vīlkuma. Pasta garantija!,
jam jāuzdod pilns priekšvārds, skaidra latn rakstīta adrese. Ja grib kvīti — jāpievesev atpakaļ adresēta aploksne.
osūtu tikai visvērtīgākās rānas un apavus.
jebkuru preci, kādu tur vispār atļauts sūtīt.
us pie citām precēm vai atsevišķi. Sūtu to rs sūtītājs izvēlas pēc manis piesūtītajiem reces attēliem un viņa paša vai mana apjumiem.
z minēt Jūsu vajadzību, gaumi un maksāt
e vien ko, bet arī k ā d u un k ā d a m d u apmēram cenu. Varat pielikt savus ziņā jāpieliek sev atpaīs, bez kavēšanās Jums parādīšu preci un ārdodu. Pakalpošu akurāti. Visi sūtījumi
i uz mana vārda un piesūtāmi uz manu
Alfreds Ābers
716 SO., SHERIDAN AVE.,
Tacoma 5, Wash., U.S.A.

A. E. LE PAGE

LIMITED REALTORS

MEMBER TORONTO REAL ESTATE BOARD

982 DANFORTH AVE., TORONTO, HO 5-7527

Pārstāvis Konst. KĀRKLIŅŠ

Birojā: HO 5-7527 Mājās: HO. 6-5024

ĪPAŠUMI UN VEIKALI VISOS PILSĒTAS RAJONOS

PAPE - O'CONNOR: 6 istabu atsevišķa dubultķieģeļu (Rock brick) māja ar izbūvētu 3 istabu pagraba dzīvokli, ūdens - eļļas apkure, 2 modernas virstuves, 2 vannas istabas, iebraucamais ceļš un garāža. Liels un labi kopts dārzs. (25 x 285 pēdas). Izmaksāts kanadiešu īpašums. Ievērojams daudzums mēbeļu ieskaitīts cenā. Iemaksa $5.000,-, atlikums uz 1 ilggadīgu obligāciju. Īpašums labā stāvoklī, izdevīgs pirkums.

YONGE - EGLINTON: 6 istabu atsevišķa dubultķieģeļu māja, 2 modernas virtuves, vannas istaba, privāts iebraucamais ceļš un garāža. Izmaksāts īpašums, iemaksa $3.500,- un atlikumā viena 10 gad obligācija.

DANFORTH - PAPE: 8 istabu atsevišķa dubultķieģeļu māja, eļļas apkure, liela moderna virtuve, vannas istaba, privāts iebraucamais ceļš un 2 garāžas. Īpašums labā stāvoklī, tuvu satiksmei, veikaliem un skolai. Zema iemaksa.

Sagādājam izstrūkstošo naudu iemaksām par zemiem procentiem.

Dieva mierā aizgājusi mūsu mīļā māmiņa un vecmāmiņa

ANNA BROKS, dzimusi STRODS,

dzimusi 1890. gada 21. jūnijā, mirusi 1960. gada 30. maijā Latvijā, Dekšārēs.

Viņu mīļā piemiņā paturēs

Vieglas smiltis dzimtajā zemē!

BĒRNI, MAZBĒRNI un RADI DZIMTENĒ, ASV, AUSTRĀLIJĀ un KANADĀ.

Dieva mierā aizgājis no mums

BRUNIS GLĀZERS

dzimis 1912. gada 27. jūnijā Plēteres pag., Latvijā, miris 1960. gada 4. jūnijā Hannoverā, Vācijā

Rit aši dzīve, mirkļi rautin raujas.
Zūd diena, vakars nāk, un kur Tu stāvi, jūt saltā dvasā tuvojamies nāvi.
Kas bij, kas ir, kas būs — viss skumjās skaujās.

Pēc viņa sēro:
SIEVA, BĒRNI, BRĀLIS, SVAINIS, SVAINE UN CITI PIEDERĪGIE.

WASAGA BEACH — ROSEBUD COTTAGES

JAUNS LATVIEŠU PASĀKUMS
ATVĒRTS VASARNIEKIEM

2 un 3 istabu kabīnes un atsevišķas istabas izīrējam nedēļu nogalēm un nedēļām. Ēdienu pagatavošana. Lieliska atpūtas vieta: peldēšanās - makšķerēšana. Reģistrējieties laikus jūsu atvalinājumam! ★ Brīva laivu lietošana. ★ Ielūdz J. BAJĀRS — ROSEBUD COTTAGES, Moseley Street (tuvu FINA benzīna stacijai).

25. jūnijā, plkst. 8 vakarā
LATVIEŠU MEDNIEKU UN MAKŠĶERNIEKU KLUBS un
DV TORONTO NODAĻA rīko BĒRZAINĒ

TRADICIONĀLO LĪGO VAKARU

DEJU MŪZIKA. ★ „MIKSTIE" PADZĒRIENI. ★ DESIŅAS. ★ NAV IEBILDUMU PRET SMAGĀKIEM GROZIŅIEM AR UZKOŽAMIEM u. t. t.

Dalības nauda $1.50 no personas. Brīva parkošana, kā arī malka ugunskuŗiem. Visus laipni ielūdz RĪKOTĀJI.

Būvinž. Ernests Kraulis.

AR ŪDENS SPĒKU

Jaunais $182.000.000 aizsprosts, ko pašreiz ceļ Kanadā uz Dienvidsaskačevanas upes, sagādās ūdeni 500.000 akru lauksaimniecības zemes apūdeņošanai. Tas gadā ražos ari 475.000.000 kilovatu elektrības spēka.

C. S.

LATVIJAS AMERIKĀ

pārstāvis

KLĪVLENDĀ

pieņem jaunus abonentus, kārto abonementu pagarinājumus un sniedz informāciju.

J. Ezergailis, 12102 Miles Ave., Cleveland 5, Ohio, USA.

DV - HILLCREST — 1:1 (1:0)

Jā, futbols ir spēle, kuŗa jāspēlē ar galvu vai kājām, bet nekādā gadījumā ar muti, jo šāds spēles „veids" dažkārt izjauc vienības saspēli laukumā.

Prieks bija vērot šo beidzamo spēli, kas notika 7. jūnijā Earlscourt laukumā, kuŗā mūsu jaunās paaudzes spēlētāji parādīja sevi no labās puses. Futbolistu vadītājam tie ir labs materiāls. Dodot viņiem slīpējumu un rutīnu — turpmāk redzēsim daudz jaukas futbola spēles.

Visumā šī spēle bija izlīdzināta. Latvieši pirmā puslaikā ar A. Rodes stūŗa sitienu tieši vārtos nonāca vadībā ar 1:0 rezultātu. Otrs puslaiks iesākās ar latviešu spiedienu, bet pie rezultāta nebija laimes tikt. Šī puslaika vidū pretinieks izpildīto stūŗa sitienu pārvērta vārtos, rezultāts 1:1. Beidzamajā spēles minūtē tiesnesis piesprieda 11 m sitienu latviešiem par labu par bumbas aiztikšanu ar roku, bet soda izpildītājs to aizsita garām, tā izgaisa cerības uzvarēt Hillcrest vienību.

—

VĒSTURISKAIS . . .

(Pārnesums no 5. lpp.)

— Kā jūs saskaņojat savu paidagoģisko darbu un sagatavošanos gaidāmajam audzēkņu baleta vakaram, kas notiks 23. jūnijā Ītona auditorijā, un kā varat atlicināt laiku arī darbam gar diagrammu?

„Pašreiz caurām dienām un naktīm esmu aizņemta sagatavojot savu audzēkņu baleta programmu, tā ka atpūtai nekas pāri nepaliek. Man pat kādreiz nav laika paēst, un pie diagrammas piesēsties — nav ko domāt. Nepieciešamo saraksti jau veic mans vīrs, kas, sistēmatiski strādādams, veic savu pionieŗa darbu."

Kad ar jautājumu griezos pie Eduarda Keiša, viņš pasmīn un ar humoru piezīmē: „Kamēr kiselis vārās, nevar pateikt, vai tas iznāks salds vai skābs."

Aleksandrs Kalniņš.

TRĪSPADSMITĀ STUNDA

PA SLĒPENO AĢENTU NOSLĒPUMAINAJĀM UN BĪSTAMAJĀM GAITĀM

26. TRĪSPADSMITĀ STUNDA

Kopš vācu zaldātu iemaršēšanas Reinzemē, Eiropa ar aizturēnu elpu gaidīja kāds būs Hitlera nākošais solis. Grūti pateikt vai tas bija varas apskurbums vai politiska naivitāte, bet vācieši Hitlerā tajos gados redzēja savu sapņu piepildītāju. Viņu, kas visu vācu tautu bija uz burvja mājienu pārvērtis precizijas instrumentā, lieliskā organizācijā, brīnumainā mašīnā — to radīt varēja tikai vācu tautas ģenijs. Austrijas pievienošana, iesoļošana Čechoslovakijā šķietami apliecināja, ka Hitlers tiešām zina, ko dara. 1939. gada vasarā bija skaidrs, ka nākošais Hitlera upuris būs Polija.

Ziemīgā kārtā visus šos gadus, kad Eiropa faktiski atradās jau bezdibena malā, Hitlera amoka skrējienu velti apturēt izmisīgi centās kāds augsts vācu generalstāba virsnieks, kuŗa vārds ieies vēsturē kā Otrā pasaules kaŗa noslēpumainais pretinieku brīdinātājs.

Vai tā bija likteņa ironija, ka šos brīdinājumus — likt Hitleram pretīm varu, nepiekāpties, saslēgties ieroču brālībā ar citām Eiropas tautām — ignorēja kā Lielbritanija, tā Francija, Austrija, Polija un arī Baltijas valstis. Vāl pēdējā brīdī — trīspadsmitajā stundā — militārie un politiskie notikumi varēja ņemt citu virzienu, ja noslēpumainā brīdinātāja vārdi būtu atraduši dzirdīgas ausis Londonā, Parīzē, Vardšavā vai arī Rīgā. Varbūt, ka Eiropai būtu aiztaupīta Otrā pasaules kaŗa ciešanu un asiņu nasta, ja Francija būtu likusi maršēt saviem kaŗaviriem tajā pašā brīdī, kad Hitlers iesoļoja demilitārizētajā Reinzemē.

1939. gada vasarā ceļā uz Helsinkiem Rīgā dažas dienas uztu-

Vilhelms Kanariss.

rējās vācu pulkvedis Roleders. Nomazgājis ceļa putekļus, pulkvedis Roleders pie Romas viesnīcas iesēdās taksometrā un pirms došanās uz vācu sūtniecību divas stundas Pēterpils viesnīcā pavadīja interesantās sarunās ar pulkvedi Sēli. „Mūsu amatā, Rauchmaņa kungs," stādoties pulkvedīm priekšā, atvainojās, „nav pieņemts uzskaitīt kādas iestādes klausa mūsu pavēlēm. Tāpat mēs taču parasti neizpaužam, no kā mēs saņemam pavēles un kā uzdevumā runājam. Vai jums nepietiks, ja teikšu, ka esmu vācu pretizlūkošanas virsnieks un jūs uzmeklēt mani sīlti ieteica kāda daiļa dāma. Jūs taču vēl atceraties Mariju Briedīša kundzi?"

„Jūs nebūsit kundzi apcietinājusi?" pulkvedis Sēlis nojauta, ka vācu pulkveža apciemojumam ir draudzīgs raksturs.

„Nē! Mēs ne. Un es ceru, ka arī mūsu Gestapo vismaz pagaidām kundzi netura vismazākās aizdomās, vācu slepenā dienesta ārzemju pretizlūkošanas sektora vadītājs pulkvedis Roleders nemeloja. „To, ko es jums gribu pastāstīt, mans priekšnieks negrib uzticēt papiram, telefonam vai pat kādam citam virsniekam vācu vai Latvijas armijā. Mēs jums ticam un varbūt ar jūsu laipnu starpniecību mūsu brīdinājums vēl laikā sasniegs arī Londonu un Parīzi."

Vilhelms Kanariss.

„Nepārvērtējiet manu uzticību un manu noderību," Sēlis, pētot vācu pulkveža seju, nevarēja atvairīt domas, ka šīvakara viesis kaut kur kaut kad jau agrāk sastapts. „Es klausīšos uzmanīgi!"

„Hitlers sāks kaŗu vēl šogad," pulkvedis Roleders katru vārdu izrunāja lēni un ar uzsvaru. „Vēl šogad! Jaunais pasaules ugunsgrēks atradīsies jūsu zemes durvju priekšā un mēs domājam, ka apzinātas briesmas tagad varbūt, es gan tam vairs neticu, ir vēl novēršamas. Mana priekšnieka uzdevumā cits vācietis, es uzsveru vācietis, ne nacionālsociālists, varbūt jau šodien ir Vatikanā. Varbūt, ka Svētais Krēsls svaru kausos liek savu milzīgo autoritāti. Bet es baidos, ka mūsu sūtnis Romā ieradīsies par vēlu."

Sēlis vēl nezināja, ka pulkvedis Roleders ir admirāļa Kanarisa īpašu uzdevumu virsnieks. Protams, ka latviešu izlūkošanas dienests nevarēja zināt, ka Kanarisa uzticības vīrs Dr. Jozefs Millers. Vatikanā bija uzmeklējis jezuītu priesteri Dr. Leiberu un ka Lielbritanijas sūtnis pie Svētā Krēsla sērs D'Arcijs Osborns steigā jau sazinās ar Londonu, lai zināšu, kādu stāvokli ieņems Lielbritanija, ja vācu patriotiem vēl pēdējā minūtē izdotos izņemt valdības grožus no Hitlera rokām.

Admirālis Vilhelms Kanariss, kuŗa brīdinājumi līdz pat pēdējam brīdim bija atdūrušies uz Vācijas nākamo upuru militāro vājumu vai politisko kurlumu, tagad Svētajā pilsētā meklēja glābiņu, kā pasargāt Eiropu no ciešanām. Pats protestants būdams, admirālis Kanariss nekad neslēpa savu apbrīnu katoļu baznīcai, tās organizātoriskajam ģēnijam un stiprumam.

„Tik vaļsirdīgi šodien es nevarētu runāt Vācijā pat ar saviem stāba virsniekiem," pulkvedis Roleders lūkojās biezajā gridsegā. „Militāriem lietpratējiem visā Eiropā nav nekāds noslēpums, ka pat taisnam kaŗam Vācija nav vēl sagatavota. Bet Hitlers vēlās kaŗu jau šogad. Jūs taču zināt, cik biezs jau ir gaiss. Virs vecās Hanzas pilsētas Dancigas. Ātri sakāvis Poliju, Hitlers metīsies uz rietumiem un nomazgāšot Versaļas kauna traipu. Un tagad klausieties pavisam uzmanīgi," vācu pulkvedis bija pārsteigts, cik sadrūmīs kļuva Latvijas pretizlūkošanas dienesta priekšnieka vaigs. „Lai nodrošinātu savu austrumu aizmuguri, Hitlers vēl šogad līgs draudzības līgumu ar Maskavu. Mans priekšnieks domā, ka Kremlis šo viltus draudzības līgumu arī parakstīs. Tas, kas pašlaik visvairāk vajadzīgs Kremlim, ir laiks.

„Jums taisnība," pulkvedis Sēlis piekrita. „Vēl viens gads un Staļins būs atjaunojis politiskās tīrīšanās - noasiņojušo sarkano armiju!"

„Mēs domājam divus gadus," pulkvedis Roleders bija piecēlies no krēsla. Pat privātais uzvalks nevarēja noslēpt viņa kareivīgo iznesību.

„Mēs ļoti vēlētos, lai jūs nekavējoties par mūsu šīsdienas sarunu informētu jūsu prezidentu un kaŗa ministru. Sāklet rīkoties ātri. Labi apsargātās mājās, kaut vai arī mazās, neviens zaglis labprāt nespers kāju!"

„Es jums ļoti pateicos. Es zinu, ka nav pieklājīgi prasīt tā vīra vārdu, kāŗa uzdevumā jūs mūs brīdiniet, bet tani pašā laikā vismaz man būtu lielāks morālais atbalsts, ja es zinātu tā kunga vārdu, kas zina varbūt vairāk kā neviens cits cilvēks visā Eiropā. Pie tam šis kungs liekas ir ne vien mūsu, bet visas Eiropas kultūras draugs," pulkvedis Sēlis necerēja, ka vācu virsnieks atklās tā vīra vārdu, kuŗa uzdevumā viņš uzņēmies ceļojumu uz Rīgu.

„Varbūt, ka varu jums uzticēties. Esmu ieradies še admirāļa Kanarisa uzdevumā. Būtu labi, ja jūs, pulkveža kungs, šo manu vaļsirdību neatklātu nevienam cilvēkam pasaulē. Arī jūsu ziņojumā jūsu valdībai ne!"

„Es saprotu. Admirālis Kanariss ir jaunais vācu slepenā dienesta vaditājs?"

„Varbūt, varbūt arī ne. Labs eiropietis būtu pareizākais apzīmējums," pulkvedis Roleders nekad nenožēloja Sēlim dāvāto uzticību.

1939. gada 14. augustā pulkvedis Sēlis atrada laiku uzmeklēt mani manā Tērbatas ielas dzīvoklī. Pēc divu dienu garām anspriedēm ar pulkvedi Celmiņu un pulkv-leitnantu Liepu, 16. augusta vakarā ar Berlīnes vilcienu es atstāju Rīgu. Par savu Eiropas ceļojumu, satikšanos ar Mariju Briedīti un citām lietām es, diemžēl, varēju ziņot tikai pēc daudziem mēnešiem.

Ribentrops 26. augustā parakstīja nāves spriedumu Baltijas valstīm. Septembra pirmās dienas pasaulei vēstīja, ka sācies jauns pasaules kaŗš.

Trīspadsmitā stunda bija pienākusi negaidīti ātri.

Aleksandrs.

ZVANI LENNOX PIECREIZPIECI!"
„LAI PIE LABAS MĀJAS TIECI,

GANDRIZ 2 AKRI ZEMES Steeles Ave. Cena $6.900,- ar apm. $1.200 iemaksu, ilgtermiņa nomaksa, iesniedzet piedāvājumu.

VEIKALS, 3 DZĪVOKĻI un DARBNĪCA (17 x 40!) High Park rajonā. $22.900,- pilna cena, 20 gadu obligācija uz 6%; $320,- mēneša ienākumi.

JAUNA ORIĢINĀLA 10 DZĪVOKĻU MĀJA. Cena $75.000,-. 15 auto novietošana. 10 plītis, 10 ledusskapji u. t. t. ieskaitīti cenā. Gada ienākums $12.000,-.

GLUŽI JAUNS LUKSA DUPLEKSS (2 atsevišķi 5 istabu dzīvokļi!) Mt. Pleasant - Lawrence rajonā. $7.000,- iemaksa, 20 gadu obligācija. Mēneša ienākums $325,-. Apkārtne kā Sīguldā.

7 ISTABU MĀJA ar plašu, mākslinieciskam piemērotu ateljē 3. stāvā. Cena $15.700,- ar $1.900,- iemaksu; 2 ultrā modernas lielas un gaišas virtuves. Īpašums sevišķi labā un tīrā stāvoklī.

VARIETY VEIKALS — High Park rajonā, 7 gadu īres līgums par $55,- mēn. $1.200,- cenā ieskaitītas preces $600,- vērtībā un visa pārējā iekārta. $350,- nedēļas apgrozījums.

DUPLEKSS (2 atsevišķi 4 ist. dzīvokļi!) $13.900,- ar $2.500,- iemaksu, pilsētas rietumos, viena ilggadīga 6% obligācija.

$2.200,- PILNĀ CENA modernai tīrītavai - gludinātavai - drēbniecībai u. t. t. $300,- nedēļas apgrozījums. Bloor - High Park rajonā.

HOTELIS - VIESNĪCA ar 60.000 galonu gada tirgojumu, 22 viesu istabas, 3 lielās hoteļa telpās sēdvietas 400 personām. Cena $475.000,- ar apm. $200.000,- iemaksu.

VEIKALA TELPA un 2 ISTABAS aiz tās plūs 4 istabu atsevišķs dzīvoklis. Cena $13.500,-, ar $4.000,- iemaksu. Stūŗa īpašums, 1 bloku ziemeļos no Bloor St., W., ilgtermiņa nomaksa.

$9.900,- PILNĀ CENA Bloor - Sherbourne; 6 ist. atsev. māja, sānu ieeja uz otro stāvu. $1.200,- iemaksa, ilgtermiņa maksājumi. Bērzu puduris dārzā.

2 GADUS VECA 2 dzīvokļu māja, tikai $2.900,- iemaksa, 2 modernas virtuves, 2 vannas istabas ar dušām, vislabākā stāvoklī (pirmā stāvā 4 ist.!), izbūvētais pagrabs izīrēts (oficiāli!) par $75,- mēn. Skaistā vietā, parka malā . . .

Par šiem īpašumiem laipnu un nesaistošu informāciju sniedz Kārlis RANGA,

OSKARS LE 5-5555 REALTORS

PERRO

1595 BLOOR ST., W., TORONTO.

5-555

Mūsu laikraksta
LATVIJAS AMERIKĀ
pārstāvis
VILIS MIKELSONS

Kalamazū, 426 N. Prairie Ave, pieņem sludinājumus un kārto abonementus.